

KOLOROWY
START

maj – czerwiec

Autorki
Małgorzata Marta Skrobacz
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwilk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Zagadki i rymowanki
Małgorzata Skrobacz (s. 38, 39, 49, 51, 52, 59, 61, 62, 65, 66, 67, 72, 75, 77, 78, 91, 93, 97,
104, 106, 108, 113, 121, 134)

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

© Grupa MAC S.A. 2017

ISBN 978-83-8108-111-5

Grupa MAC S.A.
25-561 Kielce, ul. Witosa 76
tel. 41 366 55 55; faks 41 366 33 02
e-mail: mac@mac.pl; www.mac.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4
--------------------------------	---

Maj

- I. Muzyka jest wszędzie (książka, s. 76–77; karty pracy, cz. 4, s. 20–27;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 23, 58;
Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 31, 58–61, 95) 22
- II. Polska – mój dom (książka, s. 78–81; karty pracy, cz. 4, s. 28–38;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 24, 59, 89, 90;
Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 62, 96) 33
- III. Łąka i jej mieszkańcy (książka, s. 82–87; karty pracy, cz. 4, s. 39–45;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 25, 60, 61;
Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 32) 47
- IV. Święto rodziców (książka, s. 88–91; karty pracy, cz. 4, s. 46–53;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 26, 91;
Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 63) 62

Czerwiec

- I. Dziecięce przyjaźnie (karty pracy, cz. 4, s. 54–61;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 27–28, 62–63, 92;
Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 64) 76
- II. Na naszym podwórku (książka, s. 92–93; karty pracy, cz. 4, s. 62–69;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 29, 30, 93–95) 90
- III. Nadszedł czas wakacji (książka, s. 94–96; karty pracy, cz. 4, s. 70–80;
Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 31–32, 64, 96) 103

Propozycja korzystania z Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków	119
---	-----

Propozycja korzystania z Wyprawki plastycznej	120
--	-----

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

 – treści realizowane z dziećmi objętymi rocznym przygotowaniem przedszkolnym

MAJ, TYDZIEŃ I

Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	
1	2	3	4	5	
<p>W świecie sztuki. Muzyka <i>Sluchanie i śpiewanie piosenek</i> – zbiorowe i indywidualne śpiewanie piosenek. <i>Gra na instrumentach perkusyjnych:</i> – wykonywanie akompaniamentu do piosenek na instrumentach perkusyjnych oraz innych przedmiotach – indywidualnie lub grupowo (tworzenie orkiestry) – wykonywanie instrumentów perkusyjnych z różnych materiałów.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych – porównywanie liczebności zbiorów poprzez ustalanie elementów w pary lub ich liczenie.</p>	Muzyka jest wszędzie	1.	Dźwięki wokół nas	<ul style="list-style-type: none"> Zabawa dydaktyczna <i>Co słysząc wokół nas?</i> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		2.	Jesteśmy muzykalni	<ul style="list-style-type: none"> Zabawy przy piosence <i>Skaczące nutki.</i> <i>Grające kapsle</i> – wykonanie instrumentu do gry. 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		3.	Muzykalna folia	<ul style="list-style-type: none"> Zabawy folią – <i>Folia i wydawane przez nią dźwięki.</i> Zabawa matematyczna – <i>W sklepie muzycznym.</i> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		4.	Gramy i śpiewamy	<ul style="list-style-type: none"> <i>Jestem muzykiem</i> – malowanie farbami scen realnych. <u>Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.</u> 	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			

Cele, które są podkreślone, dotyczą dzieci objętych rocznym przygotowaniem przedszkolnym.

MAJ, TYDZIEŃ I

Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 4, zeszyty*	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie różnorodnych dźwięków; uświadomienie szkodliwości hałasu – rozwijanie sprawności fizycznej 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje różne rodzaje dźwięków; wie, że hałas jest szkodliwy dla człowieka – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	kp, s. 20, k, s. 76, <i>Przygotowanie...</i> s. 58, <i>Nauka...</i> s. 31, 58	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXX (ułożony przez autora). • Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – <i>Słuchamy uważnie.</i> • Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania – <i>Chodząca folia.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Gramy na instrumentach.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (ułożony przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7			
<ul style="list-style-type: none"> – umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności manualnej i poczucia rytmu 	<ul style="list-style-type: none"> – śpiewa piosenkę – wykonuje prosty instrument i akompaniuje na nim 	kp, s. 21, 22, <i>Nauka...</i> s. 59	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			
<ul style="list-style-type: none"> – słuchanie muzyki; przedstawianie i kojarzenie obrazów w wyobraźni – odejmowanie na konkretnych 	<ul style="list-style-type: none"> – świadomie słucha muzyki, tworzy do niej skojarzenia i wyraża odczucia przez wprawianie folii w ruch – wyznacza wynik odejmowania, działając na konkretnych 	kp, s. 23, 24, 25, <i>Nauka...</i> s. 60	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 15			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie płynności ruchów ręki podczas malowania postaci ludzkiej – <u>rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania</u> – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – maluje postać ludzką – <u> dodaje i odejmuje w zakresie 10</u> – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	kp, s. 26, k, s. 77, <i>Nauka...</i> s. 95	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8, IV 15			

* *Przygotowanie...* – zeszyt *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*
Nauka... – zeszyt *Nauka czytania, pisania, liczenia*

<p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 60–61</i>).</p>		5.	Trębacz z wieży mariackiej	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie na podstawie utworu Z. Chmurowej <i>O trębaczach z wieży mariackiej</i>. • Konkurs pod hasłem <i>Śpiewam, bo lubię</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

MAJ, TYDZIEŃ II

<p>Nasza miejscowość, nasz region</p> <p><i>Poznawanie swojej miejscowości</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywanie swojej miejscowości, poznawanie jej historii, ważniejszych instytucji, zabytków i miejsc – poznawanie legend, opowieści związanych ze swoją miejscowością, swoim regionem – tworzenie planu swojego osiedla, swojej miejscowości – organizowanie kącika regionalnego, wzbogacanie go o eksponaty wykonywane w przedszkolu i przyniesione z domu – słuchanie nagrań zespołów ludowych ze swojego regionu, poznanie przyspiewek, obrzędów, tańców, gwary. 	Polska – mój dom	1.	Mój dom	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza K. Datkun-Czerniak <i>Dom</i>. • Zabawa dydaktyczna <i>Różne domy</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Poznajemy naszą miejscowość	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa na temat charakterystycznych miejsc w swojej miejscowości, które warto odwiedzić. • Zabawy przy piosenkach ludowych z danego regionu.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Jesteśmy Polakami	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa kierowana – <i>Poznajemy symbole narodowe</i>. • <i>Nasz kraj jest piękny</i> – twórcza zabawa plastyczna.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

<p>– rozwijanie mowy</p> <p>– stwarzanie okazji do słuchania piosenek na żywo</p>	<p>– wypowiada się na temat opowiadania</p> <p>– w skupieniu słucha wykonawców i nagradza ich brawami</p>	<p>kp, s. 27, <i>Przygotowanie...</i> s. 23, <i>Nauka...</i> s. 61</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 19</p>			
<p>MAJ, TYDZIEŃ II</p>			
<p>– rozwijanie mowy i logicznego myślenia</p> <p>– zapoznanie z różnymi rodzajami domów</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– uważnie słucha wiersza i wypowiada się na temat jego treści</p> <p>– nazywa wybrane rodzaje domów</p>	<p>kp, s. 28, 29, 30</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXI (opracowany przez autora). • Zabawa bieżna – <i>Państwa Unii</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Spotkanie w Łazienkach</i>. • Zabawy ruchowe rozwijające szybką reakcję na sygnał: <i>Polska, Z domu do domu</i>. • Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – <i>Pomniki</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIV (opracowany przez autora).
<p>I 5, III 4, III 5, III 6, III 8, IV 2, IV 4</p>			
<p>– zapoznanie z charakterystycznymi miejscami danej miejscowości</p> <p>– zachęcanie do poznawania piosenek ludowych i ich wspólnego śpiewania</p>	<p>– rozpoznaje i nazywa charakterystyczne miejsca w swojej miejscowości</p> <p>– śpiewa zaproponowane piosenki i bawi się przy nich; nazywa region, z którego pochodzą</p>	<p>kp, s. 31, <i>Przygotowanie...</i> s. 24, 59</p>	
<p>I 5, III 3, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7</p>			
<p>– zapoznanie z symbolami narodowymi</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej</p>	<p>– rozpoznaje polską flagę, polskie godło i hymn państwowy</p> <p>– tworzy własny obrazek, dorysowując brakujące elementy</p>	<p>kp, s. 32, k, s. 78, 79, <i>Przygotowanie...</i> s. 89</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 10</p>			

<p>Jesteśmy Polakami <i>Rozwijanie poczucia przynależności narodowej</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie legend, opowiadań, wierszy dotyczących historii państwa polskiego, np. jego powstania – podawanie nazwy naszego kraju, symboli narodowych: flagi, godła, hymnu – poznawanie poprzez literaturę pochodzenia nazwy stolicy Polski – Warszawy, jej herbu i ważniejszych miejsc – nazywanie największych rzek Polski – Wisły i Odry, morza – Bałtyku, gór – Tatr – oraz większych miast Polski. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych – porównywanie liczebności zbiorów poprzez ustawianie elementów w pary lub ich liczenie. <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. 	4.	Góry, nasze góry	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa matematyczna – <i>Pogubione owieczki</i>. • <u>Ćwiczenia z figurami</u>.
	Numery obszarów z podstawy programowej:		
	5.	Poznajemy Warszawę	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z historią powstania Warszawy na podstawie historyjki obrazkowej. • Rozmowa na temat przynależności Polski do Unii Europejskiej.
	Numery obszarów z podstawy programowej:		

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności przeliczania oraz dodawania i odejmowania w zakresie określonego zbioru – <u>rozwijanie umiejętności liczenia i dodawania</u> – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – prawidłowo posługuje się liczebnikami, dodaje i odejmuje na konkretnych – <u>liczy i dodaje w zakresie 10</u> – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	<p><i>Nauka...</i> s. 62, 96, <i>Przygotowanie...</i> s. 90</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 10, IV 15</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z legendą związaną z Warszawą – zrozumienie znaczenia przynależności Polski do UE 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat wysłuchanej legendy – wie, co nam daje przynależność do UE 	<p>kp, s. 33, 34, 35, 36, 37, 38, k, s. 80, 81</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 10</p>			

<p>(<i>Nasze przedszkole</i>. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 26–28, 36, 51, 52).</p>				
MAJ, TYDZIEŃ III				
<p>Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – poznawanie warunków niezbędnych do rozwoju zwierząt – określenie znaczenia barwy ochronnej w życiu zwierząt. <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów. <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych – porównywanie liczebności zbiorów poprzez ustawianie elementów w pary lub ich liczenie. <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych 	<p>Łąka i jej mieszkańcy</p>	1.	<p>Na zielonej łące</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza M. Buczkówny <i>Łąka</i>.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		2.	<p>Dlaczego potrzebna jest barwa ochronna</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania H. Bechlerowej <i>O żabkach w czerwonych czapkach</i>. • <i>Nasze żabki</i> – malowanie farbami plakatowymi.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		3.	<p>Biedronki, motyle i kwiaty</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa matematyczna – <i>Biedronki, motyle i kwiaty</i>. • <u>Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, i banknotem o nominale 10 zł.</u> • Zabawy przy piosence <i>Konik polny</i>.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		4.	<p>Zagadki o łące</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa dydaktyczna <i>Zagadki o łące</i>. • <i>Nasza łąka</i> – twórcza zabawa plastyczna.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		

MAJ, TYDZIEŃ III			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat wysłuchanego wiersza – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	<p>kp, s. 39, k, s. 82, 83, <i>Przygotowanie...</i> s. 60, <i>Nauka...</i> s. 32</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXII (opracowany przez autora). • Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Latające żuki, Deszczyk i kwiaty, Motyle i kwiaty, Bocian i żabki.</i>
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 11, IV 12, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie ze sposobem przystosowania się zwierząt do życia w danym otoczeniu – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie barwy ochronnej dla zwierząt – maluje obrazek żabki 	<p>kp, s. 40, 41, <i>Przygotowanie...</i> s. 25</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa bieżna <i>Kto złapie motyla?</i> • Opowieść ruchowa połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – <i>Spacerkiem po łące.</i>
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności liczenia – <u>przygotowanie do działań pieniężnych</u> – rozwijanie poczucia rytmu i umuzykalnianie 	<ul style="list-style-type: none"> – przelicza elementy, dodaje i odejmuje na konkretnych – <u>rozpoznaje i nazywa monety o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, i banknot o nominale 10 zł</u> – śpiewa piosenkę, tworzy akompaniament na instrumentach perkusyjnych 	<p>kp, s. 42, k, s. 84, 85</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIV (opracowany przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 14, IV 15, IV 18			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy i logicznego myślenia – rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje zagadki – wyraża swoje spostrzeżenia za pomocą ekspresji plastycznej 	<p>kp, s. 43, 44, 45</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8, IV 15, IV 18			

<p>– zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 55</i>).</p>		5.	<p>Odwiedziny na łące</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wycieczka na łąkę.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		

MAJ, TYDZIEŃ IV

<p>Nasze rodziny <i>Podawanie informacji na temat swojej rodziny</i></p> <p>– podawanie informacji, jakie zawody wykonują rodzice, czym się zajmują</p> <p>– opisywanie wyglądu rodziców, dostrzeganie ich charakterystycznych cech (wygląd, charakter)</p> <p>– określanie czynności domowych wykonywanych przez poszczególnych członków rodziny.</p> <p><i>Organizowanie świąt o charakterze rodzinnym</i></p> <p>– przygotowanie programu artystycznego, samodzielne (lub z pomocą nauczyciela) wykonanie upominków, wspólna zabawa z przybyłymi gośćmi.</p> <p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i></p> <p>– czytanie wyrazów o prostej budowie fonetycznej</p> <p>– czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i></p>	<p>Święto rodziców</p>	1.	<p>Wkrótce Dzień Matki i Dzień Ojca</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Teatrzyk sylwet na podstawie inscenizacji B. Szelałowskiej <i>Zgubione korale</i>. • Zabawy przy piosence <i>Święto naszej mamy</i>.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		2.	<p>Powinniśmy słuchać rodziców</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej <i>Mama i tata</i>.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		3.	<p>Rodziny obrazek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Rodziny obrazek</i> – wykonanie prezentu dla rodziców. • Zabawa matematyczna <i>Dzień za dniem, krok w krok i tak cały rok</i>. • <u>Zabawa dydaktyczna <i>Dodaj lub odejmij</i></u>.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		
		4.	<p>Zagadki o rodzinie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa dydaktyczna <i>Zagadki o rodzinie</i>. • Wykonanie kółka z kwiatkiem na serwetkę.
		<p>Numery obszarów z podstawy programowej:</p>		

– rozpoznawanie roślin i zwierząt żyjących na łące; zachęcanie do wnikliwej obserwacji przyrody	– rozpoznaje rośliny i zwierzęta żyjące na łące; prowadzi wnikliwe obserwacje przyrody	k, s. 86, 87, <i>Przygotowanie...</i> s. 61	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 14, IV 18			
MAJ, TYDZIEŃ IV			
– zachęcanie do przygotowywania niespodzianek dla mamy i taty z okazji ich świąt – umuzykalnianie i rozwijanie poczucia rytmu	Dziecko: – wypowiada się, w jaki sposób można sprawić przyjemność rodzicom – śpiewa piosenkę	kp, s. 46, 47	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIII (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania – <i>Rozsypane korale</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Jak nasi rodzice</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXV (opracowany przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8, IV 20			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– wypowiada się na podany temat – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych	kp, s. 48, 49, k, s. 88, 89, <i>Przygotowanie...</i> s. 26	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 20			
– rozwijanie sprawności manualnej – posługiwanie się nazwami miesięcy, pór roku i dni tygodnia – <u>rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania</u>	– wykonuje obrazek z użyciem serwetek – wymienia nazwy miesięcy, pór roku i dni tygodnia – <u> dodaje i odejmuje w zakresie 10</u>	kp, s. 50, 51	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8, IV 15, IV 16			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności manualnej	– rozwiązuje zagadki – wykonuje kółko z kwiatkiem na serwetkę	kp, s. 52, 53, k, s. 90, 91	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7, IV 8, IV 15, IV 20			

<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych – porównywanie liczebności zbiorów poprzez ustawianie elementów w pary lub ich liczenie. <p><i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie cyfr – dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 z wykorzystaniem palców lub innych zbiorów zastępczych – zachęcanie dzieci do poszerzania zainteresowań matematycznych. <p>(<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci</i>, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23, 36, 51, 52).</p>		5.	Przedшкоlna spotkanie w gronie rodzinnym	<ul style="list-style-type: none"> • Przedшкоlna uroczystość z okazji Dnia Matki i Dnia Ojca.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

CZERWIEC, TYDZIEŃ I

<p>Nasza Ziemia <i>Poznawanie świata</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywanie ludzi różnych ras, określanie miejsc ich zamieszkania, warunków klimatycznych, w jakich żyją – poznawanie zwyczajów ludzi różnych ras (ubiór, mieszkanie), – zwracanie uwagi na zabawy dzieci z różnych regionów świata. <p>To ja <i>Poznawanie swojego ciała poprzez zabawy</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – dostrzeganie swojej niepowtarzalności, a także niepowtarzalności innych, szanowanie jej. 	Dziecięce przyjaźnie	1.	Dzień Dziecka	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie wiersza A. Widzowskiej <i>Dzieci na Ziemi</i>. • Zabawy przy piosence <i>Święto dzieci</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Każdy chce mieć przyjaciela	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania D. Wawilów <i>Chcę mieć przyjaciela</i>. • Zabawka zręcznościowa – wykonanie prezentu dla przyjaciela.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

<p>– uczestniczenie dzieci w przygotowaniach uroczystości rodzinnej; prezentowanie własnych możliwości i umiejętności</p>	<p>– aktywnie uczestniczy w zabawach z rodzicami; prezentuje przygotowany program artystyczny</p>	<p><i>Przygotowanie...</i> s. 91, <i>Nauka...</i> s. 63</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7</p>			
<p>CZERWIEC, TYDZIEŃ I</p>			
<p>– rozwijanie mowy i myślenia</p> <p>– umuzykalnianie, rozwijanie poczucia rytmu podczas gry na instrumentach perkusyjnych</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– uważnie słucha wiersza i wypowiada się na temat jego treści</p> <p>– śpiewa piosenkę i tworzy do niej akompaniament na instrumentach perkusyjnych</p>	<p>kp, s. 54, 55, 56, 57, <i>Przygotowanie...</i> s. 27</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIV (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa rozwijająca szybkość – <i>Zamieniamy się miejscami.</i> • Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Szukam przyjaciela, Odszukaj swój kolor.</i> • Zabawa ruchowa rozwijająca pamięć ruchową – <i>Posłuszna malpka.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVI (opracowany przez autora).
<p>I 5, III 3, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7, IV 8</p>			
<p>– rozwijanie umiejętności wypowiedzenia się na określony temat</p> <p>– rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej</p>	<p>– wypowiada się na temat wysłuchanego opowiadania, wymienia cechy przyjaciela</p> <p>– wykonuje prezent dla przyjaciela, ozdabiająco według własnych pomysłów</p>	<p>kp, s. 58, <i>Przygotowanie...</i> s. 28, <i>Nauka...</i> s. 64</p>	
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8, IV 11, IV 12, IV 19</p>			

<p>Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – czytanie krótkich, ilustrowanych tekstów.</p> <p>Nasza edukacja matematyczna <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – określanie podstawowych cech różniących poszczególne figury. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 21, 29, 36, 52</i>).</p>		3.	Nie lubimy być sami	<ul style="list-style-type: none"> Zabawa matematyczna – <i>W murzyńskiej wiosce</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Niby tacy sami, ale inni	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia słuchowe. <i>Potrafię być twórczy</i> – przekształcanie narysowanej linii według własnych pomysłów. <u>Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą.</u>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Wspólne zabawy	<ul style="list-style-type: none"> Wspólne zabawy dzieci – starszych i młodszych – na łące (lub w innym miejscu na świeżym powietrzu).
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
CZERWIEC, TYDZIEŃ II				
<p>Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów</i> – poznawanie sytuacji zagrożających bezpieczeństwu:</p> <ul style="list-style-type: none"> bawienia się w miejscach niedozwolonych, np. przy ruchliwej ulicy, na zamierzonym stawie rozmawiania z obcymi ludźmi (niepodawanie danych osobowych oraz nieprzekazywanie 	Na naszym podwórku	1.	Plan mojego podwórka	<ul style="list-style-type: none"> Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej <i>Podwórko</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Podajmy sobie ręce	<ul style="list-style-type: none"> Nauka piosenki <i>Podajmy sobie ręce</i>. Zapoznanie dzieci z wybranymi właściwościami fizycznymi piasku i gliny oraz z ich zastosowaniem.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

<p>– ćwiczenia w liczeniu i tworzeniu zbiorów</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej, wycucia ciała i przestrzeni</p>	<p>– prawidłowo posługuje się liczebnikami – głównymi i porządkowymi; tworzy zbiory według określonej cechy</p> <p>– reaguje określonym ruchem na polecenia nauczyciela; dokładnie wykonuje ćwiczenia</p>	<p>kp, s. 59, 60, 61</p>	
<p>I 5, III 3, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 12</p>			
<p>– rozwijanie percepcji słuchowej</p> <p>– rozwijanie aktywności twórczej</p> <p>– <u>zapoznanie z figurami geometrycznymi</u></p>	<p>– dzieli nazwy obrazków na głoski</p> <p>– przekształca narysowaną linię według własnego pomysłu</p> <p>– <u>odróżnia kulę od koła</u></p>	<p><i>Przygotowanie...</i> s. 62, 92</p>	
<p>I 5, III 3, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 11, IV 12, IV 14</p>			
<p>– zachęcanie do wspólnej zabawy z młodszymi dziećmi</p>	<p>– bawi się z innymi</p>	<p><i>Przygotowanie...</i> s. 63</p>	
<p>I 5, III 3, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 14, IV 18</p>			
<p>CZERWIEC, TYDZIEŃ II</p>			
<p>– rozwijanie mowy i myślenia</p> <p>– rozwijanie sprawności fizycznej</p>	<p>Dziecko:</p> <p>– rysuje w umowny sposób plan swojego podwórka</p> <p>– uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych</p>	<p>kp, s. 62, 63, 64, k, s. 92</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Zabawy na podwórku</i>.
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 9</p>			
<p>– rozwijanie umiejętności wokalnych</p> <p>– rozwijanie zainteresowania przyrodą nieożywioną</p>	<p>– śpiewa piosenkę</p> <p>– wymienia wybrane właściwości piasku i gliny</p>	<p>kp, s. 65, 66, <i>Przygotowanie...</i> s. 93</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa ruchowa <i>Rząd – szereg</i>. • Zabawa ruchowa z elementem podskoku – <i>Jak skacze piłeczka?</i> • Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – <i>Pomniki</i>.
<p>I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7</p>			

<p>informacji na temat rodziny), odchodzenia z nimi</p> <ul style="list-style-type: none"> • jedzenia nieznanych roślin, brudnych owoców • zbliżania się do nieznanych zwierząt, zwłaszcza psów <p>– bezpieczne korzystanie ze sprzętu sportowego, przyborów, narzędzi, urządzeń znajdujących się na placu zabaw.</p> <p>Dbamy o nasze zdrowie <i>Dbalność o higienę</i></p> <p>– przebywanie na świeżym powietrzu; uczestniczenie w spacerach, zabawach i ćwiczeniach ruchowych. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 72, 74).</i></p>		3.	Bezpieczne zabawy na podwórku	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa dydaktyczna <i>Dodaj – odejmij.</i> • <i>Na podwórku</i> – historyjki obrazkowe.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Znaki na placu przed-szkolnym	<ul style="list-style-type: none"> • Słuchanie opowiadania S. Karaszeńskiego <i>Zabawy na podwórku.</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Wymarzony plac zabaw	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Mój wymarzony plac zabaw</i> – malowanie farbami. • Wyjście na wybrany plac zabaw.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

CZERWIEC, TYDZIEŃ III

<p>Poznajemy przyrodę <i>Lato</i></p> <p>– obserwowanie, w sposób bezpośredni i pośredni, zmian zachodzących w przyrodzie w wybranych środowiskach (np. w lesie, na łące).</p> <p>Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Poznanie zasad bezpieczeństwa, przestrzeganie ich</i></p> <p>– przestrzeganie odpowiedniego zachowania się podczas burzy, huraganu.</p> <p>Nasz kontakt z techniką <i>Środki transportu</i></p> <p>– poznawanie różnych środków transportu: lądowego, wodnego, powietrznego. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój</i></p>	Nadszedł czas wakacji	1.	Co zabierzemy na wakacje?	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa dydaktyczna – <i>Pakujemy plecak na wakacje.</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Czym pojedziemy na wakacje?	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa dydaktyczna – <i>Czym pojedziemy na wakacje?</i> • Wykonanie <i>latających rybek.</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Słoneczne lato	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa matematyczna – <i>W piaskownicy.</i> • <i>Parasol plażowy</i> – ozdabianie sylwetki parasola według pomysłów dzieci.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10 – rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego 	<ul style="list-style-type: none"> – dodaje i odejmuje w zakresie 10 – opowiada historyjki przedstawione na obrazkach 	<p>kp, s. 67, 68, k, s. 93, <i>Przygotowanie...</i> s. 94</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – <i>Coraz szybciej, coraz wolniej.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVII, w ogrodzie przedszkolnym (opracowany przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 15			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat opowiadania – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	<p>kp, s. 69, <i>Przygotowanie...</i> s. 29</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 9			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie sprawności manualnej – zwracanie uwagi na niebezpieczeństwa grożące na placu zabaw 	<ul style="list-style-type: none"> – maluje swój wymarzony plac zabaw – bezpiecznie bawi się na placu zabaw 	<p><i>Przygotowanie...</i> s. 30, 95</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 15			
CZERWIEC, TYDZIEŃ III			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie mowy i logicznego myślenia – rozwijanie sprawności fizycznej 	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia nazwy przedmiotów potrzebnych podczas wakacyjnych wędrowek – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych 	<p>kp, s. 70, 71, <i>Przygotowanie...</i> s. 31, 96</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI (opracowany przez autora). • Zabawy ruchowe rozwijające szybką reakcję na sygnał wzrokowy – <i>Gdzie poruszają się te pojazdy? Sygnały świetlne.</i> • Zabawy orientacyjno-porządkowe: <i>Pod parasolem przeciwsłonecznym, Zatrzymaj się zgodnie z poleceniem.</i> • Zabawa ruchowa rozwijająca szybkość i zręczność – <i>Przenosimy plecaki.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVII (opracowany przez autora).
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7			
<ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z różnymi środkami komunikacji: lądowej, powietrznej i wodnej – rozwijanie sprawności manualnej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa różne pojazdy – wykonuje z kartonu latającą rybkę 	<p>kp, s. 72, 73</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 8			
<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności: liczenia, dodawania i odejmowania – rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej 	<ul style="list-style-type: none"> – prawidłowo przelicza elementy; dodaje i odejmuje na konkretach – ozdabia sylwetę parasola plażowego według własnego pomysłu 	<p>kp, s. 74, 75, k, s. 94, <i>Przygotowanie...</i> s. 64</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 8, IV 11, IV 12, IV 15			

aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 56, 67, 74).		4.	Gdzie spędzimy wakacje?	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa na temat zamków. • Zabawy przy piosence <i>Wesołe wakacje</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Nadszedł czas pożegnania	<ul style="list-style-type: none"> • Montaż słowno-muzyczny na pożegnanie przedszkola.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

<ul style="list-style-type: none"> – rozwijanie umiejętności wypowiedzenia się na określony temat – rozwijanie umiejętności wyrażania muzyki ruchem 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat zamków, zwiedzania ich – wystukuje rytm piosenki 	<p>kp, s. 76, 77, 78, k, s. 95, 96</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 4, IV 7			
<ul style="list-style-type: none"> – uczestniczenie w działaniach pozwalających na przedstawienie swoich umiejętności 	<ul style="list-style-type: none"> – uczestniczy w montażu słowno-muzycznym 	<p>kp, s. 79, 80, <i>Przygotowanie...</i> s. 32</p>	
I 5, III 4, III 5, III 8, IV 2, IV 7			

Tydzień I: Muzyka jest wszędzie

Dzień 1. Dźwięki wokół nas

Cele ogólne:

- rozpoznawanie różnorodnych dźwięków; uświadomienie szkodliwości hałasu; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje różne rodzaje dźwięków; wie, że hałas jest szkodliwy dla człowieka; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: nagrania muzyki: głośnej i cichej, instrumenty perkusyjne, różne rodzaje papieru, nagranie głośnej zabawy dzieci, kolorowe krążki gimnastyczne, opaski do zasłonięcia oczu, nagranie piosenek śpiewanych basem, sopranem, chóru i dzieci, karta pracy, cz. 4, s. 20, książka, s. 76, *Przygotowanie...* s. 58, *Nauka...* s. 31, 58.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 58.

- Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 58.

- Pisanie liter w liniaturze.

3. Zabawa rytmiczna *Koniki*.

Nauczyciel daje trojgu dzieciom instrumenty: kołatkę, tamburyn, bębenek. Pozostałe dzieci cwałują do przodu jak koniki, klaszcząc w ręce. Na dźwięk instrumentów prezentowanych kolejno przez dzieci, *koniki* zatrzymują się i *grzebią kopytem*, prychając.

Kiedy zabrzmia wszystkie instrumenty równocześnie, *koniki* zatrzymują się i śmieją: *iichchaa*.

4. Krótka rozmowa na temat *Co to jest orkiestra?*

- Jakie instrumenty grają w orkiestrze?
- Dzięki czemu muzycy grający w orkiestrze wiedzą, jak mają grać?
- Jak nazywają się znaki, dzięki którym muzycy wiedzą, w jaki sposób grać?

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXX.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Szukam przyjaciela*.

Dzieci spacerują po sali ze spuszczoneymi głowami; na mocne uderzenie w bębenek dobierają się w pary i radośnie podskakują w małych kółeczkach (przy powtórzeniach zabawy dzieci szukają innego przyjaciela).

- Ćwiczenie tułowia – *Podaj mi ręce*.

Dzieci dobierają się parami i stają tyłem do siebie w rozkroku, w niewielkiej odległości od siebie. Wykonują skłon w przód i podają ręce partnerowi przez okienko utworzone przez rozkrok; następnie prostują się i klaszczą nad głowę cztery razy.

- Ćwiczenie zręczności i równowagi – *Przez przeszkody*.

Dzieci są podzielone na dwie grupy. W jednej z nich dobierają się w pary, siadają na piętach, zwrócone twarzami do siebie, i podają sobie wyciągnięte ręce, tworząc *drabinkę*. Dzieci z drugiej grupy przechodzą ostrożnie przez kolejne *oczka drabinki* (przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról).

- Podskoki – *Kolano do łokcia*.
Dzieci w podskokach dotykają prawym kolaniem lewego łokcia i odwrotnie – lewym kolaniem prawego łokcia; ćwiczenie wykonują najpierw wolno, a potem – coraz szybciej.
- Zabawa uspokajająca – *Marsz z klaskaniem*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, licząc do czterech, następnie przykucają i cztery razy klaszczą, a potem ponownie maszerują.

II

 Zabawa dydaktyczna *Co słyszać wokół nas?*

1. Karta pracy, cz. 4, s. 20.

- Co kojarzy się z muzyką?
Rysowanie przedmiotów, które są źródłami muzyki. Mówienie rymowanki z różnymi emocjami.
- 2. Rozmowa na temat *Czy muzyka może męczyć?*
 - Po czym można poznać, że hałas męczy?
 - Dlaczego należy szanować prawo do zabawy i odpoczynku w ciszy i spokoju?
- Odtworzenie nagrania głośnej zabawy dzieci; zwrócenie uwagi na konsekwencje ciągłego przebywania w dużym hałasie; zachęcanie dzieci do porozumiewania się umiarkowanym głosem.
- 3. Rozpoznawanie dźwięków poznanych instrumentów.
Nauczyciel układa przed dziećmi wybrane instrumenty perkusyjne; dzieci je rozpoznają i prawidłowo nazywają; słuchają, jak grają, wydobywając kolejno z nich dźwięki. Następnie odwracają się tyłem do nauczyciela, który kolejno gra na poszczególnych instrumentach; zadaniem dzieci jest rozpoznanie, co to za instrument.
- 4. Zabawa *Szukamy tego samego dźwięku*.
Dzieci z zasłoniętymi oczami szukają innych dzieci, które grają na takim samym instrumencie (kołatki, grzechotki, tamburyny, bębenki, pudełka akustyczne) – tworzą zespoły grające na takich samych instrumentach.
- 5. Zabawy *Dźwięki wydawane przez papier*.
Nauczyciel układa przed dziećmi różnego rodzaju papier: gazety, celofan, karton, tekturę falistą, bibułę. Dzieci wydobywają z nich dźwięki w wymyślony przez siebie sposób – przez pocieranie, darcie, zgniatanie, skrobanie paznokciem, uderzanie dłonią, uderzanie o różne części ciała itp.
- 6. Zabawa *W jakiej kolejności?*
Nauczyciel gra na wybranych instrumentach oraz wydobywa dźwięki z papieru w sekwencjach po trzy, cztery lub pięć. Potem dzieci odwracają się i ich zadaniem jest uważne słuchanie gry nauczyciela i określanie, w jakiej kolejności słyszały poszczególne dźwięki. Np. *bębenek, celofan, grzechotka, kołatka, tamburyn, tektura falista, gazeta*.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Gramy na instrumentach*.
Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze naśladowują grę na wybranym przez siebie instrumencie.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (*przewodnik*, cz. 4, s. 120).

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 76.

Nazywanie instrumentów perkusyjnych przedstawionych na zdjęciach. Granie na *domowych instrumentach*.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Gramy na instrumentach (przewodnik, s. 23)*.

2. Zabawa dydaktyczna *Ludzkie głosy*.

- Co można powiedzieć o ludzkich głosach?
- Zwrócenie uwagi na różnice w głosie kobiety, mężczyzny, dziecka, niemowlęcia.
- Poszukiwanie jak największej liczby przymiotnikowych określeń tego, jaki może być głos.

Np. *cieńki, gruby, słaby, mocny, piskliwy, drżący, płaczący*.

- Słuchanie nagrań – *basu i sopranu*; zwrócenie uwagi na różnice między nimi; śpiewanie wybranej piosenki, naśladowanie wykonawcy z nagrania.
3. Zabawy z wykorzystaniem rymowanki – powtarzanie jej podanym przez nauczyciela *rodzajem* głosu (cienkim, grubym, słabym, mocnym).

Różne dźwięki są dokoła.

Raz coś stuka, raz coś woła.

Nasze uszy ich słuchają,

coraz lepiej świat poznają.

4. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 31.

- Przeczytanie zagadek. Rysowanie obok nich ich rozwiązań.

Dzień 2. Jesteśmy muzykalni

Cele ogólne:

- umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności manualnej i poczucia rytmu.

Cele operacyjne

Dziecko:

- śpiewa piosenkę; wykonuje prosty instrument i akompaniuje na nim.

Środki dydaktyczne: piosenka *Skaczące nutki*, nagranie J. Straussa *Nad pięknym modrym Dunajem*, woreczek, kapsle, kolorowa bibuła, kartki, bębenek, skakanek, szarfy, instrumenty perkusyjne, nagrania melodii: marszowej, poleczki, walca, flet, dowolny przedmiot, folia samoprzylepna, kredki pastelowe, piłka, karty pracy, cz. 4, s. 21, 22, *Nauka...* s. 59.

Przebieg dnia

I

1. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 59.

- Pisanie liter w liniaturze.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 21.

Kończenie ozdabiania grzechotki (marakasów).

3. Zabawa *Muzyczne powitania*.

Nauczyciel rzuca kolejno do dzieci piłkę i, śpiewając, zadaje im krótkie pytania. Dzieci odrzucają piłkę i odpowiadają na pytania, również śpiewając. Starają się udzielać odpowiedzi na pytania całymi zdaniami, np. *Z kim przyszedłeś dzisiaj do przedszkola? Co chciałbyś dzisiaj robić? Jaka jest twoja ulubiona potrawa?*

- 📁 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXX (przewodnik, s. 22–23).

II

- 📁 Zabawy przy piosence *Skaczące nutki*.

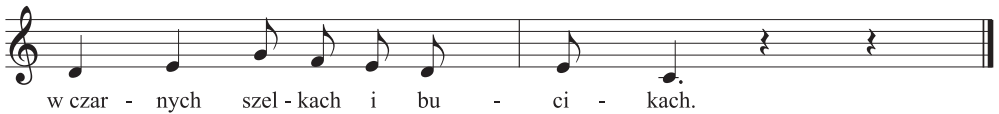
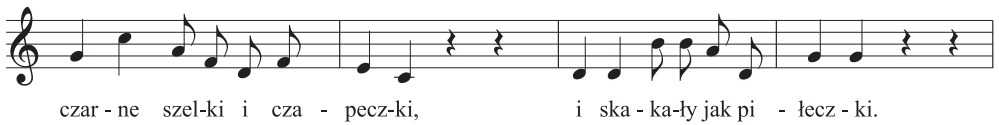
- 📁 Zabawa muzyczno-ruchowa *Muzyczny dywan*.

Na podłodze nauczyciel układa ze skakanek duży prostokąt (symbolizuje on dywan). Dzieci poruszają się w jego obrębie w takt muzyki. Podczas przerwy w muzyce szybko go opuszczają.

1. Słuchanie piosenki *Skaczące nutki* (śł. Dorota Gellner, muz. B. Kolago).

Wesoło

I. Do przed-szko-la wpad-ły nut - ki. Wszyst-kie mia-ły czar-ne but - ki,

I. *Do przedszkola wpadły nutki.
Wszystkie miały czarne butki,
czarne szelki i czapeczki,
i skakały jak pileczki.*

II. *Poprosiły o mieszkanie
w dużym, czarnym fortepianie
i biegały, i skakały
po klawiszach czarno-białych.*

Ref.: *Ta wysoko,
tamta nisko,
ta z plecakiem,
ta z walizką.
Roztańczone
nutki trzy:
do, re, mi,
nutki trzy.*

Ref.: *Ta wysoko...*

III. *Nawet na leżakowaniu
przeszkadzały dzieciom w spaniu
i skakały po kocykach
w czarnych szelkach i bucikach.*

Ref.: *Ta wysoko...*

2. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak nazywały się nutki?
- Ile ich było?
- Co robiły?

3. Zabawa *Klawiatura*.

Nauczyciel dzieli salę szarfami na dwie części: prawą i lewą. Po prawej stronie siada jedna grupa dzieci – są to dźwięki wysokie. Po lewej stronie siada druga grupa – są to dźwięki niskie. Przy dźwiękach piosenki granej w wysokim rejestrze tańczą *nutki wiolinowe* (dzieci siedzące po prawej stronie). Przy zmianie na rejestr niski – tańczą *nutki basowe* (dzieci siedzące z lewej strony), a *wiolinowe* siadają. Gdy zabrzmie melodia w środkowym rejestrze, dzieci z obydwu grup zamieniają się miejscami.

4. Nauka I zwrotki piosenki z wypełnianiem pauz klaskaniem (refrenu i pozostałych zwrotek dzieci uczą się w następnych dniach).
5. Zabawa *Tańczące nutki*.
Przy melodii marszowej dzieci – *nutki* – idą po obwodzie koła krokiem marszowym. Są *nutkami marsza*.
Podczas melodii poleczki poruszają się cwałem bocznym (są *nutkami polki*).
Podczas melodii walca kołyszą się na boki (są *nutkami walca*).
- Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Słuchamy uważnie*.
Dzieci ostrożnie poruszają się po sali z zamkniętymi oczami. Kiedy usłyszą dźwięk dowolnego instrumentu perkusyjnego, siadają skrzyżnię. Hasło – *Idziemy*, zaprasza je do ponownego marszu.
- *Grające kapsle* – wykonanie instrumentu do gry.
1. Zabawa rozwijająca ekspresję muzyczno-plastyczną – *Rysujemy przy muzyce*.
Dzieci siedzą przed krzeselkami ustawionymi w kole, każde ma na krzeselku kartkę i jedną kredkę pastelową w wybranym przez siebie kolorze (najlepiej, aby każde dziecko wybrało inny kolor). Podczas słuchania nagrania utworu J. Straussa *Nad pięknym modrym Dunajem* (może być inny utwór wybrany przez nauczyciela) rysują na kartce dowolne znaki, które kojarzą im się ze słuchaną muzyką, np. kreski, kropki, plamy, koła, fale. Podczas przerwy w muzyce każde dziecko przesuwa się o jedno miejsce w prawą stronę, zabierając ze sobą tylko swoją kredkę. Zabawa trwa do momentu, aż każde dziecko wróci na swoje poprzednie miejsce. Dzieci oglądają powstałe prace, obserwują mieszanie się kolorów, przenikanie wzorów; próbują nadać tytuł obrazkom.
2. Zagadka dotykowa *Co to jest?*
Każde dziecko kolejno wyjmuje z woreczka podanego przez nauczyciela jeden kapsel i chowa go w dłoni w taki sposób, aby pozostałe dzieci nie zobaczyły, co tam ma. Kiedy wszystkie dzieci już mają kapsle, nauczyciel pyta, co mają w dłoni i prosi, aby rozpoznały tylko za pomocą dotyku, co to za przedmiot. Dzieci odgadują, jaki przedmiot ma każde z nich.
3. *Burza mózgow* – *Co można zrobić z kapsli?*
Dzieci podają swoje propozycje.
4. Wykonanie pracy plastycznej.
Nauczyciel zwraca uwagę dzieci, że kapsle wsypane do woreczka przy potrząsaniu poruszają się i wydają dźwięki. Proponuje dzieciom wykorzystanie tej cechy przy wykonaniu grzechotek do muzykowania.
 - Omówienie i pokaz wykonania grzechotki z kapsli przez nauczyciela.
 - Samodzielne działania dzieci: oklejanie sześciu kapsli drobnymi elementami wyciętymi z kolorowej folii samoprzylepnej (wcześniej w każdym kapslu nauczyciel wywiercił otworek, przez który dzieci przeciągną papierowe sznureczki); rolowanie paska bibuły tak, by powstał sznureczek; przełożenie powstałego sznureczka przez otworki kapsli; zawiązanie (kapsle muszą swobodnie poruszać się przy potrząsaniu za sznureczek).
 - Oglądanie powstałych grzechotek; słuchanie wydobywanych z nich dźwięków.
 - Granie na grzechotkach podczas śpiewania dowolnej piosenki lub słuchania wybranego utworu muzycznego (można wykorzystać ten sam utwór, którego dzieci słuchały w pierwszej części zajęć).
- Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 22.

Wyklaskiwanie podanych rytmów. Nazywanie narysowanych instrumentów i osób, które na nich grają. Kolorowanie rysunków wybranych instrumentów.

2. Zabawa *Muzyczna biedronka*.

Nauczyciel gra na flecie długo brzmiące dźwięki (wcześniej dzieci oglądały instrument), a dzieci siedzące przy stolikach rysują w tym czasie kontur biedronki. Gdy usłyszą krótko grane, przerywane dźwięki – dorysowują biedronce kropki – tyle kropek, ile dźwięków (siedem dźwięków).

Kolejny długi dźwięk to sygnał do rysowania kolejnej biedronki. Itd.

3. Zabawa *Zimno – ciepło*.

Chętne dziecko szuka schowanego przedmiotu, pozostałe dzieci pomagają, klaszcząc. Wzrastające natężenie dźwięku oznacza zbliżanie się do ukrytego przedmiotu, a malejące natężenie – oddalanie się od niego.

Dzień 3. Muzykalna folia

Cele ogólne:

- słuchanie muzyki; przedstawianie i kojarzenie obrazów w wyobraźni; odejmowanie na konkretach.

Cele operacyjne

Dziecko:

- świadomie słucha muzyki, tworzy do niej skojarzenia i wyraża odczucia przez wprawianie folii w ruch; wyznacza wynik odejmowania, działając na konkretach.

Środki dydaktyczne: nagranie utworu *Akwarium*, wiersz *Niedokończona bajka*, instrumenty – perkusyjne i akustyczne, folia malarska, małe piłeczki lub balony, nagranie muzyki poważnej, kartoniki z kropkami (w zakresie ośmiu), niebieskie kartki w kształcie prostokąta (15 x 40 cm), wskaźnik, skakanki, nagranie muzyki do zabawy, obrazek wystawy sklepu muzycznego, sylwety skrzypiec – w dużym i w małym rozmiarze, ćwiczenie graficzne *Dorysuj lub skreśl*, karty pracy, cz. 4, s. 23, 24, 25, *Nauka...* s. 60.

Przebieg dnia

I

1. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 60.

- Pisanie liter w liniaturze.

2. Zabawa dydaktyczna *Dwie orkiestry*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Stają one w dwóch rzędach, zwrócone plecami do siebie. Nauczyciel rozdaje dzieciom w obu szeregach takie same instrumenty perkusyjne i akustyczne. Dzieci ze wskazanego rzędu grają po kolei na swoich instrumentach ustalony wcześniej prosty rytm, a dziecko, które w drugim rzędzie ma taki sam instrument, powtarza w momencie usłyszenia zagraną frazę jak echo. Przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 23.

Odszukiwanie na dużym zdjęciu instrumentów przedstawionych na zdjęciach na dole karty. Nazywanie ich.

- ☒ Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXX (*przewodnik*, s. 22–23).

II

☒ Zabawy folią – *Folia i wydawane przez nią dźwięki*.

- *Szukamy dźwięków* – dzieci chodzą swobodnie po sali, omijając folię rozłożoną na środku. Nauczyciel śpiewa imiona kolejnych dzieci, a one podchodzą i próbują wydobyć z folii jakiś dźwięk, następnie siadają dookoła niej.
- *Co przedstawia ta muzyka?* – słuchają nagrania utworu muzyki poważnej, próbują werbalnie wyrazić swoje wrażenia. Wypowiadają się o tym, z czym kojarzy im się słuchana muzyka. Dzieci ponownie słuchają nagrania i próbują przełożyć swoje wyobrażenia na ruch.

- *Jaka jest folia?* – rozmawiają na temat właściwości folii; jej wykorzystywania – np. do okrycia mebli, podłogi podczas malowania.
- *Z czym kojarzy się folia?* – dzieci ustawiają się w kole wokół rozłożonej folii; biorą folię do rąk i próbują nią poruszać – mówią, z czym im się kojarzy (powierzchnia wody). Poruszają folią w górę i w dół, wolno i szybko – obserwują, jakie fale powstają i jaki dźwięk wydaje folia. Nauczyciel wrzuca na folię małe, miękkie piłeczki lub balony – dzieci tak poruszają folią, aby one nie spadły. Tworzą jak największe fale; pod folią przebiegają te z nich, których imiona wywoła nauczyciel. Podczas odtwarzania utworu *Akwarium* dzieci poruszają folią w rytm muzyki.
- *Inscenizujemy wiersz* – dzieci siadają wokół folii; nauczyciel mówi wiersz *Niedokończona bajka*, a dzieci zastanawiają się, w jaki sposób mogłyby go zainscenizować z wykorzystaniem folii. Przy powtarzaniu przez nauczyciela kolejnych wersów wiersza dzieci podają swoje propozycje jego interpretacji z wykorzystaniem folii, realizują swoje pomysły. Na zakończenie samodzielnie wymyślają, co mogłoby się jeszcze zdarzyć w tej bajce, i ilustrują swoje opowiadanie z wykorzystaniem folii.

*Wielkie morze, wielkie góry,
przymknij oczy – widzisz chmury.
Wiatr się zrywa, dmucha lekko,
coraz szybciej, bardzo prędko.
Coś szeleści, coś furkocze,
jakby jakieś zianie smocze...
Tam szeleści, tu podskoczy –
ktoś spod ziemi wnet wyskoczy.
A zza krzaków widać oczy:
duże oczy, wielkie oczy.
Kto tu na swym koniu bieży?*

*W lśniącej zbroi? To królewicz
po księżniczkę w ciemność jedzie,
jego serce go tu wiecie.
A zza krzaków widać oczy:
duże oczy, wielkie oczy.
Coraz głośniejsze, coraz szumniejsze,
coraz ciemniejsze, coraz smutniejsze...
Wiatr się zrywa, dmucha lekko,
coraz szybciej, bardzo prędko...
Skąd te oczy? Skąd królewicz i królowna?
Pomyśl sam – a bajka będzie piękna!*

- 🎭 Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania – *Chodząca folia*. Dzieci chowają się pod folię. Te, które stoją na zewnątrz, trzymają jej brzegi; wszystkie razem próbują się poruszać po sali zgodnie z instrukcjami nauczyciela, np. *Folia idzie do przodu, na prawo, do tyłu, na lewo...* ale w taki sposób, aby folia z nich nie spadła i nie rozdarła się.
- 📐 Zabawa matematyczna – *W sklepie muzycznym*.
 1. Oglądanie obrazka przedstawiającego wystawę sklepu muzycznego, na której znajdują się różne rodzaje instrumentów. Rozpoznawanie i nazywanie ich; przeliczanie wszystkich instrumentów; liczenie instrumentów danego rodzaju.
 2. Zabawa *Duże skrzypce i małe skrzypce*. Dzieci porównują wielkość sylwet, na których są duże skrzypce i małe skrzypce; posługują się pojęciami: *duże, małe, mniejsze, większe*.
 3. Zabawa *Porządkujemy i liczymy instrumenty*. Nauczyciel układa przed dziećmi pomieszane instrumenty perkusyjne: zadaniem dzieci jest uporządkować je według rodzajów, policzyć, ile jest rodzajów instrumentów oraz ile jest instrumentów danego rodzaju. Pod zbiorem każdego rodzaju instrumentów dzieci układają kartonik z odpowiednią liczbą kropek (w zakresie dziewięciu).
 4. Zabawa *Kupujemy instrumenty*. Nauczyciel przedstawia dzieciom zadania z treścią; dzieci dokonują obliczeń na palcach, a potem na liczmanach; podają wyniki swoich obliczeń. Np.:

W sklepie muzycznym na półce leżało dziewięć grzechotek. Dziadek kupił dwie grzechotki dla swoich wnuków. Ile grzechotek zostało na półce w sklepie?

Do sklepu muzycznego przywieziono osiem trąbek. Cztery trąbki schowano do magazynu, a resztę wyłożono na wystawie. Ile trąbek wyłożono na wystawie?

5. Karta pracy, cz. 4, s. 24.

Ćwiczenie graficzne *Dorysuj lub skreśl*.

Przeliczenie kropek w kołach i sprawdzenie, czy w kolumnie, przy której się one znajdują, jest taka sama liczba instrumentów. (Jeśli jest ich zbyt mało, należy je dorysować, jeśli zbyt dużo – skreślić).

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 25.

Czytanie całościowe nazw instrumentów: *gitara, klarnet*. Powtarzanie ich. Kolorowanie pól z literami tworzącymi te wyrazy.

2. Zabawa *Natężenie dźwięku i barwy*.

Nauczyciel pokazuje kartki w kształcie prostokąta (15 na 40 cm), pomalowane na niebiesko (od jasnoniebieskiego do ciemnoniebieskiego) ze wzrastającym natężeniem barwy. Następnie porusza wskaźnikiem od kartki z jasną barwą do kartki z ciemną barwą niebieską, a dzieci głosem stopniowo wzmagają siłę wydawanego dźwięku.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Muzyczny dywan (przewodnik, s. 24)*.

Dzień 4. Gramy i śpiewamy

Cele ogólne:

- rozwijanie płynności ruchów ręki podczas malowania postaci ludzkiej; rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- maluje postać ludzką; dodaje i odejmuje w zakresie 10; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Orkiestra*, wiersz K. Datkun-Czeraniak *Deszczowy koncert*, przedmioty szeleszczące przy poruszaniu, farby plakatowe, pędzle, różne instrumenty, pałeczka, kolorowe krążki gimnastyczne, flamaster, 2 kostki z cyframi 0–5, karta pracy, cz. 4, s. 26, książka, s. 77, *Nauka...* s. 95.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa artykulacyjna – *Posłuszne instrumenty*.

Nauczyciel dzieli dzieci na poszczególne grupy instrumentów. Przed każdą grupą układa odpowiedni instrument, a następnie wskazuje na nie pałeczką w różnej kolejności i różną liczbę razy. Dzieci naśladują ich odgłosy, np. kołatka, kołatka, kołatka (*klap, klap, klap*), bębenek, bębenek (*bum, bum*), grzechotka, grzechotka, grzechotka (*szu, szu, szu*), drewnienka, drewnienka (*puk, puk*). Przy powtórzeniu zabawy wskazywać instrumenty mogą chętnie dzieci.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 26.

Śpiewanie ulubionej piosenki głosami zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Rysowanie po śladach rysunków spirali i jednoczesne wypowiedzianie na wydechu *aaaaaa...*, dopóki nie braknie tchu.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXX (*przewodnik, s. 22–23*).

II

☐ *Jestem muzykiem* – malowanie farbami scen realnych.

1. Zabawa przy piosence *Orkiestra* (muzyka popularna, słowa: autor nieznan).

Bum, ta, ra, ra, ra, ra, bum, ta, ra, ra, ra. Tra - ra, ra - ra, bum,bum,bum, bum,bum,bum.

Przy słowach piosenki dzieci naśladowują poszczególne instrumenty.

Dzieci:

Bum,

ta, ra, ra, ra. (2 razy)

Trara, rara,

bum, bum, bum. (2 razy)

uderzają pięściami w piersi – *bęben*,
naśladowują grę na *trąbce* – jedną dłoń, zwiniętą w pięść,
trzymają przy ustach, drugą wysuwają do przodu i cofają,
naśladowują grę na *trąbce*,
uderzają pięściami w piersi – *bęben*.

2. Ćwiczenia słuchowe – *Co to za melodia?*

Nauczyciel (lub chętne dzieci) nuci melodię znanej dzieciom piosenki; grupa odgaduje jej tytuł.

3. Wypowiedzi dzieci na temat ich ulubionych instrumentów; wyjaśnianie, dlaczego ten a nie inny instrument wybrały. Podawanie sobie w kręgu pałeczki do gry na bębnie i kończenie zdania: *Gdyby czarodziej chciał przemienić mnie w muzyka, to grałbym na...*
4. Wykonanie pracy plastycznej *Jestem muzykiem*.

Nauczyciel proponuje dzieciom namalowanie siebie jako muzyka grającego na wybranym instrumencie.

- Samodzielne działania dzieci; zwrócenie uwagi na poszczególne elementy postaci ludzkiej.
- Oglądanie powstałych prac; odgadywanie, kogo one przedstawiają i na jakich instrumentach dzieci grają.
- Prezentowanie prac na wystawie w kąciaku dla rodziców.

☐ Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.

1. Dodawanie z wykorzystaniem kostek.

Dzieci kolejno rzucają dwiema kostkami, w których zaklejone są ścianki z sześcioma oczkami. Są tam cyfry 0. Po wyrzuceniu – dzieci liczą oczka i układają odpowiednie działanie.

Np. dziecko wyrzuciło na kostkach 5 oczek i 4 oczka. Układa działanie:

$$5 + 4 = 9$$

i je odczytuje.

2. Ćwiczenia w zeszycie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 95.

Liczenie na palcach. Wpisywanie wyników.

☐ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIII (*przewodnik*, cz. 4, s. 120).

III

1. Zabawy z wykorzystaniem wiersza K. Datkun-Czerniak *Deszczowy koncert*.

*Kiedy deszcz pada i pada,
a ja w domu jestem sama,
to słyszę koncert deszczowy.*

*Kropla kroplę goni i o szybę dzwoni:
plum, plum, pla.*

W rynnie woda gra:

szu, szu, sza.

*O parapet stukają kropelki,
bo deszcz pada niewielki.*

*Grają krople wesolo –
na liściach też,*

wszędzie tam, gdzie pada deszcz!

- Rytmizowanie wybranych fragmentów wiersza; powtarzanie ich w różnym tempie i z różnym natężeniem głosu.
- Tworzenie własnych melodii na sylabach: *plum, plum, pla, szu, szu, sza*.

- Tworzenie akompaniamentu do wiersza z wykorzystaniem woreczków foliowych, celofanu, folii aluminiowej i gazet – według pomysłów dzieci.

2. Ćwiczenia w książce, s. 77.

Opowiadanie o obrazku, śpiewając o nim. Nazywanie instrumentów przedstawionych na zdjęciach. Dzielenie ich nazw na sylaby i na głoski.

Dzień 5. Trębacz z wieży mariackiej

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; stwarzanie okazji do słuchania piosenek na żywo.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania; w skupieniu słucha wykonawców i nagradza ich brawami.

Środki dydaktyczne: opowiadanie Z. Chmurowej *O trębacz z wieży mariackiej*, piosenki: *Muzykanci konszabelanci*, *Krakowiak wiosenny*, wiersze: T. Kubiaka *Osiem nut*, W. Zechentera *Krakowski hejnał*, obrazki wybranych instrumentów, cukierki, nuty wybranej piosenki, pięciolinia z nutami gamy, bębenek, nagranie hejnału z wieży mariackiej, instrumenty perkusyjne, rysunek trąbki, skakanki, mikrofon, słodkie upominki, karta pracy, cz. 4, s. 27, *Przygotowanie...* s. 23, *Nauka...* s. 61.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 23.
 - Nazwanie rysunków. Podzielenie ich nazw na głoski. Dorysowanie lub skreślenie okienek pod rysunkami tak, aby ich liczba odpowiadała liczbie głosek w ich nazwach.
2. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 61.
 - Pisanie liter w liniaturze.
3. Zabawa przy piosence *Muzykanci konszabelanci*.

Dzieci, podzielone na dwie grupy, prowadzą dialog, na końcu dzieci – *muzykanci* – wymieniają jakiś instrument (np.: skrzypce, flet, trąbka itp.) i wykonują ruchy naśladujące grę na tym instrumencie, naśladując jednocześnie odpowiednie dźwięki (np. na skrzypcach: *dylu-dylu, dylu-dylu*; na trąbce: *trutu-tutu, trutu-tutu*; na flecie: *fiju-fiju, fiju-fiju* itp.). Dialog może być prowadzony przez dzieci i nauczyciela.

Jestem muzykantem konszabelantem,

my muzykanci konszabelanci.

Ja umiem grać, my umiemy grać.

A na czym? Na pianinie.

A pianino i-no, i-no, a pianino i-no, i-no,

a pianino i-no, i-no, a pianino bęc!

- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXX (*przewodnik*, s. 22–23).

II

- Opowiadanie na podstawie utworu Z. Chmurowej *O trębacz z wieży mariackiej*.

1. Słuchanie opowiadania.

Dzień był letni, skwarny. Upał ciągle wzrastał.

Strażnicy krakowscy nie strzegli dziś miasta. Wszyscy w cieniu murów zasnęli snem twardym, odkładając na bok ciężkie halabardy.

Drzemią więc strażnicy, słońce z nieba praży... a tu się do miasta zbliżają Tatarzy. Choć upał, w czapczystkach futrzanych na głowach. Chcą bogaty Kraków spalić i zrabować?

I co teraz będzie? Kto ludzi ostrzeże? Szczęściem trębacz wchodzi na mariacką wieżę. Zaraz zagra hejnał w cztery świata strony.

Wiem dostrzegł Tatarów na koniach spienionych.

Trębacz przerażony ścisnął trąbkę w garści.

– Trzeba zawiadomić miasto o napaści!

Uniósł trąbkę w górę i wnet z całej mocy zaczął grać rozgłośnie hejnał za hejnałem.

Tym graniem ostrzegł wszystkich ludzi w mieście.

Strażnicy na murach ocknęli się wreszcie.

Zawrzały ulice jak hucząca rzeka. Pobici Tatarzy musieli uciekać. Wszyscy gnali wroga: i młodzi, i starzy. Hura! Gdzie pieprz rośnie uciekli Tatarzy.

A trąbka wciąż grała swój hejnał dopóty, póki nie umilkła, przerawszy w pół nuty...

– Zwycięstwo! Gdzie trębacz? Sprowadzić go z wieży!

– Wiwat, wiwat trębacz!

Lecz trębacz już nie żył. Dosięła go mściwa Tatarzyna strzała. Dlatego to trąbka swą nutę przerwała...

Brzmi hejnał krakowski srebrnym echem co dnia, gdy nagle w pół tonu ustaje melodia – jakby ją ktoś nagle nożycami przeciął. Dlaczego? Już teraz wiadomo jest dzieciom: na pamiątkę chwili, gdy grał trębacz chwacki swój ostatni hejnał na wieży mariackiej.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

– Czy strażnicy pilnowali Krakowa?

– Kto ostrzegł mieszkańców?

– Czy obronili miasto?

– Co się stało z trębaczem?

– Jak krakowianie upamiętnili to wydarzenie?

3. Słuchanie nagrania hejnału z wieży mariackiej.

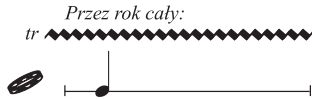
4. Oglądanie obrazka przedstawiającego trąbkę, zwrócenie uwagi na jej budowę. Naśladowanie gry na trąbce.

5. Zabawa taneczna z wykorzystaniem kroków krakowiaka, przy piosence *Krakowiak wiosenny* (przewodnik, cz. 3, s. 96–97).

6. Przedstawienie hejnału (nagrania) za pomocą wiersza W. Zechentera *Krakowski hejnał* i instrumentów perkusyjnych (według B. Podolskiej).

Nauczyciel, recytując wiersz na tle nagrania hejnału, akompaniuje sobie na instrumentach perkusyjnych.

Przez rok cały:

tr

jesienią,

tr

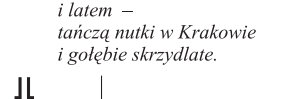
zimą,

tr

wiosną

tr

*i latem –
tańczą nutki w Krakowie
i gołębie skrzydlate.*

*Piękna to jest
muzyka
i słuchają jej wszyscy.*

*Oto
z wieży mariackiej
płynie hejnał srebrzysty!*

7. Kolorowanie rysunku przedstawiającego trąbkę.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Muzyczny dywan* (przewodnik, s. 24).

 Konkurs pod hasłem *Śpiewam, bo lubię*.

Nauczyciel przygotowuje mikrofon oraz *widownię*.

Chętne dzieci śpiewają wybrane przez siebie piosenki. Pozostałe dzieci z grupy nagradzają je brawami, a nauczyciel drobnym, słodkim upominkiem. Nauczyciel nagrywa wystąpienia dzieci.

III

1. Śpiewanie dźwięków gamy poprzedzone wysłuchaniem wiersza T. Kubiaka *Osiem nut* i rozmową, z jakich dźwięków składa się gama.

*Do, re, mi, fa,
sol, la, si, do,
podśpiewują,
połem idą.
Osiem nut,
osiem siostr,
rozśpiewanych
w cieniu brzóz.
Do, re, mi, fa,
sol, la, si, do,*

*podskakują,
ląką idą.
Ośmiu braci,
osiem tonów,
idzie łąką
w dal zieloną.
Osiem tonów,
osiem dźwięków –
wszystkie razem
są piosenką.*

- Nauczyciel recytuje wiersz; pokazuje dzieciom nuty wybranej piosenki i wyjaśnia, w jaki sposób zapisuje się muzykę.
- Pokazuje dzieciom nuty gamy na pięciolinii; wyjaśnia pojęcia: *pięciolinia, gama*; wymawia nazwy solmizacyjne poszczególnych nut, dzieci je powtarzają. Zwraca uwagę dzieci na to, że kolejne nuty gamy znajdują się na pięciolinii coraz wyżej i śpiewa się je również wyżej.
- Dzieci z pomocą nauczyciela liczą dźwięki gamy; śpiewają za nauczycielem kolejne dźwięki gamy od dołu do góry nazwami solmizacyjnymi, w połączeniu z powolnym unoszeniem jednej ręki do góry.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Muzyczny dywan* (przewodnik, s. 24).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 27.

Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

Tydzień II: Polska – mój dom

Dzień 1. Mój dom

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy i logicznego myślenia; zapoznanie z różnymi rodzajami domów.

Cele operacyjne

Dziecko:

– uważnie słucha wiersza i wypowiada się na temat jego treści; nazywa wybrane rodzaje domów.

Środki dydaktyczne: wiersze: K. Datkun-Czeriak *Dom*, A. Rumińskiej *Mój dom*, ilustracje, widokówki, foldery o danej miejscowości, kolorowe kartonowe elementy domu, przysłowia o domu, szarfy, obrazki postaci i ich domów, tamburyn, bębenek, krążki, obrazki przedstawiające: duże domy i małe domy, pojemnik na klocki, karton z napisem *Dom to...*, różne rodzaje domów, duża kostka, klocki, karty pracy, cz. 4, nr 28, 29, 30.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 28.

Kończenie rysowania po prawej stronie kartki takich samych wzorów jak po lewej stronie.

2. Oglądanie obrazków, widokówek, zdjęć, folderów przedstawiających miejscowość, w której mieszkają dzieci.

- Rozpoznawanie i nazywanie przedstawionych tam miejsc.
- Swobodne rozmowy na temat osiedli, na których mieszkają dzieci, adresów zamieszkania dzieci i adresu przedszkola.
- Dzielenie nazwy miejscowości na sylaby, różnicowanie głosek: pierwszej i ostatniej.
- Wypowiadanie nazwy miejscowości z różnym natężeniem głosu, różną intonacją i w różnym tempie. Układanie zdań z nazwą miejscowości, w której mieszkają dzieci. Śpiewanie ich na wymyślone przez dzieci melodie.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXI.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Tworzymy koło*.

Dzieci poruszają się w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze jak najszybciej podają sobie ręce i tworzą koło.

- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – *Pobudka*.

Dzieci leżą na dywanie – *śpią*. Na uderzenie w bębenek powoli *wstają, prostują się, przeciągają, przecierają oczy; maszerują po sali*, aby rozprostować mięśnie; ale chce im się jeszcze spać i na sygnał – dwa uderzenia w bębenek – ponownie *zасыpiają*.

- Czworakowanie – *Rozrzucone klocki*.

Dzieci chodzą na czworakach pomiędzy rozłożonymi na dywanie klockami. Co pewien czas prostują się i rozglądają, jak dużo klocków jest rozłożonych na dywanie.

- Ćwiczenia tułowia połączone z ćwiczeniem równowagi – *Zbieramy klocki*.

Dzieci spacerują po sali, trzymając krążki na wyciągniętych dłoniach w taki sposób, aby im nie spadły. Na uderzenie w bębenek wykonują skłon w przód (nogi proste w kolanach), podnoszą klocki i kładą je na krążkach. Na zakończenie zabawy wrzucają klocki do wyznaczonego pojemnika.

- Zabawa bieżna – *Wracamy do domu*.

Krążki – *domy* – są rozłożone na podłodze. Dzieci biegają w rytm bębna pomiędzy nimi, w różnych kierunkach, starając się zapamiętać, gdzie znajduje się ich *dom*. Podczas przerwy w grze wracają do swojego *domu* i siadają na krążku.

- Zabawa uspokajająca – *Marsz z krążkiem*.

Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytm bębna, trzymając krążki na dłoni w taki sposób, aby im nie spadły. Podczas przerwy w grze pięć razy uderzają w krążek drugą ręką, głośno licząc, i zmieniają kierunek ruchu.

II

Słuchanie wiersza K. Datkun-Czerniak *Dom*.

1. Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej – *Co powstanie z tych elementów?*

Nauczyciel układa przed dziećmi kolorowe elementy domu powycinane z kartonu. Zadaniem dzieci jest ułożenie ich w jedną całość i określenie, co utworzyły.

2. Słuchanie wiersza.

*Dom to rodzina.
Dobre mamy ręce,
co przytulą, pomogą się ubrać szybko.
To tato, który poczyta bajkę na dobranoc,
i nazwie mnie złotą rybką.
Babcia i jej słodkości,*

*serniki, makowce – pyszności!
Dziadek, który ma dla mnie czas,
i mocno kocha wszystkich nas.
I moje rodzeństwo kochane.
Nigdzie stąd nie wyjadę.
Na zawsze w domu zostanę.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Czym jest dom dla autorki wiersza?
4. Określanie przez dzieci, co dla nich oznacza słowo *dom*. Zapisywanie propozycji dzieci dookoła hasła *Dom to...* Zwrócenie uwagi, że *dom* oznacza nie tylko budynek, w którym się mieszka, ale również – i przede wszystkim – rodzinę i więzi, które ją łączą.
5. Zapoznanie z przysłowiami dotyczącymi domu. Wyjaśnianie przez dzieci, co one oznaczają: *Wolność Tomku w swoim domku; Wszędzie dobrze, ale w domu najlepiej; Gdy jesteś w cudzym domu, nie zawadzajże nikomu; Gość w dom, Bóg w dom.*
6. Wypowiedzi dzieci o tym, jak wyglądają ich domy i kto w nich mieszka.
7. Ekspresja słowna *Lubię, gdy...*

Dzieci kolejno kończą zdanie: *Lubię, gdy w moim domu...*

- Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Z domu do domu*.

Dzieci stoją w *domach* – szarfach rozłożonych na podłodze; kiedy usłyszą hasło *Z domu!*, wybiegają z szarf i biegną po sali; hasło *Do domu!* jest sygnałem do jak najszybszego zajęcia miejsca w swoim *domu*.

- Zabawa dydaktyczna *Różne domy*.

1. Dzieci podają znane im nazwy domów; określają, jak wygląda taki dom, np. *dom jednorodzinny, bliźniak, blok, wieżowiec, domek kempingowy*.
2. Słuchanie wiersza A. Rumińskiej *Mój dom*.

*Ślimak ma swój domek, choć taki malutki,
piesek się może schować do swej psiej budki.
Ptaszki mają gniazda, liski mają norę,
kurki mają kurnik, a krówki – oborę.*

*My też mamy swoje domy, małe albo duże,
a przed domami ogródek i podwórze.
Bawimy się na podwórku wesoło i miło,
żeby potem w domku pięknie nam się śniło.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - O jakich domach jest mowa w wierszu? Kto w nich mieszka?
 - Dopasowywanie obrazków domów do odpowiednich postaci. Np. ślimak – *muszla*; pies – *buda*; ptak – *gniazdo*; kura – *kurnik*; krowa – *obora*; lis – *nora*; człowiek – *dom*.
4. Zabawa *Omawiamy domy*.
Dzieci losują obrazki – *dużych domów* i *małych domów*; dokładnie je oglądają i omawiają ich wygląd; wskazują na swych obrazkach elementy domu wymieniane przez nauczyciela: *dach, komin, okna, drzwi*.
5. Zabawa *Mały dom czy duży dom?*
Nauczyciel układa przed dziećmi z prawej strony sylwetę dużego domu, a po lewej stronie – małego domu. Dzieci określają wielkość domów na swoich obrazkach i tworzą dwa *osiedla* – *małych domów* i *dużych domów*. Liczą, z ilu *domów* składa się każde *osiedle*.
6. Oglądanie obrazków przedstawiających domy na wsi, w małych miejscowościach i nowoczesne budynki o ciekawej architekturze. Układanie ich w szeregu zgodnie z następstwem czasowym: od najstarszego do najnowocześniejszego. Uzasadnianie swojego wyboru.
- Spacer w pobliżu przedszkola: oglądanie i porównywanie budynków mieszkalnych; zwrócenie uwagi na budownictwo jednorodzinne i wielorodzinne; zachęcanie do obserwowania zmian, jakie zaszły w najbliższej okolicy. Poznawanie nazw mijanych ulic, sklepów oraz miejsc użyteczności publicznej.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 29.

Kończenie rysowania wzorów.

- Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Z domu do domu* (przewodnik, s. 35).

2. Zabawa konstrukcyjna – *Budujemy wspólny dom*.
Dzieci kolejno rzucają dużą kostką i układają *dom*, dokładając duże klocki lub je odejmując, zgodnie z liczbą oczek wyrzuconych na kostce. Robią to na słowa nauczyciela: *dolóż* albo *odejmij*.
3. Karta pracy, cz. 4, s. 30.
Słuchanie opisów miast. Odszukiwanie ich zdjęć w naklejkach i naklejanie w odpowiednich ramkach obok opisów.

Dzień 2. Poznajemy naszą miejscowość

Cele ogólne:

- zapoznanie z charakterystycznymi miejscami danej miejscowości; zachęcanie do poznawania piosenek ludowych i ich wspólnego śpiewania.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa charakterystyczne miejsca w swojej miejscowości; śpiewa zaproponowane piosenki i bawi się przy nich; nazywa region, z którego pochodzą.

Środki dydaktyczne: pocięte widokówki, obrazki przedstawiające charakterystyczne miejsca w swojej miejscowości, symbole danego regionu, zdjęcia lub widokówki, herb danej miejscowości, herby innych miejscowości, nagrania zespołów z danego regionu, ludowych zabaw ze śpiewem, ramki, materiały do kącika regionalnego, tamburyn, krążki, pastele olejne, dziurkacz, wstążeczka, kolorowy karton, bębenek, karta pracy, cz. 4, s. 31, *Przygotowanie...* s. 24, 59.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 24.
 - Przeczytanie wyrazów z nauczycielem. Powiedzenie, co wspólnego mają te wyrazy. Odszukanie trzech takich samych wyrazów. Pokolorowanie kartoników, na których się znajdują.
 2. Przyklejanie w ramce zdjęcia (lub widokówki) przedstawiającego (przedstawiającej) miejscowość dzieci. Ozdabianie ramki według własnego pomysłu.
- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXI (*przewodnik*, s. 34).

II

- Rozmowa na temat charakterystycznych miejsc w swojej miejscowości, które warto odwiedzić.
1. Układanie w zespołach pociętych widokówek (zdjęć, obrazków) przedstawiających charakterystyczne miejsca w danej miejscowości. Określanie, co przedstawiają; wypowiedzi dzieci na temat innych miejsc, które znają, odwiedzają z rodzicami. Zachęcanie do bliższego poznawania swojej miejscowości.
 2. Zabawa dramatowa *Zareklamuj swoją miejscowość*.
Dzieci tworzą w parach krótkie dialogi zachęcające turystów do odwiedzenia danej miejscowości. Wybierają najlepsze scenki i reklamy regionu.
 3. Pokaz obrazków z symbolami regionu, w którym mieszkają dzieci; wyjaśnienie, co one symbolizują.
 4. Wypowiedzi dzieci na temat ich miejscowości.
 - Z czego znany jest nasz region?
 - Co jest najbardziej charakterystyczne w naszej miejscowości?
 - Co się wam najbardziej podoba?
 - Czego chcielibyście się dowiedzieć o swoim regionie?
- Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – *Pomniki*.
Dzieci dobierają się parami; jedno jest *projektantem*, a drugie – *materiałem*, z którego powstanie *pomnik*. Dzieci maszerują przy akompaniamencie bębna w różnych kierunkach.

Podczas przerwy w grze *projektant* tworzy wymyślony przez siebie *pomnik*, ustawiając partnera w dowolnej pozycji. Przy powtórzeniach zabawy następuje zmiana ról.

5. Karta pracy, cz. 4, s. 31.

Oglądanie zdjęć herbów miast. Rysowanie herbu swojej miejscowości. (Jeżeli miejscowość nie ma herbu – projektowanie go).

☐ Zabawy przy piosenkach ludowych z danego regionu.

1. Słuchanie nagrań zespołów ludowych charakterystycznych dla danego regionu; zwrócenie uwagi na ich tematykę, występującą tam gwara, instrumenty ludowe. Nauka przyspiewki lub zabawy pochodzącej z danego regionu (według wyboru nauczyciela).
 - Nauka zabaw (ze śpiewem) pochodzących np. z Rzeszowskiego – *Oj, latała sroczka*; z Kaszub – *Jestem dobry rybak*.
2. Słuchanie piosenek w wykonaniu nauczyciela; zabawy przy piosenkach.

Żywo

Oj, la - ta - ła sro-czka po zie - lo - nej tra - wce, a za nią sro - czę - ta
po wie-łkiej mu - ra - wce. Hej, hej, hej, ma - ło nas, grze-czna Ka-siu, chodź do nas!

*Oj, latała sroczka
po zielonej trawce,
a za nią sroczęta
po wielkiej murawce.*

*Hej, hej, mało nas.
(Hej, hej, dużo nas).
Grzeczna Kasiu (inne imiona dzieci), chodź do nas! (bis)
(Grzeczna Kasiu, idź od nas).*

- Wybrane dziecko – *sroczka* – chodzi wokół dzieci, które śpiewają piosenkę. Przy słowach: *Hej, hej, mało nas, sroczka* dobiera kolejno z koła *sroczęta*, przywołując je po imieniu, i tańczy z nimi w środku. Gdy już wszystkie dzieci krążą w kole, zamieniają w piosence słowa *Mało nas* na – *Dużo nas* i *Chodź do nas* – na *Idź od nas*. Wymienione znowu po imieniu dzieci odchodzą z koła i siadają na dywanie. Koło stopniowo się zmniejsza, aż zostaje tylko *sroczka*.
- Dzieci wybierają za pomocą wyliczniki *rybaka* i *kupca*, i sobie po cichu nazwy ryb; tworzą koło (nazwy ryb może powiedzieć dzieciom na ucho nauczyciel), w którego środku staje *rybak*. Wszyscy śpiewają:

Umiarkowanie

Je-stem do - bry ry - bak, do - bre ry - by mam, któ-ra jest naj - le-psza, so-bie wy - bie - ram!

*Jestem dobry rybak,
dobre ryby mam,*

*która jest najlepsza,
sobie wybieram!*

Teraz *rybak* wymienia nazwę jakiejś ryby, np. *węgorz*. Z koła wychodzą dzieci, które wybrały sobie tę rybę, i stają obok niego. Wszyscy znowu śpiewają pierwszą zwrotkę, a *rybak* wywołuje inną rybę. Kiedy wokół niego zbierze się już sporo wywołanych *ryb*, dzieci śpiewają:

*Jestem dobry rybak,
dużo ryb tu mam,*

*kupujcie ode mnie,
tanio je sprzedam!*

W kole zjawia się wtedy *kupiec* i stara się schwytać *ryby*, które przed nim uciekają do wyznaczonego miejsca sali. Następnie zabawa toczy się ze zmianą *rybaka* i *kupca*.

III

1. Utworzenie w sali kącika regionalnego.
 - Wyznaczenie w sali miejsca, gdzie powstanie kącik dotyczący regionu, w którym mieszkają dzieci.
 - Zagospodarowanie kącika eksponatami przyniesionymi przez dzieci lub wykonanymi w przedszkolu.
 - Zachęcanie do rozmów z rodzicami na temat eksponatów, które mogłyby się znaleźć w kąciku; zachęcanie do wzbogacania kącika o nowe elementy (np.: ilustracje, widokówki, foldery, figurki, wycinanki, zdjęcia, charakterystyczne przedmioty, przepisy na potrawy regionalne, elementy strojów ludowych, serwetki, wycinanki) przez cały rok szkolny.
- Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – *Pomniki* (przewodnik, s. 36–37).
2. *Miejsce, które najbardziej lubię* – wyrażanie swoich spostrzeżeń i odczuć za pomocą ekspresji plastycznej.
 - Rysowanie pastelami olejnymi miejsc, które dzieci najbardziej lubią w swojej miejscowości, często odwiedzają z rodzicami, chciałyby, aby na zawsze pozostały, by mogły tam chodzić w przyszłości i pokazywać je swoim dzieciom.
 - Oglądanie powstałych prac.
 - Odgadywanie przez dzieci, jakie miejsca zostały przedstawione.
 - Wspólne wykonanie albumu pod hasłem *Ocalić od zapomnienia*.
Nauczyciel podpisuje poszczególne prace nazwami miejsc, które przedstawiają, i imionami autorów. Następnie łączy wszystkie kartki, przeciągając wstążeczkę przez dziurki, wykonane np. dziurkaczem. Pierwszą stronę robią z kolorowego kartonu chętne dzieci, ozdabiając ją według własnych pomysłów, ale w taki sposób, aby kojarzyła się z danym regionem. Tytuł albumu napisze nauczyciel.
 - Umieszczenie albumu w kąciku regionalnym.
3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 59.
Rysowanie po śladach rysunków, nie odrywając kredki od kartki.

Dzień 3. Jesteśmy Polakami

Cele ogólne:

- zapoznanie z symbolami narodowymi; rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje polską flagę, polskie godło i hymn państwowy; tworzy własny obrazek, dorysowując brakujące elementy.

Środki dydaktyczne: rysunki flag – w takich samych kolorach jak flaga Polski, tylko w innym ułożeniu kolorów, godło Polski, nagrania – hymnu państwowego i dwóch innych utworów, rebus fonetyczny, ilustracje różnych zakątków Polski – powycinane z kolorowych czasopism, klej, pastele olejne, tamburyn, bębenek, krążki, flaga Polski, mapa Polski, obrazki, kartki, kartoniki z kropkami, chusta, karta pracy, cz. 4, s. 32, książka, s. 78, 79, *Przygotowanie...* s. 89.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 32.

Łączenie obrazków pierników z ich cieniami.

2. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość wzrokową – *Szukamy polskiej flagi*.

Nauczyciel układa w różnych miejscach sali rysunki flag, na których występują kolory biały i czerwony, ale w różnym układzie. Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas

przerwy w grze muszą odszukać flagę Polski i usiąść blisko niej. Przy powtórzeniach zabawy nauczyciel zmienia ułożenie flag.

3. Nauka rymowanki.

*Jestem Polakiem, a ty – Polką.
Naszym domem Polska jest.*

*Stolica leży nad Wisłą szeroką,
a Syrenka – to jej herb.*

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXI (przewodnik, s. 34).

II

 Rozmowa kierowana – *Poznajemy symbole narodowe.*

1. Ćwiczenia w książce, s. 78, 79.

2. Oglądanie godła Polski.

- Opisywanie jego wyglądu; wyjaśnienie, dlaczego właśnie orzeł znalazł się w godle.
- Zwrócenie uwagi na kolorystykę (odniesienie jej do barw narodowych).
- Wyjaśnienie, w jakich miejscach można zobaczyć godło państwowe.
- Oglądanie flagi Polski.

• Słuchanie, jak dzieci opowiadają o miastach przedstawionych na zdjęciach.

3. Słuchanie hymnu Polski – *Mazurka Dąbrowskiego.*

- Wyjaśnienie, w jakich okolicznościach można go usłyszeć.
- Omówienie zasad zachowania się podczas słuchania i śpiewania hymnu; ponowne wysłuchanie hymnu w postawie na baczność i w ciszy.

4. Rebus fonetyczny – *Skąd pochodzą dzieci?*

Nauczyciel pokazuje sylwety chłopca i dziewczynki; prosi dzieci, aby odgadły, z jakiego kraju oni pochodzą. Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów przedstawionych na obrazkach, łączą je (po przypomnieniu wszystkich podanych głosek przez nauczyciela) i odgadują nazwę kraju. Np. **pies, oko, lalka, sanki, kot, arbuz – Polska.**

- Wyjaśnienie znaczenia wypowiedzeń: *Mieszkamy w Polsce. Jesteśmy Polakami. Polska to nasza ojczyzna.*

5. Ćwiczenia słuchowe – *Rozpoznajemy hymn.*

Nauczyciel włącza nagrania trzech utworów; zadaniem dzieci jest odgadnięcie, który z nich to nasz hymn państwowy, i podniesienie w górę kartonika z odpowiednią liczbą kropek (1–3).

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Polska.*

Dzieci maszerują w różnych kierunkach sali podczas wypowiedzania przez nauczyciela dowolnych słów. Kiedy usłyszą słowo: *Polska*, muszą jak najszybciej usiąść.

 Nasz kraj jest piękny – twórcza zabawa plastyczna.

1. Wybieranie spośród obrazków, zdjęć (wyciętych z kolorowych czasopism) przedstawiających różne zakątki naszego kraju tych, które dzieciom podobają się najbardziej. Omawianie, co one przedstawiają; uzasadnianie swojego wyboru.

2. Zagadki pantomimiczne – *Co można tam robić?*

Nauczyciel pokazuje na mapie określone rejony Polski; wybiera dzieci i mówi im na ucho, w jakim miejscu się znalazły, np. *góry, jeziora, las, morze*. Prosi dzieci, aby pokazały, co można robić w tych miejscach; pozostałe dzieci odgadują, gdzie mogą przebywać wskazane dzieci.

3. Wykonanie pracy plastycznej.

Zaproponowanie wykonania obrazka przedstawiającego miejsca, które podobają się dzieciom, z jednoczesnym uchwyceniem różnorodności polskiego krajobrazu.

- Pokaz i omówienie sposobu wykonania pracy przez nauczyciela.
- Samodzielne działania dzieci: naklejanie pośrodku kartki zdjęcia lub obrazka (wyciętego z kolorowego czasopisma) wybranego przez dzieci; dorysowywanie – według pomysłów dzieci – z każdej strony pastelami olejnymi brakujących elementów w taki sposób, aby tworzyły jedną całość z naklejonym elementem.

- Oglądanie powstałych prac; wyjaśnianie przez autorów, jakie elementy dorysowali i dlaczego.
- Wybór najciekawszej pracy, zdaniem dzieci; zwrócenie uwagi na spójność elementów narysowanych przez dzieci i naklejonego fragmentu.
- Prezentowanie prac na wystawie w kąciaku dla rodziców.

III

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Polska (przewodnik, s. 39)*.

1. Zabawa rozwijająca zmysł słuchu – *Jestem Polakiem*.

Dzieci siedzą w kręgu; pośrodku znajduje się wybrana osoba, przykryta dużą chustą. Jej zadaniem jest rozpoznanie, które z dzieci siedzących w kole powiedziało zdanie: *Jestem Polakiem*. Jeśli osoba ze środka koła odgadnie, dzieci zamieniają się miejscami i zabawa trwa dalej.

2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 89*.

- Przeczytanie z nauczycielem nazw pór dnia i wyrazu *noc*. Narysowanie, co dziecko robi: rano, w południe, po południu, wieczorem, i w nocy.

Dzień 4. Góry, nasze góry

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności przeliczania oraz dodawania i odejmowania w zakresie określonego zbioru; rozwijanie umiejętności liczenia i dodawania; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- prawidłowo posługuje się liczebnikami, dodaje i odejmuje na konkretnych; liczy i dodaje w zakresie 10; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: piosenka *W murowanej piwnicy*, pocięte widokówki przedstawiające góry, klej, kartki, nożyczki, dziurkacz, wstążka, tamburyn, bębenek, krążki, nagranie tanecznej muzyki, papier kolorowy, rymowanka *Strachliwe owieczki*, kapelusz góralski, rebus fonetyczny, obrazki przedstawiające góralskie stroje, oscypki, teksty zadań do zabawy matematycznej, liczmany, rysunek z owieczkami, mapa Polski, albumy, zdjęcia, widokówki, ilustracje przedstawiające góry, sylwety owiec (w 2 kolorach, duże i małe), oznaczenia szlaków górskich w trzech kolorach, laski, 2 pętle, obrazki figur geometrycznych, kartoniki z cyframi i ze znakami, *Przygotowanie...* s. 90, *Nauka...* s. 62, 96.

Przebieg dnia

I

1. *Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 62*.

- Pisanie liter w liniaturze.

2. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – *Górskie widoki*.

Dzieci składają pocięte widokówki o tematyce związanej z górami i przyklejają je na kartkach. Omawiają, co one przedstawiają; określają, jak nazywają się mieszkańcy gór. Wykonują wokół widokówek ramki przez przyklejenie pasków wyciętych z kolorowego papieru i naklejenie na nich drobnych elementów. Nauczyciel łączy wszystkie kartki na kształt albumu.

 Zabawa ruchowa *Strachliwe owieczki*.

Dzieci – *owieczki* – stoją w pewnej odległości od *górala* (osoby w góralskim kapeluszu). Podczas mówienia rymowanki powoli idą w jego kierunku na czworakach. Na słowa: *Paszczę wielką wilk otwiera i owieczki łapie teraz* wbiega wilk – wybrane dziecko, a *owce* muszą zastygnąć w bezruchu. *Owca*, która się poruszy, zostaje złapana przez *wilka* i odchodzi na bok. *Owca*, która dojdzie jako pierwsza do *górala*, zamienia się z nim miejscem i zabawa toczy się dalej.

*We dnie góral owce pasie,
noc smacznie śpi w szalacie.
Owce również lubią chrapać,*

*lecz wilczyśko chce je złapać.
Paszczę wielką wilk otwiera
i owieczki łapie teraz.*

II

📖 Zabawa matematyczna – *Pogubione owieczki*.

- Oglądanie albumów, zdjęć, widokówek, ilustracji przedstawiających góry.
 - Pokazywanie gór na mapie Polski; zwrócenie uwagi, jakim kolorem są oznaczone.
 - Zapoznanie z nazwą najwyższych gór w Polsce.
 - Podział słowa *Tatry* na sylaby; różnicowanie poszczególnych głosek.
- Rebus fonetyczny – *Kto opiekuje się owieczkami na hali?*

Nauczyciel pokazuje obrazek hali z pasącymi się na niej owcami; prosi dzieci, aby powiedziały (po rozwiązaniu rebusu), kto opiekuje się owcami. Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów przedstawionych na obrazkach; dokonują ich syntezy (po przypomnieniu tych głosek przez nauczyciela) i udzielają odpowiedzi. Np. **buda**, **arbuz**, **cukierek**, **antena** – **ba**ca.
- Podanie przez dzieci propozycji spędzania czasu w górach zimą i w innych porach roku. Dzieci lenie się swoimi spostrzeżeniami z pobytów w górach. Wspólnie z nauczycielem odszukanie na mapie nazw miast odwiedzanych przez dzieci, np. *Zakopane*, *Wisła*, *Bukowina Tatrzańska*.
- Oglądanie obrazków przedstawiających stroje góralskie.
- Zabawy matematyczne.
 - Owieczki na hali* – dzieci układają przed sobą tyle liczmanów, ile owieczek na rysunku pokazuje nauczyciel. Po wykonaniu zadania jedno dziecko głośno liczy owce na rysunku, a dzieci liczą swoje liczmany, sprawdzając poprawność wykonania zadania.
 - Zgodnie z rytmem* – nauczyciel układa przed dziećmi sylwety owiec – w kolorach czarnym i białym, małe i duże. Zadaniem dzieci jest dołożyć *owce* tak, aby zachować ułożenie nauczyciela. Np. *dwie owce białe, jedna owca czarna, dwie owce białe, jedna owca czarna; trzy owce duże, jedna owca mała, trzy owce duże, jedna owca mała*.
 - Pomagamy bacy* – rozwiązywanie zadań tekstowych na odejmowanie i dodawanie. Nauczyciel mówi rymowanki, a dzieci obliczają, ile owiec ma *ba*ca. Np.

*Osiem owiec **ba**ca pasie,
lecz **dwie** wilki mu porwały.*

*Ile owiec teraz pasie
baca na swej hali?*

Dzieci najpierw przedstawiają sytuację na liczmanach – układają przed sobą osiem liczmanów, zabierają dwa; sprawdzają, czy podały prawidłową odpowiedź. Podobnie postępują przy kolejnych zadaniach, później podają wynik.

*Na zielonej hali
raz się tak zdarzyło,
że **dwóm** starym owcom
po **trzy** się urodziło.
Ile wszystkich owiec
jest teraz w zagrodzie?
Do zagrody
wpędził **dziewięć** owieczek
dzielny **ba**ca młody.
Ale **trzy** owieczki*

*uciekły z zagrody.
Ile ich ma teraz
dzielny **ba**ca młody?
Na łące pod szczytem,
tam gdzie siana kopce,
pasie młody **ba**ca
cztery białe owce.
Cztery czarne też pasie.
Ile wszystkich owiec
baca ma w swym stadzie?*

- Szukamy zgubionych owieczek* – nauczyciel umieszcza w różnych miejscach sali znaki przypominające oznaczenia szlaków turystycznych w górach (np. biało-żółte, biało-czerwone, biało-zielone). Wyjaśnia dzieciom, dlaczego podczas górskich wędrówek należy trzymać się szlaków i zgłaszać wyjście na wyprawy w góry w miejscu kwaterowania. Proponuje dzieciom zabawę w *poszukiwanie owieczek, które zgubił **ba**ca*.

Dzieci poruszają się *wybrany* szlakiem od *startu* do *mety* i po drodze szukają sylwet owieczek ukrytych wcześniej przez nauczyciela. Po znalezieniu wszystkich *owieczek* dzieci przeliczają, ile z nich było ukrytych na poszczególnych *szlakach* i w jakich miejscach. Określają, na którym *szlaku* było ich najwięcej, a na którym – najmniej.

6. Zabawa przy piosence *W murowanej piwnicy* (muzyka ludowa, słowa: autor nieznan).

W mu - ro - wa - nej piw - ni - cy tań - co - wa - li zbój - ni - cy.
Ka - za - li se pię - knie grać i na nóż - ki spo - zie - rać! Hej! Hej!

W murowanej piwnicy

tańcowali zbójnicy.

*Kazali se pięknie grać
i na nóżki spozierać!*

Hej! Hej!

Dzieci:

chodzą zamaszystymi krokami w dwóch kołach współśrodkowych (z koła wewnętrznego – w prawą stronę, z zewnętrznego – w lewą stronę), ręce mają skrzyżowane z tyłu na pośladkach; starają się razem z nauczycielem śpiewać piosenkę,

kołyszą się na boki, ręce mają splecione na wysokości piersi, wystawiają do przodu prawą nogę, a następnie lewą – ze wskazaniem ich rękami, dwukrotnie wyrzucają prawą rękę w górę; zmieniają miejsca w kołach (dzieci z koła wewnętrznego tworzą koło zewnętrzne i odwrotnie).

7. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 90.

- Dorysowanie koralików na liczydełkach tak, aby wszędzie było ich osiem. Pokolorowanie koralików.

☐ Ćwiczenia z figurami.

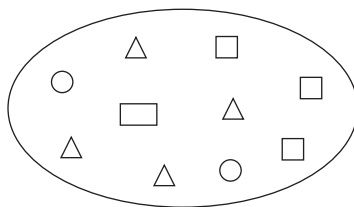
1. Zabawa *O jakiej figurze mówię?*

Jedno z dzieci opisuje słowami dowolną, poznaną figurę, bez używania jej nazwy. Zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie nazwy figury i wskazanie jej na obrazku.

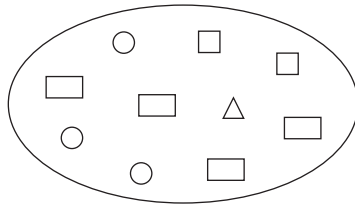
2. Przeliczanie figur znajdujących się w pętłach.

Nauczyciel umieścił w dwóch pętłach po 10 figur – w tym trójkąty, prostokąty, koła i kwadraty.

- Dzieci liczą figury. Porównują ich liczbę w obu pętłach (jest tyle samo).
- Liczą poszczególne figury w każdej pętli i układają działanie. Np.

$$4 + 2 + 1 + 3 = 10$$

$$1 + 3 + 4 + 2 = 10$$

3. Ćwiczenia w zeszytcie *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 96.

Rysowanie po śladach figur. Określanie, z jakich figur składają się poszczególne rysunki. Kolorowanie rysunku.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIV (metodą W. Sherborne).

Wycucie własnego ciała

- Dzieci poruszają rękami, nogami, palcami, wykonując – na przemian – ruchy dynamiczne i powolne.
- Sprawdzają, do jakich okolic ciała mogą dostać piętą, łokciem, palcami nóg, kolaniem, głową.
- Dotykają jedną częścią ciała do drugiej, np. łokieć wita się z piętą, czoło wita się z kolaniem, duży palec u nogi wita się z nosem, pięta wita się z kolaniem drugiej nogi...
- Poruszają się w różny sposób: chód energiczny, ciężki, lekki, koci, ruchy delikatne, dynamiczne...
- Przy nagraniu tanecznej muzyki tańczą same ręce dzieci, same nogi, tańczy głowa, na koniec – całe ciało.
- Przy nagraniu muzyki dzieci tańczą swobodnie, indywidualnie. Gdy muzyka cichnie – zatrzymują się w bezruchu i jedna część ciała musi dotykać drugiej, np. łokieć dotyka uda.

Wycucie ciężaru ciała

- Dzieci naśladują przenoszenie ciężkiego przedmiotu z miejsca na miejsce, w czasie krótkich przerw rozluźniają ciało.
- Dzieci naśladują podglądanie gniazda os. Najpierw podkradają się wolno i ostrożnie, a gdy *osy je napadły*, uciekają szybko, opędzając się od nich rękami, tarzając się po ziemi.

Wycucie przestrzeni

- Dzieci w dowolnej pozycji sięgają jak najdalej rękami, nogami, głową.
- Dzieci podążają wzrokiem za ręką zwiniętą w pięść. Pięść jest ruchoma – jeżeli wskazuje w górę, dzieci podskakują, jeżeli w dół – wykonują przysiad.

Rozwijanie wycucia płynności ruchów i ciężaru ciała w przestrzeni i w czasie

- Dzieci naśladują popisy łyżwiarzy lub baletnic, kończąc je ukłonem.
- Dzieci swobodnie tańczą przy nagraniu tanecznej muzyki. Podczas przerwy w grze zatrzymują się w bezruchu.

Adaptacja ruchów własnych do ruchów partnera

- Dzieci w parach tańczą przy nagraniu tanecznej muzyki – jedno dziecko tańczy nisko, w przyśiadzie, a drugie wysoko – na palcach.
- Dzieci tańczą przy nagraniu muzyki tanecznej, a podczas przerwy w grze dotykają dowolnej części ciała swojego sąsiada i zostają w bezruchu, aż muzyka pobudzi je znów do tańca.

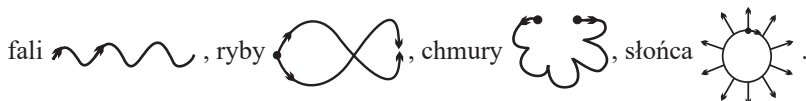
III

1. Rozmowa na temat polskiego morza – Bałtyku.

- Czy byliście nad Bałtykiem?
- Czym różni się morze od jeziora?

2. Ćwiczenia ruchowo-graficzne.

Kreślenie w powietrzu obiema rękami:

3. Recytowanie rymowanki połączone z naśladowaniem płynących ryb *falującą* dłonią.

Małe ryby w wodzie pływają, pływają.

Duże ryby w wodzie pływają, pływają.

Rozłożone ramiona oznaczają dużą rybą, dłonie ułożone blisko siebie – małą rybę.

Małe ryby, duże ryby,

wszystkie ryby w wodzie płasają, płasają.

4. Zabawa *Burza na morzu*.

Nauczyciel ustawia krzeselka na obwodzie dużego koła. Dzieci – *marynarze* – siadają na krzeselkach, a nauczyciel – *kapitan* – staje w środku koła i wypowiada komendy, na które dzieci reagują odpowiednim zachowaniem.

Spokój na morzu – dzieci delikatnie kołyszą się na krzeselkach, mówią cicho *szszzy...*

Na lewą burtę – przesiadają się o jedno krzeselko w lewą stronę.

Na prawą burtę – przesiadają się o jedno krzeselko w prawą stronę.

Burza na morzu – zamieniają się miejscami.

Dzień 5. Poznajemy Warszawę

Cele ogólne:

- zapoznanie z legendą związaną z Warszawą; zrozumienie znaczenia przynależności Polski do Unii Europejskiej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wypowiada się na temat wysłuchanej legendy; wie, co nam daje przynależność do UE.

Środki dydaktyczne: foldery, widokówki, ilustracje o Warszawie, kontur mapy Polski, flamaster, mapa Polski, bębenek, tamburyn, krążki, szablon z napisem *Polska*, duża mapa Europy, ilustracje (pocztówki) przedstawiające różne miejsca w Europie, ilustracje do legendy, rymowanka *Płynie Wisła*, obrazki przedstawiające ważniejsze miejsca i zabytki Warszawy, obrazek herbu Warszawy, taniec *Miotlarz*, miotła, karty pracy, cz. 4, s. 33, 34, 35, 36, 37, 38, książka, s. 80, 81.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie widokówek, folderów, książek o Warszawie; dzielenie się swoimi spostrzeżeniami z wycieczek po tym mieście; swobodne opisywanie charakterystycznych miejsc.
2. Podawanie nazwy kraju, w którym mieszkają dzieci; kończenie wypowiedzenia: *Polska to...* Nauczyciel zapisuje propozycje dzieci na konturze mapy Polski. Dzieci ozdabiają napis *Polska* (odrysowany przez nauczyciela lub dzieci od szablonu literowego) według własnych pomysłów.
3. Karta pracy, cz. 4, s. 33.

Kolorowanie pól na rysunku na wskazane kolory. Rysowanie po śladach rysunku fal.

- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXI (*przewodnik*, s. 34).

II

 Zapoznanie z historią powstania Warszawy na podstawie historyjki obrazkowej.

1. Oglądanie mapy Polski; wyjaśnienie, czym jest mapa i do czego służy. Zwrócenie uwagi na występującą na niej kolorystykę; wyjaśnienie, co oznaczają poszczególne kolory. Wyszukiwanie

na mapie znanych dzieciom miast, rzek, gór; zaznaczenie na mapie miejscowości, w której mieszkają dzieci.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 34.

Sluchanie tekstu. Rysowanie po śladach rysunków.

3. Ćwiczenia w książce, s. 80, 81.

- Oglądanie komiksu. Sluchanie historyjki. Próby opowiadania jej samodzielnie przez dzieci.
 - Odpowiadanie na pytania:
 - Jak powstała nazwa Warszawa?
 - Czy Warszawa zawsze była stolicą Polski?
 - Nad jaką rzeką leży Warszawa?
 - Co jest herbem Warszawy? Dlaczego?
 - Oglądanie zdjęć współczesnej Warszawy. Opowiadanie o nich.
4. Wodzenie palcem po rysunku Wisły na mapie – od źródeł do ujścia. Zwrócenie uwagi, jak nazywa się nasze morze. Rytmizowanie tekstu z jednoczesnym wykonywaniem prostego ruchu zaproponowanego przez nauczyciela lub chętne dzieci.

*Plynie Wisła, nasza Wisła,
najpiękniejsza z polskich rzek.*

*Mija miasta i miasteczka,
śpieszy nad bałtycki brzeg.*

5. Wyjaśnienie, co to znaczy, że Warszawa jest stolicą Polski. Podział nazwy *Warszawa* na sylaby, różnicowanie głosek – pierwszej i ostatniej. Powtarzanie nazwy *Warszawa* ze wzrastającym i z malejącym natężeniem głosu, zgodnie z ruchami dłoni nauczyciela (dłonie się rozchodzą w poziomie – dzieci mówią coraz głośniej, zbliżają się do siebie – mówią coraz ciszej).
6. Zapoznanie z ważniejszymi miejscami i zabytkami stolicy – wskazywanie ich na obrazkach i nazywanie; przybliżenie przez nauczyciela wiadomości na temat tych miejsc.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Spotkanie w Łazienkach*.

Dzieci maszerują w różnych kierunkach w rytm tamburynu; podczas przerwy w grze nauczyciel wymienia nazwę zwierzątka, które spotkały w parku, np. *wiewiórka, kaczką, jeź*, a dzieci odtwarzają ruchem sposób jego poruszania się.

 Rozmowa na temat przynależności Polski do Unii Europejskiej.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 35.

Oglądanie mapy Europy. Sluchanie nazw państw należących do UE. Powtarzanie ich. Kolorowanie białych miejsc na mapie na niebiesko.

2. Wyjaśnienie, co to jest Unia Europejska i co ona daje należącym do niej państwom.
3. Sluchanie rymowanek o dzieciach z UE.

*Jaś to Polak, Hans to Niemiec,
Kikos zaś Grekiem jest.*

*Każdy mieszka w swoim kraju,
a zarazem w Unii też.*

 Zabawa bieżna – *Państwa Unii*.

Dzieci siedzą na krzeselkach w kole (pomiędzy krzeselkami są takie odstępki, aby łatwo można było wbiec za nie i obiec je wkoło). Nauczyciel podaje różne słowa, a wśród nich nazwy państw należących do Unii. Kiedy dzieci usłyszą nazwę państwa, muszą wstać, wybiec za swoje krzeselko i obiec wszystkie krzeselka, kierując się w prawą stronę, a następnie wrócić na swoje miejsce.

4. Ekspresja słowna rozwijająca twórcze myślenie – *Co by było, gdyby...*

Dzieci kończą zdanie: *Gdybym pewnego dnia obudził się w obcym kraju, to...*

5. Zabawa pod hasłem *Podróż po mapie*.

Obok tablicy jest przypięta duża mapa Europy. Chętne dziecko podchodzi do niej i na chybił trafił, z zamkniętymi oczami, pokazuje palcem dowolne miejsce. Nauczyciel odczytuje nazwę *wylosowanego* państwa, a dzieci zastanawiają się, co ciekawego można tam zobaczyć. Jeżeli

dzieci nie potrafią nic powiedzieć, nauczyciel podaje kilka informacji w formie ciekawostek. Następnie przypina na tablicy ilustrację lub pocztówkę – jeżeli taką posiada – z wylosowanego państwa.

Ciekawostki dotyczące wybranych krajów

Dania – jest tam Legoland, przyciągający dzieci z całej Europy; w miejscowości Helsingør można zwiedzić słynny zamek Hamleta.

Finlandia – mieszkający tam ludzie znani są ze swojej gościnności; lato trwa od czerwca do września, a w lipcu można podziwiać tzw. białe noce; jest tam bardzo dużo jezior (ok. 190 000).

Norwegia – słynie z fiordów; całą północną część kraju porasta prawdziwa tundra, po której wędrują stada reniferów; latem także można podziwiać „białe noce”.

Szwecja – ma ok. 90 000 naturalnych i sztucznych jezior; jest prawdziwym rajem dla wędkarzy; połowę powierzchni kraju pokrywają lasy, na dalekiej północy – tundra.

Grecja – kraj bardzo słoneczny (aż 300 słonecznych dni w roku); słynne zabytki znajdują się w Atenach, Delfach, Olimpii oraz Knossos na Krecie.

Włochy – państwo, do którego należy dużo wysp (np.: Sycylia, Sardynia, Korsyka); na Sycylii znajduje się wulkan Etna; słynne z produkcji makaronów, oliwy i win.

6. Słuchanie ciekawostek na temat UE.

- W 1992 roku podpisano traktat o utworzeniu UE, który wszedł w życie rok później (1.11.1993 r.).
- Obecnie do Unii Europejskiej należy 28 państw.
- W UE rządzą: Rada Europejska, Parlament Europejski, Europejski Trybunał Sprawiedliwości, Komisja Europejska.
- Symbole Unii Europejskiej to: flaga Unii Europejskiej, hymn, patronowie UE to: św. Benedykt z Nursji, święci Cyryl i Metody, św. Brygida, św. Katarzyna ze Sieny, św. Edyta Stein.
- Święta Europy: 5 maja – Dzień Europy; 9 maja – święto Unii Europejskiej.

7. Karta pracy, cz. 4, s. 36.

Oglądanie zdjęć flag: Niemiec, Polski, Ukrainy i Włoch. Dostrzeganie rytmu wśród ciągu flag i jego kontynuowanie – naklejanie zdjęć odpowiednich flag (z naklejek).

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 37.

Otoczanie czerwoną pętlą rysunków flag zwróconych w prawą stronę. Otaczanie niebieską pętlą rysunków flag zwróconych w lewą stronę. Kolorowanie flag w wybranej pętli tak, żeby wyglądały jak flagi Polski.

2. Nauka tańca Miotlarz (muzyka ludowa).

Umiarkowanie

Szybciej

Dzieci stoją pod przeciwległymi ścianami sali w dwóch, różnych liczebnie, szeregach. W jednym szeregu znajdują się chłopcy, w drugim – dziewczynki. Pomiędzy szeregami stoi chłopiec z miotłą.

Melodia A – dzieci w szeregach trzymają się pod ręce i nucąc melodię, w pozycji małego rozkroku kołyszą się na boki. Stojący na środku chłopiec zaczyna naśladować miotłą ruchy zamiatania i tanecznym krokiem posuwa się do przodu.

Melodia B – dzieci w szeregach puszczejają ręce i biegną na przeciwną stronę, aby znaleźć partnera do tańca. Chłopiec rzuca miotłą na podłogę i również chwytając za ręce najbliższą dziewczynkę. Dzieci w parach, trzymając się za obie ręce, obracają się podskokami. Chłopiec, dla którego zabrakło partnerki, podnosi leżącą miotłą i tańczy z nią pomiędzy kolegami. Pod koniec melodii dzieci wracają na miejsca pod ścianami, na środku zostaje chłopiec z miotłą.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 38.

Odszukiwanie 10 różnic pomiędzy rysunkami. Zaznaczanie ich na rysunku na dole karty. Kolorowanie rysunku, który jest na górze karty.

Tydzień III: Łąka i jej mieszkańcy

Dzień 1. Na zielonej łące

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

– wypowiada się na temat wysłuchanego wiersza; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Buczkówny *Łąka*, obrazki roślin i zwierząt żyjących na łące, rymowanka *Na zielonej łące*, wagi: łazienkowa, szalkowa, zabawki, obrazki kwiatów łąkowych, kartoniki z kropkami, tamburyn, bębenek, farby, kartki, rurki do napojów, nagranie tanecznej muzyki, opowieść ruchowa *Spacerkiem po łące*, pocięte obrazki przedstawiające rośliny i zwierzęta spotykane na łące, *Wyprawka plastyczna*, karta pracy, cz. 4, s. 39, książka, s. 82, 83, *Przygotowanie... s. 60*, *Nauka... s. 32*.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 60.
 - Dokończenie rysunków według wzoru.
2. Oglądanie obrazków; swobodne wypowiedzi dzieci na temat przedstawionych na nich roślin i zwierząt; nazywanie ich i wskazywanie; podział nazw na sylaby i na głoski.
3. Zabawa rytmiczna *Na zielonej łące*.

Dzieci rytmizują tekst i jednocześnie wykonują prosty ruch. Zwracają uwagę na nazwy kwiatów, które w nim występują. Wypowiadają rymowanekę w różnym tempie i z różną dynamiką; śpiewają na melodie wymyślone przez siebie.

Na zielonej łące wiosna już króluje.

Bielutkie stokrotki cieszą nasze oczy,

Trawy oraz kwiaty pędzłem swym maluje.

żółte pąki jaskrów, maków całe krocie.

4. Układanie puzzli *Wiosenna łąka (Wyprawka plastyczna)*.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Owady na łące*.

Dzieci – *owady* – poruszają się lekko na palcach w różnych kierunkach, cicho *bzycząc*. Na dźwięk bębna przykucają – *odpoczywają na trawie*. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego ruchu.

- Zabawa z elementem czworakowania – *Biedronki*.

Dzieci – *biedronki* – spacerują w różnych kierunkach na czworakach; co pewien czas przewracają się na plecy i machają rękami i nogami w powietrzu – *biedronki przewróciły się na grzbiet*.

- Zabawa z elementem skoków – *Strachliwe żabki*.
Dzieci – *żabki* – skaczą po *łące*, na hasło: *Bocian* zastygają w bezruchu; hasło: *Nie ma bociana* jest sygnałem do ponownego ruchu.
- Ćwiczenie równowagi – *Bocian szuka żabek*.
Dzieci – *bociany* – chodzą, wysoko podnosząc kolana; co pewien czas zatrzymują się, stają na jednej nodze i mówią tekst: *Kle, kle, kle, żabki mi się chce*.
- Zabawa rytmiczna *Zielona łąka*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła parami w rytm tamburynu; podczas przerwy w grze odwracają się twarzami do siebie i rytmicznie powtarzają rymowanekę, klaszczą naprzemiennie: raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.
Zielona łąka w barwach tonie, barwne motyle lecą do niej.

II

☐ Słuchanie wiersza M. Buczkówny *Łąka*.

1. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Kto mieszka na łące, a kto – w lesie?*

Dzieci odkrywają obrazki; rozpoznają znajdujące się na nich zwierzęta; określają, czy dane zwierzętko mieszka w lesie, czy na łące. Układają poszczególne obrazki pod obrazkiem lasu lub pod obrazkiem łąki. Np. łąka – *biedronka, motyl, kret, mysz, konik polny*; las – *sowa, wiewiórka, lis, zając, dzięcioł*.

2. Ćwiczenia w książce, s. 82, 83.

• Słuchanie wiersza M. Buczkówny *Łąka*.

- Opowiadanie o wyglądzie łąki w maju.
- Słuchanie i powtarzanie nazw kwiatów.

3. Zabawa *Kwiatowe rytmy*.

Nauczyciel umieszcza pod obrazkami kwiatów łąkowych kartoniki z różną liczbą kropek. Dzieci wypowiadają nazwy kwiatów zgodnie z liczbą kropek na kartonikach ułożonych pod ich obrazkami. Np. jeżeli pod obrazkiem dziewanny jest kartonik z dwiema kropkami, należy tę nazwę wypowiedzieć dwa razy, jeżeli pod obrazkiem rumianka jest kartonik z czterema kropkami, należy tę nazwę wypowiedzieć cztery razy itp.

4. Zabawa twórcza – *Co zobaczył żuczek, kiedy fruwał nad łąką?*

Dzieci wyobrażają sobie, że są *żuczkiem*, które po raz pierwszy wzbily się w powietrze i patrzą na wszystko z góry; opowiadają, co zobaczyły na dole.

☐ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Latające żuki*.

Dzieci – *żuki* – biegają w różnych kierunkach sali, poruszając rękami na wysokości ramion, przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze przykucają – *odpoczywają zmęczone lotem*.

5. Tworzenie obrazka *Łąka* (według książki, s. 82).

Rozdmuchiwanie kropli zielonej farby na kartce za pomocą rurki do napojów. Dotykanie otrzymanego obrazka palcami maczanymi w czerwonej, a potem w żółtej farbie.

☐ Opowieść ruchowa połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – *Spacerkiem po łące*.

Dzieci ilustrują ruchem i głosem opowiadanie nauczyciela.

Był piękny wiosenny dzień i przedszkolaki wybrały się na spacer na pobliską łąkę. (Dzieci maszerują parami w różnych kierunkach sali). Słońce mocno świeciło, a wiatr rozdmuchiwał nasiona mniszka lekarskiego i innych roślin. (Dzieci chodzą na czworakach i dmuchają na rośliny). Nagle dzieci usłyszały pierwsze odgłosy. To pracowite pszczołki krążyły nad kwiatami, szukając najpiękniejszych, aby zebrać z nich nektar. (Dzieci latają jak pszczołki, machając rękami – skrzydełkami). Wesóło bzycały, nawołując się nawzajem. (Naśladują bzyczenie pszczoł: bzz, bzz, bzz). Na listkach koniczyny siedziały koniki polne, poruszając śmiesznie

łapkami, z których strząsały resztki porannej rosy. (Dzieci siedzą, poruszają w dowolny sposób kończynami). Cykały cichutko. (Naśladują dźwięk: cyt, cyt, cyt). Nagle, zupełnie nie wiadomo skąd, pojawiły się żaby. (Dzieci naśladują skakanie żabek). Kumkały głośno, jakby ostrzegały się przed jakimś niebezpieczeństwem. (Naśladują kumkanie: kum, kum, kum). Miały rację, że były takie zdenerwowane, bo na łące pojawiła się para bocianów; chodziły, wysoko unosząc nogi, z szeroko rozłożonymi skrzydłami, i rozglądały się na boki, co chwilę przystawały i pochylały się do przodu, szukając czegoś w trawie. (Naśladują chód bociana). Ponieważ niczego nie mogły znaleźć, klekotały ze złością. (Naśladują głos bocianów – kle, kle, kle). Wysoko nad łąką krążył skowronek, śpiewając wiosenną piosenkę. (Naśladują głos skowronka – dzyń, dzyń, dzyń). Odpowiadał mu wróbel, który przysiadł zmęczony na pobliskim drzewie. Poszukiwał pokarmu dla swoich głodnych dzieci. (Naśladują głos wróbla – ćwir, ćwir, ćwir). Czekaly one niedaleko w gniazdku, piszcząc: pi, pi, pi... aby jak najszybciej przyniósł im coś do jedzenia. Dzieci już miały wracać do przedszkola, kiedy zobaczyły ślimaka, który wolno sunął po trawie. Kiedy tylko napotkał na jakąś przeszkodę, szybko chował się do swojego domku, który niósł na grzbiecie. Dopiero po chwili wystawiał głowę i rozglądał się dookoła. (Dzieci naśladują zachowanie ślimaka). Nad łąką latały kolorowe motylki, co pewien czas siadały na kwiatkach. (Dzieci naśladują ruchem latające motylki). Przyglądała im się z zaciekawieniem wrona siedząca na pobliskiej wierzbie i głośno kracząca z zachwytem: krrrra, krrrra... Wiosenny wietrzyk poruszał trawę, kwiatami i gałązkami drzew, szumiąc wesołe piosenki: szszsz... szszsz... szszuuu... Dzieci były zadowolone ze spaceru. Wróciły pełne wrażeń do przedszkola, gdzie czekał już na nie pyszny podwieczorek. (Maszerują parami).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXIV (przewodnik, s. 43).

III

1. Ćwiczenia w wazeniu.

Nauczyciel przygotował wagę łazienkową. Waży na niej chętne dzieci. Zapisuje ich masę na kartce i potem informuje dzieci, że np. *Zosia jest lżejsza od Lenki; Olek waży tyle samo co Antoś; Wiktor jest cięższy od Maćka.*

Potem dzieci, po zapoznaniu się z wagą szalkową, porównują na niej masy różnych przedmiotów. Określają, który z nich jest cięższy, który lżejszy, a który waży tyle samo.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 39.

Oglądanie obrazków. Określanie przy każdym obrazku, która zabawka jest lżejsza, a która – cięższa. Kolorowanie rysunków odpowiednich zabawek.

3. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – *Kogo spotkamy na łące?*

Dzieci układają w całość pocięte obrazki przedstawiające zwierzęta i rośliny, które można spotkać na łące.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Latające żuki* (przewodnik, s. 48).

4. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 32.

Przeczytanie tekstów. Narysowanie w ramkach tego, o czym przeczytano.

Dzień 2. Dlaczego potrzebna jest barwa ochronna

Cele ogólne:

- zapoznanie ze sposobem przystosowania się zwierząt do życia w danym otoczeniu; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wyjaśnia znaczenie barwy ochronnej dla zwierząt; maluje obrazek żabki.

Środki dydaktyczne: opowiadanie H. Bechlerowej *O żabkach w czerwonych czapkach*, wiersz M. Dynowskiej *Żaby*, ilustracje do opowiadania, kolorowe kartki, kwiatki w czterech kolorach i małe kartki w takich samych kolorach, bębenek, tamburyn, obrazki, zdjęcia różnych żab (z atlasów), farby plakatowe, pędzle, karton, nożyczki, pudełka po zapałkach, zielona bibuła, papierowy motyl, laska gimnastyczna, kartki z bloku, kredki, mazaki, napisy, sztalugi, szarfy – zielone i niebieskie, sylwety żab, klocki, karty pracy, cz. 4, s. 40, 41, *Przygotowanie...* s. 25.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 40.

- Rysowanie oburącz po śladach rysunku motyla. Kolorowanie rysunku.
- Odszukiwanie takich samych rysunków motyli. Kolorowanie ich tak samo.

2. Zabawa *Wiosenne kolory*.

Dzieci losują kartki w różnych kolorach; podają nazwę rośliny łąkowej, która ma taki kolor, lub zwierzęcia, które ma taki kolor i mieszka na łące.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXII (*przewodnik*, s. 47–48).

II

 Słuchanie opowiadania H. Bechlerowej *O żabkach w czerwonych czapkach*.

1. Zabawa *Znikające kolory*.

Nauczyciel układa przed dziećmi kwiatki w czterech kolorach i małe kartki w takich samych kolorach. Zadaniem dzieci jest ułożenie kwiatków na kartkach w taki sposób, aby były bardzo widoczne, a potem tak, aby ich nie było widać (kwiatki położone na kartkach w takich samych kolorach jak one stają się prawie niewidoczne).

2. Słuchanie opowiadania nauczyciela (ilustrowanego obrazkami).

Mieszkały dwie żabki w Zielonej Dolinie: Rechota i Zielona Łapka. Zielona Łapka rozglądała się złotymi oczami wokoło, patrzyła na zieloną trawę, na zielonkawą wodę, na swój zielony płaszczyk.

– *Brzydki jest ten mój płaszczyk! Nie chcę takiego!*

– *Brzydki! Dlaczego? – dziwiła się Rechota.*

– *Popatrz: zielona trawa, zielony tatarak, zielona woda. I mój płaszczyk zielony. I twój! I nazywam się Zielona Łapka! I wszystko takie zielone... Ach, jak nudno!*

– *A biedronki mają czerwone sukienki... I czarne kropki na sukienkach... – mówiła Rechota.*

– *Może zaprosimy biedronki? Będzie nam wesoło!*

Zielona Łapka klasnęła z uciechy.

– *Już wiem! Wywiesimy takie zaproszenie:*

Kto ma kolor czerwony,

jest dziś pięknie proszony.

Niech przyjdzie, niech przyleci,

kto ma czerwony berecik,

czerwony płaszczyk, czerwony krawat –

będzie wesoła zabawa!

Zapraszają z ukłonem –

wszystkie żabki zielone.

To zaproszenie wywiesiły żabki na starej wierzbie. Nie upłynęła godzina – przyleciała pliszka.

Przeczytała, machnęła ogonkiem: – To nie dla mnie! Nie mam czerwonej czapeczki!

Przyleciały wróble, przeczytały, poskakały tu i tam. – To nie dla nas! Nie nosimy czerwonych kapeluszy!

Przyleciały dwa dzięcioły. Czytały, wodziły dziobem po literach, potem przejrzały się w wodzie.

– Mamy czerwone czapeczki z piórek. To nas zapraszają. Przyjdziemy na bal!
Przyczłapała pod wierzbę duża, stara żaba. Długo czytała, co żabki napisały. Pokiwała głową:
– Po co wam goście?
– Jak to po co? – oburzyły się żabki! – Będzie wesoło!
– Oj, żeby z tego biedy jakiej nie było! – gderala stara żaba.
Ale żabki nie słuchały jej narzekania. Nie miały czasu. Bo oto usłyszały: – Puk, puk, puk!
To pierwsi goście: dzięcioły. Zapukały w drzewo, tak jak goście pukają do drzwi.
– Witajcie, witajcie! – zawołały żabki.
Dzięcioły w ukłonie nisko schyliły głowy. A żabki mogły wtedy dobrze zobaczyć ich ładne berceki z czerwonych piórek.
– Jak się macie, biedroneczki? – witały żabki nowych gości.
– O, i maczki idą!
A za makami! Jakież piękne kapelusze! To z głębi lasu przyszyły muchomorzy. Takich kapeluszy żabki nigdy nie widziały! Wielkie, czerwone, kropki białe na nich i plamki srebrzyste. Żabki przyglądały się gościom, szeroko otwierały duże, okrągłe oczka. Patrzyły na swoje zielone płaszczyki i wdychały: – Taki makowy kołnierzyk mieć!
– Sukieneczki biedronek piękniejsze!... A czapeczki dzięciołów?..
– Nie, kapelusze muchomorów najpiękniejsze! Ach, oddałabym dziesięć zielonych płaszczyków za jeden taki kapelusz! (...)
Potem zagrała świerszczykowa orkiestra. Zaczęły się tańce (...).
A tu – blisko za wierzbą... Co to!?
– Kle, kle, kle.
– Bocian! – krzyknęły żabki przerażone. – Kto go tu prosił?
Bociek zaśmiał się, pokiwał dziobem.
– A moje czerwone pończochy? Napisałyście przecież wyraźnie: Kto ma kolor czerwony, jest dziś pięknie proszony. Chcę wesoło potańcować na waszej zabawie.
Ale żabki nie przywitały gościa w czerwonych pończochach. Uciekły. Tylko tu i tam w trawie świeciły ich złote oczka.
Wrócił bociek na swoją łąkę zły i zagniewany. A żabki? O, prędko zapomniały o strachu. Naradzały się teraz z biedronkami – szyły kołnierzyki, sukieneczki w kropki, przymierzały kapelusze muchomorów. Minęła godzina albo dwie. Jak wesoło zrobiło się w Zielonej Dolinie! Wśród zielonej trawy skaczą żabki. Ale jakie wystrojone! Co chwila przeglądają się w stawie, ta poprawia kołnierzyk, tamta obciąga nowy, czerwony płaszczyk.
A stara mądra żaba popatrzyła na wystrojone żabki i pokiwała głową: – Oj, żeby z tego jakiej biedy nie było!..
Ale żabki nawet nie spojrzały na nią. Nie widziały boćka stojącego na gnieździe. Patrzył z wysoka na Zieloną Dolinę. – Coś czerwonego tam po łące skacze! – dziwi się i przekrzywia głowę. – Co to może być?
Sfrunął z gniazda, stanął z daleka.
– O! Tu kapelusze same spacerują, tam czapeczki skaczą!... Podszedł bliżej, pod samą wierzbę.
– To żabki! Ależ się wystroiły! Kle, kle, kle! – roześmiał się bociek. – W sam raz dla mnie!
Żabki nic nie słyszały.
– Patrząc już nie mogę na zielony kolor! – Nigdy już nie zdejmę tego czerwonego kapelusza!
– Ani ja czerwonej sukienki! – wykrzykiwały głośno. A bociek coraz bliżej! Nie spieszy się, tylko wolno podnosi wysoko to jedną, to drugą nogę w czerwonych pończochach. Nigdy jeszcze nie był taki wesoły! Podśpiewuje sobie bocianim głosem:
– Nie skryjesz się, żabko, w ziele,
widzę przecież twój kapelusz!

*Dopiero teraz zobaczyły go żabki! Dopiero teraz usłyszały jego głos!
Jedna – myk! Ukryła się w trawie, w zielonych liściach. Na próżno! Bociek dobrze je widzi
i śpiewa swoje:*

*– Nie uciekniesz! Tam, w zieleni,
twój bęcik się czerwieni!*

Hop! – skoczyła zielona żabka w zielony tatarak. Bociek już przy niej:

*– Żabko, wszędzie cię zobaczę,
masz czapeczkę niby maczek!*

(Nauczyciel przerywa opowiadanie i prosi dzieci, aby spróbowały powiedzieć, co mogło się wydarzyć potem. Następnie kontynuuje).

Mądra stara żaba, ukryta pod wielkim, zielonym liściem, zdążyła krzyknąć przerażona:

– Zrzućcie prędko te czerwone stroje!

*Pospadały w trawę porzucone w pośpiechu kapelusze, tu frunęła sukienka, tam potoczyła się
czapka. A żabki w swoich starych, zielonych płaszczykach – hop! Pod zielony liść, w zieloną
trawę, w zieloną wodę.*

*Bociek patrzy to jednym okiem, to drugim. Już nie podśpiewuje. Dotknął dziobem czerwonego
kapelusza w trawie. A kapelusz nie ucieka!*

– Gdzie się podziały żabki? – rozgląda się zdumiony.

*Nie widzi, że pod liściem ukryła się jedna – w płaszczyku zielonym jak liść. W trawie siedzi
druga – zielona jak trawa. W wodzie siedzi trzecia – w płaszczyku zielonym jak woda. I wszystkie
takie zielone, zielone...*

*Spuścił bociek długie dziób! Ach, jaki był zły! Już nie odnajdzie tak łatwo zielonych żabek
w zielonej trawie, w zielonej wodzie, wśród zielonych liści...*

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak nazywały się żabki? Dlaczego postanowiły urządzać bal?
- Kogo na niego zaprosiły? Jacy goście przyszli?
- Kto przybył jako ostatni? Dlaczego? Jak przebrały się żabki?
- Co zobaczył bocian ze swojego gniazda? Dlaczego bocianowi było łatwo odnaleźć żabki?
- Co poradziła im stara żaba?
- Dlaczego bocian nie mógł odnaleźć żabek, gdy zrzuciły czerwone ubranka?
- Wyjaśnienie, co to jest *barwa ochronna* i jakie ma znaczenie w świecie zwierząt – na przykładzie żab.

4. Zabawa Zielona żabka.

Dzieci klaszczą jeden raz po zakończeniu każdego wersu. Potem klaszczą wtedy, kiedy usłyszą słowa określające kolor zielony.

*Zielona żabka,
choć jeszcze mała,
swoją zieloną płaszczyk
z szafy wyjmowała.*

*W zielonym płaszczyku
do wody wskoczyła,
a zielona woda
przed boćkiem ją skryła.*

Zabawa orientacyjno-porządkowa Bocian i żabki.

Dzieci – *żabki* – skaczą po *łące*. Na mocne uderzenie w bębenek pojawia się *bocian*, który łapie *żabki*, dlatego muszą one jak najszybciej schronić się w *stawie* – wyznaczonym miejscu w sali. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem, że *bocian* odszedł i *żabki* mogą swobodnie skakać. Złapane *żabki* odchodzą na bok lub zamieniają się w *bociany* i razem łapią pozostałe *żabki*.

 Nasze żabki – malowanie farbami plakatowymi.

1. Oglądanie w atlasach obrazków, zdjęć żab różnych rodzajów; zwrócenie uwagi na charakterystyczną budowę ich ciała, nazywanie i wskazywanie poszczególnych części; zwrócenie uwagi, że żaby są zwierzętami wodno-łądowymi.
2. Ćwiczenia w liczeniu – *Liczmy żabki*.
Nauczyciel układa przed dziećmi szarfy – niebieskie lub zielone – symbolizujące *stawy*. Dzieci wkładają do nich taką liczbę sylwet żab, która odpowiada liczbie uderzeń nauczyciela w bębenek. Przeliczają *żaby* w poszczególnych *stawach*; układają pod nimi odpowiednią liczbę klocków – równą liczbie *żab* w *stawie*.
3. Ćwiczenia artykulacyjne na podstawie wiersza M. Dynowskiej *Żaby*.
Dzieci naśladują odgłosy w odpowiednich miejscach.

Zebrał się żabek tłum:

***rade, rade, rade,
kum, kum, kum!***

Czy jest? Kto?

Czy jest pan?

Jaki pan?

Pan bocian?

(Dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela).

Och! Jest, jest!

Rade, rade, rad!

Kopę żab

od poranka zjadł.

Kum, kum, kum,

ach, ach, ach!

Kumie mój,

co za strach.

4. Słuchanie ciekawostek na temat żab.

Nie wszystkie żaby są zielone. Niektóre są różnokolorowe z czerwonymi, brązowymi, a nawet niebieskimi plamkami.

Żaby nie lubią przebywać zbyt długo na słońcu, bo wysusza ich skórę. Nigdy nie piją wody pyszczkiem. A jak to robią, czy wiecie? (Woda przecieka przez ich skórę).

5. Wykonanie pracy plastycznej.

- Dzieci malują swoje żabki na kartonie.
- Oglądają powstałe prace, porównują wygląd żabek, ich wielkość; nadają im *żabie* imiona.
- Po wyschnięciu wycinają je; przyklejają do pudełek po zapalniczkach, aby stały, i prezentują w trawie z bibułki na wystawie w kąciaku dla rodziców.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 41.

Rysowanie po śladach – od obrazków gąsienicy motyli: cytrynka, pazia królowej, bielinka, do obrazków motyli.

2. Tworzenie wspólnego rysunku pod hasłem *Jakie zwierzę można spotkać na łące?*

Nauczyciel dzieli dzieci na kilka grup. Dla każdej grupy przygotowuje kartkę z bloku, mazaki, kredki. Każda grupa losuje napis i odczytuje go całościowo z nauczycielem tak, aby dzieci z innej grupy go nie słyszały. Np. *bocian, motyl, biedronka, osa...*

Nauczyciel umieszcza kartki na sztalugach. Kolejno każde dziecko z grupy podchodzi do sztalugi i dorysowuje dowolny element tak, aby w efekcie powstał rysunek wylosowanego zwierzęcia. Każde dziecko z grupy może podejść do sztalugi tylko jeden raz.

Po skończeniu rysunku, dzieci z innych grup odgadują, co przedstawiają narysowane kształty. Jeżeli odgadną, autorzy zostają nagrodzeni brawami.

Zabawa bieżna *Kto złapie motyla?*

Nauczyciel przywiązuje papierowego motyla do laski gimnastycznej. Biegnie z nim przed dziećmi, *motyl fruwa* w powietrzu, dzieci gonią go, usiłując schwytać.

3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 25.

Podzielenie nazw rysunków na głoski. Policzenie głosek w każdej nazwie. Połączenie rysunków z kostkami, na których jest odpowiednia liczba kropek.

Dzień 3. Biedronki, motyle i kwiaty

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności liczenia; przygotowanie do działań pieniężnych; rozwijanie poczucia rytmu i umuzykalnianie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- przelicza elementy, dodaje i odejmuje na konkretnych; rozpoznaje i nazywa monety o nominacjach: 1 zł, 2 zł, 5 zł i banknot o nominale 10 zł; śpiewa piosenkę, tworzy akompaniament na instrumentach perkusyjnych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Konik polny*, sylwety motyli, biedronek, kwiatów (z różną liczbą płatków), kartoniki z kropkami, liczmany, szarfy w czterech kolorach, tamburyn, instrumenty perkusyjne, kartonowe kropki biedronki, sylweta biedronki bez kropek, kartoniki z buziami – uśmiechniętą i smutną, wyrazy: *bankier, banknoty, bankomat*, sylwety monet o nominacjach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, sylwety banknotów, litery, kartoniki z działaniami (bez zapisanych wyników), papierowe koła wielkości poznanych monet, prostokąty wielkości banknotu 10-złotowego, sklep z zabawkami, karta pracy, cz. 4, s. 42, książka, s. 84, 85.

Przebieg dnia

I

I. Karta pracy, cz. 4, s. 42.

Naklejanie obrazków zwierząt (odszukanych w naklejkach) w odpowiednich miejscach na karcie.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXII (*przewodnik*, s. 47–48).

II

Zabawa matematyczna – *Biedronki, motyle i kwiaty*.

- *Układamy motyle* – nauczyciel układa przed dziećmi cztery papierowe kwiaty, a obok nich kartoniki z różną liczbą kropek (od 1 do 10). Zadaniem dzieci jest poukładać na kwiatkach sylwety motyli w taki sposób, aby ich liczba na każdym kwiatku była zgodna z liczbą kropek na położonym pod kwiatkiem kartoniku z kropkami. Potem ich zadaniem jest poukładać sylwety motyli tak, aby ich suma ze wszystkich kwiatków odpowiadała liczbie na kartoniku ułożonym pod spodem. Np. kartonik z dziesięcioma kropkami – na jednym kwiatku siedem motyli, na pozostałych – po jednym.
- *Liczmy płatki kwiatów* – nauczyciel układa przed dziećmi kwiaty z różną liczbą płatków (od 1 do 10); zadaniem dzieci jest:
 - policzenie, z ilu płatków składają się poszczególne kwiatki
 - ułożenie kwiatków w szeregu – od kwiatka z najmniejszą liczbą płatków do kwiatka z ich największą liczbą
 - po pomieszaniu kwiatków – ułożenie kwiatków od tego z największą liczbą płatków do tego z ich najmniejszą liczbą.
- *Gdzie znajdują się biedronki?* – dzieci układają sylwety biedronek zgodnie ze wskazówkami nauczyciela, np. *Położ biedronkę z prawej strony kwiatka... z lewej strony kwiatka... nad kwiatkiem... pod kwiatkiem... między kwiatkami...*

Określanie przez dzieci, gdzie znajduje się biedronka układana przez nauczyciela.

Układanie pod kwiatkami sylwet biedronek w taki sposób, aby ich liczba odpowiadała liczbie płatków, które ma dany kwiatek.

Udzielanie odpowiedzi na pytania nauczyciela, np. *Pod którym kwiatkiem znajdują się cztery biedronki? Pod którym znajdują się trzy...?*

- *Kropki biedronki* – dzieci sumują kropki na skrzydełkach kolejnych biedronek na obrazkach; układają przed sobą odpowiednią liczbę liczmanów.

Układają kropki na skrzydełkach biedronki na swoim obrazku w taki sposób, aby ich suma na obu skrzydełkach wyniosła siedem.

Dobierają sylwety biedronek w pary tak, aby razem miały siedem kropek (jedna ma dwie kropki, a druga pięć kropek).

- **Ćwiczenia w książce, s. 84.**

Układanie zadań do ilustracji przygotowanych przez dzieci.

- ☞ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Motyle i kwiaty*.

Dzieci – *motyle* – otrzymują szarfy w czterech kolorach; z szarf w takich samych kolorach nauczyciel układa na podłodze *kwiaty*. Dzieci poruszają się pomiędzy *kwiatami* w rytm tamburynu.

Podczas przerwy w grze przykucają na *kwiatku* w takim samym kolorze, w jakim jest ich szarfa.

- ☞ Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł i banknotem o nominale 10 zł.

1. Odczytywanie umieszczonych na tablicy wyrazów: **bankier, banknoty, bankomat**.

– Kim jest bankier? Czym się zajmuje?

– Do czego służy bankomat?

– Co to są banknoty?

- Wyodrębnienie wspólnego wyrazu z wyrazów umieszczonych na tablicy (**bank**).

2. Rozmowa na temat banku.

– Co to jest bank?

– Czy jest potrzebny? Dlaczego?

– Kto pracuje w banku?

– Co powinni umieć ludzie pracujący w banku?

3. Zabawa *Kto nadaje się na bankiera?*

Nauczyciel ma kartoniki z działaniami bez zapisanych wyników. Pokazuje je kolejno, a dzieci liczą na palcach i podają wyniki. Np.

$$2 + 8 = \dots \quad 3 + 6 = \dots \quad 4 + 6 = \dots \quad 5 + 5 = \dots \quad 2 + 7 = \dots$$

4. Rozpoznawanie i nazywanie nominałów monet.

Nauczyciel umieszcza na tablicy po dwie sylwety monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł. Dzieci nazywają przedstawione monety.

- Układają z liter napis: **To monety**.

5. Rozpoznawanie banknotu.

Nauczyciel mówi, że pieniądze drukowane na specjalnym papierze nazywamy banknotami. Mamy banknoty o nominałach: 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 200 zł. (Nauczyciel pokazuje sylwety banknotów).

Dzieci oglądają banknot 10-złotowy pod światło.

- Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę banknotu 10-złotowego. Dzieci układają napis: **To banknot**.

6. Podział liczby 10 na składniki, z wykorzystaniem sylwet monet.

Dzieci układają na tablicy sylwety monet w różnych wariantach tak, aby dawały 10 zł.

5 zł 5 zł

2 zł 2 zł 2 zł 2 zł 2 zł

1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 5 zł

1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł
2 zł 2 zł 1 zł 2 zł 2 zł 1 zł
2 zł 2 zł 1 zł 5 zł

7. Zabawa własnymi, wykonanymi samodzielnie, sylwetami pieniędzy.

Dzieci dostają papierowe koła wielkości poznanych monet i prostokąty wielkości poznanego banknotu. Piszą na nich liczby odpowiadające ich nominałom.

Nauczyciel przygotowuje sklep z zabawkami. Przy każdym towarze jest umieszczona cena. Nauczyciel, sam lub z dzieckiem, obsługuje klientów.

▣ Zabawy przy piosence *Konik polny*.

1. Zabawa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Komary*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu – marsz, bieg. Przy zmianie akompaniamentu na krótkie dźwięki grane staccato dzieci zatrzymują się i starają się *złapać* natrętnego *komara*. Klaszczą w ręce w różnych miejscach: nad głową, nad podłogą, z boku, z tyłu... Po każdym klaśnięciu zmieniają pozycję rąk.

2. Słuchanie piosenki *Konik polny* (sł. Z. Holska-Albekier, muz. F. Rybicki) śpiewanej przez nauczyciela.

I. *Ja, zielony mały konik,
po zielonej łące gonię.*

*Hop, hop, hop, hop,
hop, hop, hop!*

*To ja, konik, ćwiczę skoki,
hen, wysoko, pod obłoki.*

*Hop, hop, hop, hop,
hop, hop, hop!*

Hopla, hop! Hopla, hop!

Hopla, hop, hopla, hop!

II. *Polny konik, mały grajek,
dziś zielony koncert daje.*

*Cyk, cyk, cyk, cyk,
cyk, cyk, cyk, cyk...*

Stroi skrzypki, gra cichutko,

w trawie dzwoni dźwięczną nutką,

*Cyk, cyk, cyk, cyk,
cyk, cyk, cyk, cyk.*

Hopla, hop! Hopla, hop!

Hopla, hop, hopla, hop!

3. Tworzenie na instrumentach ilustracji muzycznej – *Łąka wiosną*.

• Nauczyciel zapoznaje dzieci z tekstem opowiadania.

Na zielonej polanie dzisiaj mile spotkanie.

Od samego rana słychać klekot bociana.

Krążą wokół osy, osy żądlinosy...

Brzęczą głośno muszki, głodne pasibrzuski...

Śpiewają skowronki srebrzyście jak dzwonki...

Małe żabki w trawie kumkają ciekawie...

Nawet wiatr wiosenny wcale nie jest senny.

Cóż to za spotkanie?

Wiosny powitanie!

• Wymienienie przez dzieci postaci występujących w tekście: bocian, osy, muszki, skowronki, żabki, wiatr wiosenny.

Dzieci tworzą głosem i na instrumentach perkusyjnych efekty dźwiękowe imitujące *odgłosy owadów, ptaków, wiatru*.

Propozycja doboru instrumentów:

bocian – drewnianka, kołatka,

muszki – grzechotki,

wiatr wiosenny – tamburyn,

żabki – głos (kum-kum),

osy – głos (bzzz, bzzz),

skowronki – trójkąty, dzwonki.

- Nauczyciel przydziela dzieciom role, a następnie głośno czyta opowiadanie. Dzieci wzbogacają tekst opowiadania, włączając się do gry lub odtwarzając głosem dźwięki w momencie pojawienia się przydzielonych im postaci. Zabawę można powtórzyć ze zmianą ról.
- Ćwiczenia emisyjne: powtarzanie wybranych przez nauczyciela fragmentów melodii na sylbach: *ta, ta; la, la*.
 - Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu; śpiewanie po jednym wersie przez nauczyciela, a potem przez dzieci; śpiewanie piosenki – zespołowo i indywidualnie.
 - Tworzenie w zespołach akompaniamentu na wybranych przez dzieci instrumentach perkusyjnych, które odzwierciedlają odgłosy, jakie można usłyszeć na łące; prezentacja poszczególnych zespołów.
- Ilustracja ruchowa piosenki *Konik polny*.
Podczas śpiewania zwrotek dzieci zamieniają się w *koniki polne* i wykonują odpowiednie ruchy, starając się odtworzyć nastrój melodii.

III

- Zabawa rozwijająca spostrzegawczość i koncentrację uwagi – *Szukamy kropek biedronki*. Nauczyciel odsłania tablicę z sylwetą *biedronki*, która nie ma ani jednej kropki; zadaniem dzieci jest ich odszukanie, kierując się podpowiedziami – słowem: *ciepło*, kiedy poszukująca osoba zbliża się do ukrytej *kropki*, a *zimno* – kiedy się od niej oddala. Po znalezieniu *kropek* dzieci umieszczają je na sylwecie *biedronki*; następnie liczą kropki i nadają biedronce imię związane z liczbą kropek – *Siedmiokropka* (nauczyciel wyjaśnia, że biedronki, które mają siedem kropek, są najbardziej popularne).
- Zabawa *Prawda to czy plotka?*
Dzieci oceniają, czy wypowiedziane przez nauczyciela zdania są zgodne z prawdą czy nie. Unoszą w górę kartonik z uśmiechniętą buzią, jeśli jest to prawda, a ze smutną – jeśli nieprawda.
*Prawda to czy plotka, ...ryby pływają w stawie,
...żaba urodziła kotka, ...żaby skaczą po trawie,
...ślimaki to ogromne zwierzaki, ...dzięcioł stuka w korę drzewa i robaki z niej wybiera,
...maki to kolorowe ptaki, ...kiedy świeci słońce, jest ciepło na łące. Itp.*

3. Ćwiczenia w książce, s. 85.

Nazywanie jednym słowem tego, co znajduje się w kolejnych ramkach. Liczenie elementów w ramkach. Mówienie, gdzie jest ich najmniej. Określanie, do czego mogą być potrzebne przedmioty umieszczone w trzeciej ramce.

Dzień 4. Zagadki o łące

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy i logicznego myślenia; rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozwiązuje zagadki; wyraża swoje spostrzeżenia za pomocą ekspresji plastycznej.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Buczkówny *Rano na łące*, teksty zagadek, obrazki do zagadek, rebus fonetyczny, obrazki roślin łąkowych poprzecinane na połowy, obrazki zwierząt spotykanych na łące, tamburyn, kropidło, naczynie z wodą, pastele olejne, nożyczki, klej, zielona bibuła, instrumenty perkusyjne, tekst rymowanki do masażyku, karty pracy, cz. 4, s. 43, 44, 45.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat mrówek.
 - Gdzie mieszkają mrówki?
 - Kto rządzi w mrowisku?
 - Z czego słychać mrówki?

Mrówki żyją w koloniach i każdy osobnik wykonuje ściśle określone funkcje.

Założycielką kolonii jest samica – królowa. W kolonii jest więcej samców niż samic. Samce właściwie poza adorowaniem królowej podczas rójki nie robią nic. Żyją bardzo krótko.

Najliczniejszą grupę stanowią robotnice. Wykonują one wszelkie prace: zbierają i dostarczają do mrowiska pożywienie; budują i sprzątaj mrowisko; bronią go przed intruzami; opiekują się potomstwem. Robotnice żyją od 4 do 7 lat i ich obowiązki zmieniają się wraz z wiekiem.

Młode pracują w gnieździe, a starsze – poza nim.

Zajęciem królowej jest wybieranie miejsca na gniazdo i składanie jaj. Królowe są karmione i czyszczone przez robotnice.

Mrówki pobierają pokarm pochodzenia roślinnego i zwierzęcego. Są związane z mszycami. Jest to typowe współżycie, gdyż obie strony odnoszą z tego korzyści (mrówki zlizują rosę miodową wydalaną przez mszyce, w zamian opiekują się nimi).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 43.

Kolorowanie rysunku mrowiska. Rysowanie po śladach rysunku mrówki.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXII (przewodnik, s. 47–48).

II

 Zabawa dydaktyczna *Zagadki o łące.*

1. Rozwiązywanie zagadek.

Dzieci rozwiązują zagadki i wskazują obrazki przedstawiające rozwiązania.

*Skaczą po łące, pływają w wodzie,
żyją z bocianem w ciągłej niezgodzie.
(żaby)*

*Lata nad łąką w czerwonej kapotce,
a na tej kapotce jest kropka przy kropce.
(biedronka)*

*Rośnie nad wodą ten mały kwiat,
niebieskim oczkiem patrzy na świat
i szepcze skromnie: Nie zapomnij o mnie.
(niezapominajka)*

*Na zielonej łące rosną ich tysiące,
w swej nazwie „sto” mają.
Jak się nazywają?
(stokrotki)*

*Czy znacie takiego konika,
który pięknie w trawie cyka?
(konik polny)*

*Krążę nad łąką, ile mam sił,
i zbieram z kwiatów złocisty pył.
(pszczoła)*

*Pracowite, małe,
budują wspañiale
kopczyki, pałace.
Szanujmy ich pracę.
(mrówki)*

*Ten piękny owad
odwiedza kwiateczki,
ma skrzydła tęczowe,
niekiedy w kropeczki.
(motyl)*

*Ma dwa różki, choć nie bodzie,
mieszka w trawie albo w wodzie.
Domek swój, jak sami wiecie,
nosi zawsze na swym grzbiecie.
(ślimak)*

*Czerwone ma nogi,
biało-czarne piórka,
do wody przed nim
żaby dają nurka.
(bocian)*

2. Rebus fonetyczny – *Kto spacerował po łące?*

Nauczyciel prosi dzieci, aby odgadły imiona osób, które spacerowały po łące. Przedszkolaki różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów, roślin, zwierząt, przedstawionych na obrazkach; dokonują ich syntezy po wymienieniu ich kolejno przez nauczyciela i podają imiona

dzieci. Np. arbuz, garnek, antena, torba, ananas – **Agata**; rak, oko, maska, ekran, kot – **Romek**; miska, igła, lalka, ekran, narty, arbuz – **Milena**.

3. Ćwiczenie spostrzegawczości – *Dziwne rośliny*.
Nauczyciel układa przed dziećmi obrazki wybranych roślin rosnących na łące, złożonych z dwóch niepasujących do siebie połówek. Zadaniem dzieci jest rozpoznanie, z połówek jakich roślin składa się dany obrazek i prawidłowe ich dopasowanie.

4. Ćwiczenia słuchowe i artykulacyjne – *Rozpoznajemy głosy*.
Dzieci losują obrazki, naśladują głosy przedstawionych na nim zwierząt, np. bociana – *kle, kle*; żaby – *kum, kum*; pszczoły – *bzz, bzz*; konika polnego – *cyk, cyk*; pozostałe dzieci odgadują, co przedstawiają obrazki. Następnie wszyscy naśladują podane głosy.

5. Karta pracy, cz. 4, s. 44.

Rysowanie żaby, maka, motyla i ślimaka w odpowiednich ramkach. Kolorowanie rysunków.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Deszcz i kwiaty*.

Dzieci – *kwiaty* – poruszają się w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze *kwiaty* przykucają i *zасыpiają*. Nauczyciel – *deszcz* – spaceruje między nimi i delikatnie kropi je kropidłem umoczonym w naczyniu z wodą. Pod wpływem *deszczu* kwiaty *budzą się* i powoli wstają, rozprostowując *płatki* i *liście*. Akompaniament na tamburynie jest sygnałem do wznowienia ruchu.

 Nasza łąka – twórcza zabawa plastyczna.

1. Słuchanie wiersza M. Buczkówny *Rano na łące*.

Słońce.

Na łące

wszyscy pracują od samego ranka:

pszczoła we wnętrzu rumianka

odkurza żółty dywanik

ze złotego pyłu.

Mrówki – ścieżkę oczyścić,

aż świeci każde ziarenko piasku.

Motyl – skrzydełkami

otrzepuje krople rosy

z koniczyny.

Osy – polerują listki jaskrów,

aż oczy bolą od blasku!

– O jakich roślinach i zwierzętach była mowa w wierszu? Co robiły zwierzęta?

2. Zabawa pantomimiczna – *Naśladujemy mieszkańców łąki*.

Nauczyciel prosi dzieci, aby gestem, ruchem, mimiką przedstawiły mieszkańców łąki z wiersza i czynności przez nie wykonywane: *pszczołę zbierającą pyłek kwiatowy*; *mrówkę sprzątającą ścieżkę*; *motyla, który porusza skrzydłami i strząsa krople rosy*; *osy polerujące listki jaskrów*.

3. Wypowiedzi dzieci o tym, kogo chciałyby spotkać na łące; uzasadnianie wypowiedzi.

4. Wykonanie pracy plastycznej.

Zaproponowanie wykonania *łąki*, której twórcami będą wszystkie dzieci.

- Samodzielne działania dzieci: rysowanie wybranych roślin i zwierząt na papierze rysunkowym pastelami olejnymi; wycinanie powstałych elementów; przyklejanie na pasie zielonej bibuły; tworzenie kompozycji według własnych pomysłów.
- Oglądanie powstałej pracy; zwrócenie uwagi na znajdujące się na niej rośliny i zwierzęta; podkreślanie wkładu pracy każdego dziecka w powstanie całości.
- Prezentowanie pracy na wystawie w kąciu dla rodziców.

III

1. Zabawa twórcza z użyciem instrumentów – *Malujemy łąkę wiosną*.

Nauczyciel proponuje dzieciom, aby spróbowały *namalować muzyką* wiosenną łąkę; dzieci starają się określić, jakie instrumenty mogą odtworzyć nastrój łąki. Np. dzwonki – *rosnące kwiaty*; grzechotki i tamburyny – *szum trawy i rozwijających się liści*; kołatki – *klekot bociana*; grzechotki – *bzyczenie pszczół*; trójkąty – *śpiew skowronka*.

• Nauczyciel dzieli dzieci na zespoły, które przygotowują muzyczne obrazy.

- Zespoły prezentują swoje kompozycje; dzieci wybierają zespół, którego prezentacja podobała im się najbardziej; uzasadniają swój wybór.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Deszczyk i kwiaty* (przewodnik, s. 59).

2. Wykonanie delikatnego masażu.

Dzieci siedzą w kole jedno za drugim, w niewielkiej odległości, aby mogły wykonywać na plecach siedzącego przed nimi kolegi czynności, o których mówi nauczyciel (nauczyciel pokazuje poszczególne czynności, stojąc przed dziećmi).

*Szczypaweczki spacerują,
z rosy łapki otrzepują.*

*Płynie sobie kręta rzeczka,
rybki tańczą w niej w kółeczkach.*

*Teraz skaczą małe żabki,
a za nimi – żabek babki.
Bocian dziobem szuka w trawie,*

ślimak patrzy nań ciekawie.

Dzieci:

podszczypują obiema rękami w górę i w dół,
delikatnie uderzają palcami obu rąk z dołu
do góry,
rysują falę jedną ręką, a potem – drugą ręką,
rysują – raz jedną, raz drugą ręką – coraz większe
i coraz mniejsze kółeczka,
delikatnie uderzają palcami rąk z dołu do góry,
uderzają piąstkami,
stukają palcami wskazującymi (raz prawej, raz
lewej ręki) w różne strony,
rysują jednocześnie palcami wskazującymi muszle
ślimaka; jedną ręką w prawą stronę, a drugą –
w lewą stronę.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 45.

Dorysowywanie brakujących części mniszka lekarskiego. Kolorowanie wybranego rysunku.

Dzień 5. Odwiedziny na łące

Cele ogólne:

- rozpoznawanie roślin i zwierząt żyjących na łące; zachęcanie do wnikliwej obserwacji przyrody.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje rośliny i zwierzęta żyjące na łące; prowadzi wnikliwe obserwacje przyrody.

Środki dydaktyczne: piosenka *Konik polny*, lupy, łopatka, woreczek na okazy roślinne, słoik z otworami, kartonowe ramki, piłka, skakanki, kartki do zielnika, książka, s. 86, 87, *Przygotowanie...* s. 61.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 61.

- Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. Ćwiczenia twórcze – Łąkowe rozmowy.

- Co by powiedziała do nas żabka spotkana na łące, gdybyśmy mogli zrozumieć jej mowę?

- Co by powiedziała żaba do bociana?

- Czy potrafilibyście porozmawiać jak żaba z bocianem?

Dwoje chętnych dzieci przeprowadza rozmowę. Jedno w imieniu żabki, a drugie – bociana. Potem prowadzą dialogi inne chętnie dzieci.

- Czy mieszkańcy łąki ze sobą rozmawiają?

- Co może być tematem ich rozmów?

3. Ćwiczenia słuchowe – *Uważnie słuchamy.*

Nauczyciel wypowiada nazwy roślin i zwierząt, które można spotkać na łące, z podziałem na sylaby, a potem – na głoski. Dzieci dokonują ich syntezy, podają całą nazwę i wskazują odpowiedni obrazek.

4. Ćwiczenia w książce, s. 86.

Wskazywanie w każdym szeregu innych zwierząt niż we wzorze. Wskazywanie 10 różnic pomiędzy obrazkami dzieci.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXII (*przewodnik*, s. 47–48).

II

 Wycieczka na łąkę.

1. Rozmowa poprzedzająca wycieczkę.
 - Co to jest łąka?
 - Co się dzieje z łąką, gdy trawa już urosnie?
 - Dlaczego ludzie koszą łąki?
 - Jakie zwierzęta żyją na łące?
 - Co się z nimi dzieje po skoszeniu trawy?
2. Przypomnienie o właściwym zachowaniu się podczas wycieczki.
3. Przygotowanie potrzebnych materiałów i przyborów.
Dzieci zabierają: łopatkę i woreczek na okazy roślinne; lupy; słoik z otworami (umieszcza w nim biedronkę).
4. Wyjście (lub wyjazd) z przedszkola na pobliską łąkę.
5. Prowadzenie obserwacji na łące.
 - Oglądanie roślin – nazywanie ich.
 - Zwrócenie uwagi na kolorystykę łąki.
 - Poszukiwanie zwierząt.
 - Wykopanie koniczyny (okaz z korzeniami, łodygami, kwiatami) i umieszczenie jej z odrobiną ziemi w woreczku foliowym.
 - Złapanie biedronki i umieszczenie jej – w celach obserwacyjnych – w słoiku.
6. Oglądanie umieszczonej w słoiku biedronki. (Potem należy ją wypuścić).
 - Jak wygląda biedronka?
 - Ile ma odnóży? (3 pary i czułki).
 - Czy wiecie, co jest pożywieniem biedronki?
Zjada mszyce, które niszczą rośliny. Jest drapieżnikiem wśród owadów, bo poluje na mszyce, atakuje je i zabija. Pomaga w ten sposób ogrodnikom, toteż jest bardzo pożyteczna.
7. Wypowiadanie się na temat zwierząt zaobserwowanych na łące (np. żaby, jaszczurki, ślimaka...).
8. Zabawa słowna *Dokończ*.
 - Zwinny jak...* (jaszczurka)
 - Powolny jak...* (ślimak)
 - Zielony jak...* (żaba)
 - Kolorowy jak ...* (motyl)
 - Niebieski jak...* (niezapominajka)
9. Wielozmysłowe obserwowanie łąki.
 - Obserwowanie zachowania owadów, słuchanie wydawanych przez nie odgłosów.
 - Obserwowanie roślin poruszanych wiatrem, rozpoznawanie ich i nazywanie.
 - Oglądanie wybranych roślin lub zwierząt przez lupę.
 - Zbieranie znanych roślin w celu wykonania zielnika.
 - Robienie bukietów z kwiatów.
 - *Robienie obrazków* – nakładanie zabranych z przedszkola kartonowych ramek na wybrany fragment łąki; wypowiedzi dzieci o tym, co znalazło się w ramce, dlaczego wybrały właśnie to miejsce, co im się w nim podobało – dzielenie się swoimi spostrzeżeniami i wrażeniami; podkreślanie indywidualności każdego dziecka w doborze tematu obrazka.
10. Zabawy na świeżym powietrzu z wykorzystaniem skakanek, piłki.
11. Powrót do przedszkola.

III

1. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat wrażeń z wycieczki.
 - Co się wam najbardziej podobało? Co was zainteresowało, zdziwiło?
 - Co najbardziej chcielibyście zapamiętać? O czym chcecie opowiedzieć rodzicom?
 - Jakiego koloru było na łące najwięcej? Itp.
 - Oglądanie i nazywanie roślin przywiezionych z łąki, zapamiętywanie ich nazw.
2. Ćwiczenia w książce, s. 87.
 - Wykonanie pierwszej kartki zielnika na podstawie mniszka lekarskiego (może być koniczyna) – według instrukcji przedstawionej na zdjęciach.
 - Określanie, co znajduje się w podanych rogach na kartkach.

Tydzień IV: Święto rodziców

Dzień 1. Wkrótce Dzień Matki i Dzień Ojca

Cele ogólne:

- zachęcanie do przygotowania niespodzianek dla mamy i taty z okazji ich świąt; umuzykalnianie i rozwijanie poczucia rytmu.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wypowiada się, w jaki sposób można sprawić przyjemność rodzicom; śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: inscenizacja B. Szelałgowskiej *Zgubione korale*, sylwety do teatryku, piosenka *Święto naszej mamy*, kalendarz, sylweta serca, kule z bibuły, tamburyn, instrumenty perkusyjne, zdjęcia rodzinne przyniesione przez dzieci, karton, klej, kredki, flamastry, kolorowe sznurki, karty pracy, cz. 4, s. 46, 47.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 46.

Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

2. Zabawa przy muzyce – *Układamy serduszko*.

Dzieci, przy nagraniu piosenki *Święto naszej mamy*, poruszają się tanecznym krokiem po sali, w rękach mają kolorowe sznurki. Podczas przerwy w grze układają z nich na podłodze sylwetę serduszka. Ponowne dźwięki melodii są sygnałem do tanecznego poruszania się po sali.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIII.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Tworzymy koło*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu – marsz, bieg, podskoki. Podczas przerwy w grze podają sobie ręce, tworząc koło, i siadają skrzyżnie. Pojawienie się akompaniamentu jest sygnałem do ponownego ruchu.

• Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Dzieci rosną*.

Na hasło: *Małe dzieci*, przedszkolaki wykonują przysiad; gdy usłyszą hasło *Dzieci rosną* – powoli prostują się, aż do wspięcia na palce.

• Skłony – *Witamy gości*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze wymyślają fantazyjny ukłon na powitanie *odwiedzających je gości*.

• Zabawa z elementem skoków – *Dzieci, do przedszkola!*

Dzieci swobodnie maszerują po sali w różnych kierunkach. Na hasło: *Dzieci, do przedszkola!* – skokami z nogi na nogę przemieszczają się do wyznaczonego miejsca i siadają skrzyżnie.

- Zabawa uspokajająca – *Mały świat*.

Dzieci rytmicznie maszerują po obwodzie koła i powtarzają rymowanekę: *Tata, mama, siostra, brat* (na każde słowo wykonują jedno klaśnięcie) *i ja* (zatrzymanie i wskazanie na siebie) – *to mój mały świat* (obrót wokół własnej osi).

II

▣ Teatrzyk sylwet na podstawie inscenizacji B. Szelągowskiej *Zgubione korale*.

1. Ekspresja słowna – *Jaka jest moja mama*.

Dzieci podają imię mamy; opisują jej wygląd i opowiadają o tym, co najbardziej lubi robić, jakie ma obowiązki domowe, gdzie pracuje.

2. Prezentacja teatrzyku sylwet.

Występują: *żabka, bocian, konik polny, pszczołka, jeż, kret, mrówka, ślimak i kwiaty*.

Wszyscy: *Bociek na żabkę pewnie poluje. Oj, biedna żabka, wciąż pochlipuje.*

Żabka: *Ale dziś piękna pogoda!*

Wciąż siedzieć w stawie? Aż szkoda!

Myszka: *Witaj, żabko! A ty dokąd?*

Życie ci niemile? Bociek cię od rana szuka.

Będzie tu za chwilę.

Konik polny: *Oj, żabko, to prawda.*

Ja mam wzrok sokoli.

I nie widzę, by bociek siedział na topoli.

Kwiatki: *Przydałaby nam się pszczoła.*

Pszczola: *Tu jestem, czy ktoś mnie woła?*

Mlecz: *Chodź do nas, mała pszczołko!*

Ty po łące lataasz w kółko!

Nie widziałaś przypadkiem bociana?

Podobno żabki szuka od rana.

(Żabka płacze wśród kwiatów, zwierzątka ją pocieszają).

Jeż: *Ja jestem jeżyk. Kolce mam ostre jak nalezki.*

Obronię cię przed bocianem.

Żabka: *Oj, będę dziś jego śniadaniem.*

Wszyscy: *Bociek na żabkę pewnie poluje.*

Oj, biedna żabka, wciąż pochlipuje.

Kret: *Wiesz co, żabko, tu, na łące siedzieć szkoda.*

W stawie mokro! Zimna woda.

Chodź najlepiej, żabko, ze mną.

Najbezpieczniej jest pod ziemią.

Mrówka: *E, nieprawda, panie krecie.*

Coś pan dzisiaj bzdury plecie.

Dom najlepszy to mrowisko.

Zawsze mam do niego blisko.

Ślimak: *Ja się na tym lepiej znam,*

bo na grzbiecie domek mam.

Niepotrzebny dom zbyt wielki!

Poszukajmy gdzieś muszelki.

Pszczółka: *Pokażę ci, żabko, jak należy latać,*

razem polecimy do mojego brata.

*Wrócimy, gdy bociek zabierze stąd dzieci,
bo on do Afryki już jesienią leci.
(Pojawia się bocian).*

Bociek: *Och, wreszcie cię, żabko, znalazłem.
Bo widzisz, moja kochana, szukam cię dzisiaj od rana.
Wiesz, dzisiaj jest święto matki,
kupilem jej z jarzębiny piękne czerwone korale.
I kiedy nad stawem leciałem, wpadły mi prosto do wody.
A nikt tak nie pływa jak ty. Żabeczko, pomożesz mi?*

Żabka: *Chętnie ci, boćku, pomogę.
Obiecuj mi jednak nagrodę:
nie zjesz mnie na kolację.*

Kwiatki: *Obiecuj jej, bo ma rację!*

Mlecz: *Nagroda jej się należy, gdy tylko odnajdzie korale.*

Bocian: *Powiem ci coś, żabko, choć się bardzo wstydzę.
Mdli mnie, kiedy żabkę na talerzu widzę!
Kiedyś, kiedy jeszcze małym boćkiem byłem,
żabką się dławilem. I od tego czasu tylko rybki jadam.
(Żabka odnajduje korale w stawie).*

Żabka: *Masz, boćku. Oto korale, nie zniszczyły się wcale.*

Pszczółka: *Oj, boćku kochany,
przypomniałeś nam, że dziś święto mamy.
Chodźcie tutaj wszyscy, chodźcie jak najprędzej!
Miłość mamom wyśpiewamy w tej oto piosence.*

3. Rozmowa na temat przedstawienia.

- Jakie postacie w nim wystąpiły? Dlaczego bocian szukał żabki?
- Dla kogo bocian kupił korale? Z jakiej okazji to zrobił? Czego bała się żabka?
- Czy bocian miał wobec niej złe zamiary? W jaki sposób żabka pomogła bocianowi?

4. Zabawa dramowa *Bocian i żabka*.

Chętne dzieci wcielają się w role *żabki* i *bociana*; prowadzą krótką rozmowę, w której *bocian* prosi *żabkę* o pomoc w znalezieniu zgubionych koralu.

5. Odszukanie w kalendarzu dat: Dzień Matki – 26 V i Dzień Ojca – 23 VI.

Podkreślenie znaczenia tych dni, zachęcanie dzieci do sprawiania rodzicom z tej okazji miłych niespodzianek.

6. Burza mózgów – *Co możemy zrobić dla mamy i taty z okazji ich świąt?*

Dzieci podają propozycje, nauczyciel zapisuje je na sylwecie serca.

- Zaproponowanie zorganizowania uroczystości przedszkolnej i prezentacji na niej programu artystycznego złożonego z wierszy i piosenek wybranych przez dzieci.

Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania – *Rozsypane korale*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu pomiędzy rozsypnymi przez nauczyciela kulami z bibuły – *koralami*. Podczas przerwy w grze zbierają *korale* i układają je, tworząc koło – *sznur koralu*.

Zabawy przy piosence *Święto naszej mamy*.

1. Zabawa rytmiczna *Mama i tata*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze rytmicznie klaszczą i powtarzają tekst rymowanki:

*Rodzice zawsze mają dla nas czas,
bo mama i tata kochają nas.*

2. Słuchanie piosenki *Święto naszej mamy* (sł. i muz. J. Kucharczyk) śpiewanej przez nauczyciela.

Dziś, gdy świę - to na - szej ma - my, stań - my wszys - cy w ko - le,
 za - śpie - waj - my gło - śno, pię - knie, na ca - łą przed - szko - le.
 Niech nam ży - ją, niech nam ży - ją u - ko - cha - ne ma - my.
 Zdro - wia, szczę - ścia, po - myśl - no - ści ży - cze - nia skła - da - my.

I. *Dziś, gdy święto naszej mamy,
 stańmy wszyscy w kole,
 zaśpiewamy głośno, pięknie,
 na całe przedszkole.*

II. *Już będziemy zawsze grzeczni,
 mili, uśmiechnięci,
 więc serduszka swe składamy
 z kwiatami w prezencie.*

Ref.: *Niech nam żyją, niech nam żyją
 ukochane mamy.
 Zdrowia, szczęścia, pomyślności
 życzenia składamy. (bis)*

Ref.: *Niech nam żyją...*

III. *Ustawimy się równiutko,
 zatańczymy w koło.
 Mama z nami dziś zanuci
 piosenkę wesolą.*

Ref.: *Niech nam żyją...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Omówienie tempa i nastroju piosenki; zwrócenie uwagi na powtarzające się słowa.
- O jakim członku rodziny jest mowa w piosence? Co obiecują dzieci?
- Co składają w prezencie?
- Czego życzą mamom?

4. Ćwiczenia emisyjne: powtarzanie wybranych fragmentów piosenki na sylabach: *ma, ma, ta, ta, ba, ba*.

5. Zabawa rytmiczna *Raz, dwa, trzy*.

Dzieci stają parami w dwóch kołach współśrodkowych. Na słowa: *raz, dwa, trzy* – trzy razy uderzają w dłonie partnera stojącego naprzeciwko. Następnie dzieci z koła zewnętrznego przechodzą na kolejne *raz, dwa, trzy* o trzy osoby w prawą stronę i uderzają w dłonie kolejnego partnera (dzieci z koła wewnętrznego nie poruszają się). Po pewnym czasie dzieci w kołach zamieniają się miejscami.

6. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu; śpiewanie piosenki – zespołowe i indywidualne.

7. Zabawa rytmiczna z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych – *Moja mama, mój tata*. Dzieci wystukują rytm swojej wypowiedzi na wybranym przez siebie instrumencie, np. *Moja mama Ania jest kochana. Mój tata Tomek dużo pracuje*.

 Dowolny taniec przy piosence *Święto naszej mamy*.

Dzieci dobierają się parami, śpiewają piosenkę i tańczą.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 47.

Łączenie kropek według wzoru.

2. Zabawa rytmiczna (według Anny Grzęskiej).

*Pada deszczyk! Pada deszczyk!
I po liściach tak szeleści...*

*Zatuliły kwiatki płatki,
główki chylą do rabatki!
Deszcz ustaje – płyną chmury –
kwiaty wznoszą się do góry!*

*Wiatr tu pędzi na wyścigi.
Wiatr kołysze nam łodygi!
Biegną dzieci tu z ochotą:
uważajcie – takie błoto!
Byle słońko nam nie zgasło –
róbmy prędko z błota masło!
Teraz – baczność – kroki duże –
przeskoczmy przez kałużę!
Już pogoda – słońko świeci,
maszerują w pole dzieci!*

Dzieci:

w przysiadzie bębnią rytmicznie w podłogę, mówiąc: *kap, kap, kap*, opuszczają nisko głowy i mówią: *kap, kap, kap*, powoli podnoszą się, wznoszą do góry głowy i ramiona i mówią: *ho, ho, ho*, w rozkroku kołyszą się na boki i mówią: *wiu, wiu, wiu*, biegną na palcach i mówią: *hyc, hyc, hyc*, przebierają nogami w miejscu i mówią: *chlap, chlap, chlap*, biegną i skaczą, mówiąc: *hop! hop! hop!* maszerują rytmicznie i mówią: *raz, dwa, trzy*.

3. Utrwalenie piosenki *Święto naszej mamy* (przewodnik, s. 65).

4. Oglądanie zdjęć dzieci i ich rodziców przyniesionych do przedszkola; opowiadanie, jakie sytuacje z życia dzieci przedstawiają. Przyklejanie zdjęć na kartonie, ozdabianie kartek według pomysłów dzieci flamastrami i kredkami; wykonanie albumu.

Dzień 2. Powinniśmy słuchać rodziców

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

– wypowiada się na podany temat; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Mama i tata*, tamburyn, papierowe serduszka, szarfy, skakanki, piłki, karty pracy, cz. 4, s. 48, 49, książka, s. 88, 89, *Przygotowanie...* s. 26.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 26.

Połączenie liniami rysunków, których nazwy mają tyle samo głosek. Pokolorowanie rysunków.

2. Rytm z serduszek – odtwarzanie struktur rytmicznych według wzoru.

Na tablicy jest ułożony z papierowych serduszek pewien układ rytmiczny. Np.

Najpierw rytm wyklaskuje nauczyciel, a dzieci słuchają. Następnie same dzieci wyklaskują podany rytm.

3. Zabawa *Poczuj swoje serce*.

Dzieci stoją spokojnie i kładą dłoń po lewej stronie klatki piersiowej tak, aby poczuły uderzenia swojego serca.

Następnie dzieci biegną przez w miejscu około 10 sekund. Potem skaczą w miejscu jak piłka – w górę, w dół, też około 10 sekund. W dalszej części zabawy mają pokazać, jak płyną przed siebie, stojąc w miejscu (rozkładają ramiona i poruszają nimi jak podczas pływania) – też około 10 sekund. Na zakończenie zabawy zatrzymują się i znów kładą rękę na sercu. Nauczyciel pyta: *Jak teraz bije wasze serce?*

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIII (*przewodnik*, s. 62–63).

II

 Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Mama i tata*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Co lubią moi rodzice*.

Dzieci określają, co lubi mama, co lubi tata, ale odpowiedź podają, dzieląc dane słowa na sylaby lub na głoski.

2. Słuchanie wiersza.

*Mama i tata to świat nasz cały,
ciepły, bezpieczny, barwny, wspaniały,
to dobre, czule, pomocne ręce
i kochające najmocniej serce.
To są wyprawy do kraju baśni,
wakacje w górach, nad morzem, na wsi,*

*loty huśtawką, prawie do słońca
oraz cierpliwość, co nie ma końca.
Kochana Mamo, kochany Tato,
dzisiaj dziękować chcemy Wam za to,
że nas kochacie, że o nas dbacie
i wszystkie psoty nam wybaczcie.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Kim są dla was mama i tata?
- Za co dzieci dziękują rodzicom?

4. Nauka wiersza fragmentami, metodą ze słuchu.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jak nasi rodzice*.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Na hasło: *Jak mama* – naśladowują czynności wykonywane przez *mamę*. Na hasło *Jak tata* – czynności wykonywane przez *tatę*.

5. Karta pracy, cz. 4, s. 48.

Rysowanie w serduszkach portretów mamy i taty. Rysowanie po śladach serduszek.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXV.

- Ćwiczenia porządkowo-wychowawcze.
Dzieci ustawiają się w szeregu przed nauczycielem.
- Zabawa o charakterze ożywiającym – *Zwierzątka*.
Dzieci poruszają się swobodnie po sali, naśladowując ruchy różnych zwierząt.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ruch uliczny*.
Dzieci swobodnie biegną po sali, naśladowując różne pojazdy. Nauczyciel trzyma dwie szarfy – czerwoną i zieloną. Podniesienie jednej z szarf powoduje określone zachowania dzieci – *pojazdów*.
- Zabawa *Bocian i żabki*.
Po całej sali swobodnie skaczą dzieci – *żabki*, a w rogu sali stoi na jednej nodze dziecko – *bocian*. Na sygnał nauczyciela *bocian* stara się złapać *żabkę*. *Złapana żabka* zamienia się rolą z *bocianem*. *Żabki* mogą się chować w zaznaczonym skakankami *stawie*.
- Zabawa bieżna *Przeplotek*.
Dzieci biegną po sali, trzymając w rękach szarfę. Na sygnał nauczyciela każde stara się jak najszybciej przepleść szarfę przez siebie.

- Zabawa z elementem rzutu – *Toczymy piłkę*.
Nauczyciel dzieli dzieci na 3–4 grupy. Każda grupa siada w kole i otrzymuje piłkę. Na sygnał nauczyciela dzieci w kołach zaczynają toczyć piłkę między sobą.
- Ćwiczenia górnej części tułowia oraz przeciw płaskostopiu.
Dzieci w siadzie skrzyżnym, z wyprostowanymi plecami, trzymają szarfy kciukami. Na sygnał nauczyciela przenoszą szarfy nad głowami do tyłu i do przodu.
Dzieci w siadzie prostym, kładą szarfy przed sobą. Unoszą je palcami jednej, a potem drugiej nogi.
- Wybrana przez dzieci zabawa ze śpiewem, np. *Stary niedźwiedź mocno śpi, Nie chce cię znać...*
- Ćwiczenia porządkowe.
Marsz po kole, oddanie szarf nauczycielowi.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 49.

Oglądanie zdjęcia. Rysowanie przy każdym fragmencie umieszczonym na dole karty odpowiedniej liczby kropek.

- Opowiadanie o tym, jak dziecko spędza z rodzicami wolny czas.

2. Ćwiczenia w książce, s. 88, 89.

- Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Mówienie, czego potrzebują do pracy rodzice Leny i Franka.
- Określanie, jakie zawody wykonują rodzice dzieci z grupy oraz jakich narzędzi, przyborów potrzebują w swej pracy.
- Podawanie nazw zawodów, które kojarzą się z przedstawionymi na zdjęciach przyborami, narzędziami.

Dzień 3. Rodzinny obrazek

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; posługiwanie się nazwami miesięcy, pór roku i dni tygodnia, rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wykonuje obrazek z użyciem serwetek; wymienia nazwy miesięcy, pór roku i dni tygodnia; dodaje i odejmuje w zakresie 10.

Środki dydaktyczne: wiersze: A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, K. Datkun-Czerniak *Dla mamy*, *Szczęście*, klocki, wizytówki lub opaski z nazwami miesięcy, pastele olejne, tamburyn, kartki fromatu A5, większe kartki, kawałki sznureczka, kolorowe karteczki, bibuła, białe, cienkie serwetki, klej, nożyczki, liczmany, kartoniki z cyframi 1–9 i liczbą 10, karteczki, karty pracy, cz. 4, s. 50, 51.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 50.

Czytanie tekstu: nauczyciel czyta wyrazy, a dzieci rysują i mówią, ile porcji tortu pozostało.

2. Ekspresja słowna – *Co by było, gdyby...?*

Kończenie zdania: *Gdybyśmy na świecie zostali sami, to...* (zachęcanie dzieci, aby nie powtarzały wypowiedzi swoich kolegów).

- 📖 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIII (*przewodnik*, s. 62–63).

II

☐ *Rodzinny obrazek* – wykonanie prezentu dla rodziców.

1. Zapoznanie z wierszem K. Datkun-Czerniak *Dla mamy*.
 - Co narysowało dziecko dla mamy?
 - Dlaczego wykonało obrazek?

*Mam papier i kredki,
piękne, kolorowe.
Narysuję – Mamusiu –
obrazek dla Ciebie.*

*Będą chmurki, słoneczko
i tęczą na niebie.
Narysuję najpiękniej,
bo tak kocham Ciebie!*

2. Ekspresja słowna – *Co lubią nasi rodzice?*

Kończenie zdań: *Moja mama lubi... Mój tata lubi... Moi rodzice lubią, gdy ja...*

3. Wykonanie pracy plastycznej.

Zaproponowanie wykonania rodzinnego obrazka w prezencie dla mamy i taty z okazji ich świąt; wyjaśnienie i pokaz sposobu wykonania pracy.

- Samodzielne działania dzieci: przyklejanie na całej powierzchni kartki formatu A5 białych, cienkich, zgniecionych serwetek tak, aby powstała pofałdowana faktura; rysowanie na papierze pastelami olejnymi członków swojej rodziny spędzających wspólnie czas; wycinanie rysunków i przyklejanie na wcześniej przygotowanych kartkach; przyklejenie obrazka na kartonie większego rozmiaru, aby z każdej strony zostało po dwa centymetry na ramkę; ozdabianie ramek przez przyklejenie na nich kolorowych pasków bibuły poskręcanych w grubsze wężyki, zgodnie z kolorystyką wybraną przez dzieci.
- Oglądanie powstałych prac; wypowiedzi dzieci o tym, kto się na nich znajduje i w jakiej sytuacji.
- Doklejenie na odwrocie, pośrodku kartki, kawałka sznureczka, aby powstał zaczep do powieszenia obrazka.

🎧 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jak nasi rodzice* (przewodnik, s. 67).

☐ Zabawa matematyczna *Dzień za dniem, krok w krok i tak cały rok*.

1. Zapoznanie z fragmentami wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.
- Podczas słuchania wiersza dzieci podają nazwy kolejnych miesięcy (w razie trudności pomaga nauczyciel).

*Chodzi po świecie dwunastu braci.
Są to miesiące, pewno je znacie.
I pewno wiecie, że do nas w gości
przychodzą zawsze w tej kolejności:
pierwszy co roku zjawia się styczeń
i bardzo mroźny bywa zazwyczaj. (...)
Następny z braci to srogi luty,
w lodową zbroję cały zakuty. (...)
Marzec ze śniegu ziemię uprzęta
miotłą ze złotych promyków słonka. (...)
Kwiecień nie czeka. Bardzo się spieszy,
aby na drzewach listki rozwiesić. (...)
Wreszcie się zjawia maj wystrojony
i bzu przynosi pełne brzemiona. (...)
Drogą do lasu idzie już czerwiec
z wiązaną chabrów i dzbanem czernic. (...)*

*Lipiec w upale dźwiga strudzony
ogromne kosze wiśni czerwonych. (...)
Sierpień się spieszy, jak tylko może,
by sprzątnąć z pola dojrzałe zboże. (...)
Oto już wrzesień zbiera ziemniaki
i do odlotu szykuje ptaki. (...)
Idzie polami rudy październik
i mgły rozwiesza wśród pustych ściernisk. (...)
Listopad, zwykle wietrzny i dżdżysty,
wymiatą stopy opadłych liści. (...)
Przybywa grudzień, z braci ostatni,
by drzewom białe nalożyć czapki. (...)
I tak miesiące wciąż się zmieniają,
chodząc po świecie swoim zwyczajem.
Lecz nigdy wszystkie spotkać się razem nie mogą.
Chyba że w kalendarzu...*

2. Utrwalanie nazw miesięcy.

- Dzieci wspólnie z nauczycielem wymieniają nazwy miesięcy i układają przed sobą przy każdej wypowiedzianej nazwie jeden klocek; liczą klocki; określają, ile miesięcy ma rok.
- Określają, które miesiące związane są z poszczególnymi porami roku: grudzień, styczeń, luty – miesiące zimowe; marzec, kwiecień, maj – wiosenne; czerwiec, lipiec, sierpień – letnie; wrzesień, październik, listopad – jesienne.
- Określają, ile jest miesięcy w każdej porze roku.
- Wybierają spośród przygotowanych przez nauczyciela kolorowych karteczek te, które charakteryzują poszczególne pory roku. Np. białe – *zima*, zielone – *wiosna*, żółte – *lato*, czerwone – *jesień*.
- Określają aktualną porę roku; nazywają porę roku, która występowała przed wiosną i tę, która nadejdzie po niej.
- Podają nazwę obecnego miesiąca; mówią, jak nazywał się miesiąc występujący przed majem i jak nazywa się ten, który będzie po nim; określają, w jakim miesiącu jest Dzień Matki (maj), a w jakim – Dzień Ojca (czerwiec).
- Określają, którym z kolei miesiącem jest miesiąc wymieniony przez nauczyciela, np. luty – drugim; czerwiec – szóstym; wrzesień – dziewiątym.
- Nazywają określone przez nauczyciela miesiące, np. *Czwartym miesiącem w roku jest...* (kwiecień); *Siódmym miesiącem w roku jest...* (lipiec).

Zabawa ruchowa *Posłuszne miesiące*.

Dzieci stoją w kole, każde wymienia kolejną nazwę miesiąca i ją zapamiętuje (aby nauczycielowi łatwiej było sprawdzić, czy dzieci pamiętają nazwy swoich miesięcy, zakłada im opaski lub przykleja wizytówki z nazwami miesięcy). Wyluczanie nazw kończy się w momencie, gdy dojdzie do ostatniego dziecka. Kiedy nauczyciel wymieni nazwę miesiąca, dziecko, które ją nosi, obiega koło w prawą stronę i wraca na swoje miejsce. (Ponieważ dzieci w grupie jest więcej niż 12, jedną nazwę może mieć dwoje dzieci).

3. Utrwalanie nazw dni tygodnia.

- Dzieci określają, jak nazywa się obecny dzień tygodnia, jak nazywał się dzień, który był wczoraj i jaki dzień będzie jutro.
- Określają, jak nazywają się, np. pierwszy, piąty i siódmy dzień tygodnia.
- Określają, którym z kolei dniem tygodnia jest, np. wtorek, czwartek, sobota.

Zabawa dydaktyczna *Dodaj lub odejmij*.

Dzieci siedzą w kole, w którego środku są licznicy. Dostają losowo kartonik z cyfrą lub z liczbą 10. Dobierają kolejno odpowiednią liczbę liczmanów i układają przed sobą, kładąc obok swój kartonik z cyfrą.

Potem wszystkie wyciągają prawą rękę z kartonikiem z cyfrą (lub liczbą 10) i oddają swój kartonik osobie siedzącej po ich prawej stronie. Teraz liczba liczmanów dzieci nie odpowiada liczbom umieszczonym na kartonikach. Dzieci dobierają lub oddają liczniki tak, aby ich liczba była zgodna z liczbą umieszczoną na kartoniku. Potem kolejno każde dziecko mówi, ile miało liczmanów, ile ma teraz, czy odejęło, czy dodało liczniki oraz pisze na karteczce odpowiednie działanie.

Np. Dziecko miało kartonik z cyfrą **8**, ułożyło przed sobą osiem liczmanów. Potem dostało kartonik z cyfrą **4** i oddało cztery liczniki. Na koniec napisało działanie: **8 – 4 = 4**.

Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 51.

Łączenie liniami kartoników z serduszkami, zaczynając od tego, na którym jest najwięcej serduszek, do tego, na którym jest ich najmniej.

2. Dzielenie nazw obrazków na głoski.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jak nasi rodzice* (przewodnik, s. 67).

3. Zapoznanie z treścią wiersza K. Datkun-Czeraniak *Szczęście*.

Określanie przez dzieci, co autorka wiersza nazywa szczęściem. Wypowiedzi dzieci o tym, co dla nich jest szczęściem, kiedy są szczęśliwe; podkreślenie znaczenia posiadania rodziny, bliskich i przyjaciół.

Szczęście to:

- uśmiech taty i mamy
- spadające z drzewa kasztany
- zimne lody w gorący czas
- udany rysunek
- i gdy ktoś chwali nas.

Szczęście to wszystko, co jest dookoła:

- ludzie, drzewa, przedszkole i szkoła.
- Szczęście mam – gdy nie jestem sam!
- Szczęście, że jestem, tu na ziemi,
- pomiędzy ludźmi bliskimi.

- Nauka wiersza.

Dzień 4. Zagadki o rodzinie

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozwiązuje zagadki; wykonuje kółko z kwiatkiem na serwetkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Tango dla mamy*, rebusy fonetyczne, zagadki, kartonowe wzory kwiatów, płatków, litery tworzące wyrazy: *mama, tata*, wzory wyrazów: *mama, tata*, rolki po papierze toaletowym, tamburyn, paski narysowane na zielonym kartonie, klej, nożyczki, książka, s. 90, 91, karty pracy, cz. 4, s. 52, 53.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 52.

Rysowanie po śladach rysunku bukietu dla rodziców.

2. Nauka piosenki *Tango dla mamy* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Bar-dzo wcze-śnie wsta-je ma-ma, jesz-cze słoń-ce moc-no śpi. Ci-cho krzą-ta się po do-mu,

gdy my ma-my słod-kie sny. Tyl-ko za-pach świe-żej ka-wy nie chce dłu-żej dać mi spać,

bu-dzik dzwo-ni z ca-lej siły, a więc po - ra wstać. Ko - cha - na ma - mo,
nie mo-że-my żyć bez cie - bie, je-steś jak słoń-ce na nie - bie, bez któ-re-go gi-nie
świat. Ko - cha - na ma - mo, my tak bar-dzo cię ko-cha - my,
nie mo-że-my żyć bez ma - my, więc na za-wsze z na-mi bądź. Bo tyl - ko
ma - ma zna naj-czul-sze w świe-cie sło - wa i tyl - ko ma - ma
nam wy-ba-czyć jest go-to - wa. Ko - cha - na ma - mo, przyj-mij od nas dziś ży-
cze - nia: stu lat w zdro-wiu i speł-nie-nia wszy-stkich ma-rzeń ży-czę ci.

I. *Bardzo wczesnie wstaje mama, jeszcze słońce mocno śpi.
Cicho krząta się po domu, gdy my mamy słodkie sny.
Tylko zapach świeżej kawy nie chce dłużej dać mi spać,
budzik dzwoni z całej siły, a więc pora wstać.*

Ref.: *Kochana mamo, nie możemy żyć bez ciebie,
jesteś jak słońce na niebie, bez którego ginie świat.
Kochana mamo, my tak bardzo cię kochamy,
nie możemy żyć bez mamy, więc na zawsze z nami bądź.*

II. *Bo tylko mama zna najczulsze w świecie słowa
i tylko mama nam wybaczyć jest gotowa.
Kochana mamo, przyjmij od nas dziś życzenia:
stu lat w zdrowiu i spełnienia wszystkich marzeń życzę ci.*

Ref.: *Kochana mamo...*

III. *Tak niedawno do przedszkola prowadziłaś mamo mnie,
teraz przyszedł czas na szkołę, każdy dobrze o tym wie.*

*Zegar bije co godzinę, szybko mija dzień za dniem
i choć jestem coraz starszy, bardzo kocham cię.*

Ref.: *Kochana mamo...*

📄 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIII (przewodnik, s. 62–63).

II

📄 Zabawa dydaktyczna *Zagadki o rodzinie*.

1. Rebusy fonetyczne – *Członkowie rodziny*.

Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów, roślin, zwierząt przedstawionych na obrazkach; dokonują ich syntezy po wypowiedzeniu ich kolejno przez nauczyciela i odgadują nazwy członków rodziny. Np. **m**aska, **a**rbuz, **m**ydło, **a**ntena – **mama**; **t**orba, **a**utobus, **t**aczki, **a**nanas – **tata**; **b**uda, **r**ower, **a**ntena, **t**eczka – **brat**; **d**źwig, **a**rbuz, **d**rabina, **e**kran, **k**ot – **dziadek**; **b**eczka, **a**grest, **b**uty, **ć**ma, **a**parat – **babcia**.

2. Poprawne stosowanie nazw członków rodziny; kończenie wypowiedzeń rozpoczętych przez nauczyciela.

Mama mojej mamy lub taty to... (babcia).

Tata mojej mamy lub taty to... (dziadek).

Siostra mojej mamy lub taty to... (ciocia).

Brat mojej mamy lub taty to... (wujek).

Mama mojej babci lub dziadka to... (prababcia).

Tata mojej babci lub dziadka to... (pradziadek).

• Wymienianie przez dzieci, kto wchodzi w skład ich rodziny, jak mają na imię jej członkowie.

3. Rozwiązywanie zagadek tekstowych.

*Kocha nas najbardziej na świecie,
wszystkie troski od nas odgania.*

Ona nas urodziła. Czy już wiesz, kto to?

To... (mama)

*Gdy coś się w domu zepsuje,
szybciućto to naprawi.*

Samochód też zreperuje,

bo on wszystko potrafi.

(tata)

*Dla was, wnucząt, ona zawsze
dobre serce ma.*

*Czułym okiem na was patrzy,
bajek mnóstwo zna.*

(babcia)

*Nie każdy jest siwy,
nie każdy wąsaty,
ale każdy jest tatą
mamy albo taty.*

(dziadek)

*Kto jest zatroskany,
kiedy chorujemy
i gdy dziurę w spodniach
do domu niesiemy?*

(rodzice)

*Taki sam chłopiec jak ja,
mamę wspólną ze mną ma.*

Wspólny jest również tata.

A ja wiem, że mam...

(brata)

*Co to za dziewczynka ze mną w domu mieszka,
do rodziców mówi: mamo, tato,
a na imię ma Agnieszka?*

(siostra)

📄 Wykonanie kółka z kwiatkiem na serwetkę.

1. Układanie życzeń dla rodziców.

Dzieci wspólnie z nauczycielem próbują ułożyć życzenia. Nauczyciel nagrywa życzenia chętnych dzieci.

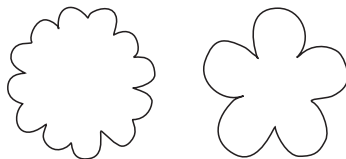
2. Ćwiczenia w książce, s. 90.

Oglądanie laurek. Słuchanie życzeń dla rodziców. Układanie życzeń dla rodziców według pomysłów dzieci

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

• Wyjaśnianie, do czego jest potrzebne kółko z kwiatkiem.

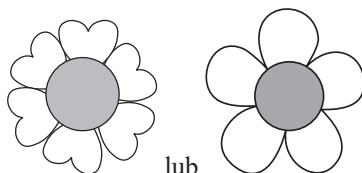
- Wycinanie pasków (o wymiarach 13 x 3 cm) narysowanych na zielonym kartonie. Każde dziecko wycina dwa paski.
- Sklejanie pasków (każde dziecko otrzymuje dwa *pierścienie*).
- Wycinanie (dwóch) narysowanych na kartonie wzorów kwiatów.

- Wycinanie narysowanych na kolorowym kartonie płatków i środka kwiatka.

- Naklejanie na wzór każdego kwiatka płatków, a potem – środka.

- Układanie na płatkach przygotowanych liter tak, aby utworzyły na jednym kwiatku wyraz *mama*, a na drugim – *tata* (według wzoru).
- Przyklejanie kwiatków do pierścieni.

4. Wykonanie prac przez dzieci.
5. Oglądanie wykonanych prac, które będą prezentami dla rodziców.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 53.

Dzielenie na głoski nazw rysunków – prezentów dla rodziców. Kolorowanie rysunków.

2. Rozmowa na temat rodziców dzieci.

Dzieci opowiadają o swoich rodzicach: jak wyglądają, co lubią najbardziej robić, jakie lubią potrawy, jakie są ich ulubione kolory itp. Nauczyciel zapisuje opowiadania dzieci. Zostaną one odczytane podczas uroczystości w przedszkolu.

3. Ćwiczenia w książce, s. 91.

- Wykonanie ciasteczek według przepisu z książki, przedstawionego na zdjęciach (na spotkanie z rodzicami).
- Rytmiczne mówienie tekstu za nauczycielem.

Dzień 5. Przedszkolne spotkanie w gronie rodzinnym

Cele ogólne:

- uczestniczenie dzieci w przygotowaniach uroczystości rodzinnej; prezentowanie własnych możliwości i umiejętności.

Cele operacyjne

Dziecko:

- aktywnie uczestniczy w zabawach z rodzicami; prezentuje przygotowany program artystyczny.

Środki dydaktyczne: kolorowy karton z sylwetami kwiatków do wycięcia, nożyczki, bębenek, tamburyn, opowiadania o rodzicach, poczęstunek, muzyka taneczna, rymowanka *Na pożegnanie*, krążki, kubeczki jednorazowe, piosenki, wiersze, *Przygotowanie...* s. 91, *Nauka...* s. 63.

Przebieg dnia

I

1. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 63.

- Pisanie liter w liniaturze.

2. Zabawa *Rytm z kwiatusków*.

Dzieci wycinają kwiatki narysowane na kolorowym kartonie, układają szlaczki z kwiatków zgodnie z rytmem wystukiwanym przez nauczyciela na bębnieku. Np. *ćwierćnuta, dwie ósemki, ćwierćnuta – jeden kwiatek, dwa kwiatki, jeden kwiatek* itp.

- Wystukują na bębnieku rytm kwiatków ułożony przez nauczyciela.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIII (*przewodnik*, s. 62–63).

II

 Przedszkolna uroczystość z okazji Dnia Matki i Dnia Ojca.

1. Zabawa na powitanie – *Witam wszystkich*.

Rodzice i dzieci tworzą koło; nauczyciel mówi zdania na powitanie, a osoby, które czują się powitane, wbiegają do środka koła z okrzykiem *aaaaa!* i machają do innych rękami; następnie wracają na swoje miejsce. Np. *Witam wszystkich, którzy są dzisiaj w spodniach; którzy mają niebieskie oczy; którzy lubią lody* itp.

2. Zabawa rozwijająca zmysł słuchu – *Głos mojego dziecka*.

Rodzice odwracają się tyłem do dzieci; wybrane z nich mówi: *Witam w przedszkolu*. Rodzic, który uzna, że to głos jego dziecka, podnosi rękę do góry.

3. Zabawa odtwórcza *Lustro*.

Jeden z rodziców pokazuje proste ruchy rękami, a dziecko i drugi rodzic jak lustro je odtwarzają.

4. Improwizacje ruchowe przy muzyce tanecznej lub tańczenie walczyka przy piosence *Walczyk dla rodziców*.

5. Zagadki słowne – *Kto to powiedział?*

Nauczyciel odczytuje dziecięce opowiadania o rodzicach – rodzice odgadują, kto jest autorem danej wypowiedzi.

6. Prezentowanie programu artystycznego przygotowanego przez dzieci; składanie życzeń, wręczanie upominków.

7. Wspólne biesiadowanie przy herbacie lub soku, degustowanie ciast przyniesionych przez rodziców.

8. Zabawa na pożegnanie: wszyscy w kręgu wykonują ruchy, o których jest mowa w rymowance.

Na pożegnanie stańmy w koło.

Ukłońmy wszyscy się wesóło.

I prawą ręką pomachajmy,

uśmiech sąsiadom swoim dajmy.

III

1. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat rodzinnego spotkania w przedszkolu.
 - Co się wam podobało? Co was rozśmieszyło? Co was zdziwiło?
 - Dzielenie się z innymi swoimi wrażeniami i przeżyciami.
 - 📎 Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Podwieczorek dla rodziców*.
Dzieci poruszają się po sali przy spokojnej muzyce, każde trzyma w ręce krążek z kubeczkim jednorazowym. Dzieci, którym kubeczek się przewróci albo spadnie, odchodzą z zabawy. Wygrywa to dziecko, które będzie się poruszało z kubeczkim jak najdłużej.
2. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 91.
 - Rysowanie po śladach linii. Uzupełnienie pól według wzoru.

Czerwiec

Tydzień I: Dziecięce przyjaźnie

Dzień 1. Dzień Dziecka

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy i myślenia; umuzykalnianie, rozwijanie poczucia rytmu podczas gry na instrumentach perkusyjnych.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uważnie słucha wiersza i wypowiada się na temat jego treści; śpiewa piosenkę i tworzy do niej akompaniament na instrumentach perkusyjnych.

Środki dydaktyczne: wiersz A. Widzowskiej *Dzieci na Ziemi*, piosenka *Święto dzieci*, kalendarz, atlas geograficzny, globus, obrazki: przedstawiające dzieci z różnych stron świata, przedmiotów, które do nich pasują, różnych przedmiotów służących do zabawy lub uprawiania sportu, tamburyn, wyliczanka D. Wawiłow *Kuba-Buba*, karty pracy, cz. 4, s. 54, 55, 56, 57, *Przygotowanie...* s. 27.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 54.

Uzupełnianie tabelki – rysowanie odpowiednich elementów.

2. Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca. Wypowiadanie nazwy miesiąca cicho, głośno; z podziałem na sylaby; różnicowanie głosek – pierwszej i ostatniej. Podawanie przykładów tego, co kojarzy się dzieciom z czerwcem, np. Dzień Dziecka, Dzień Ojca, koniec roku szkolnego, początek wakacji.

📎 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIV.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Hop, stop, bęc!*
Dzieci maszerują po obwodzie koła; na hasło: *Hop!* – wykonują skok obunóż w górę i idą dalej; na hasło: *Stop* – zatrzymują się bez ruchu; na hasło *Bęc* – przykucają.
- Ćwiczenie wycucia ciała i przestrzeni – *Wiatraczki*.
Dzieci obracają się wokół własnej osi z rozłożonymi w bok rękami, w jedną i w drugą stronę.
- Skręty – *Celujemy w ręce partnera*.
Dzieci w parach stoją zwrócone plecami do siebie i wykonują skręt tułowia, celując otwartymi dłońmi w ręce kolegi; to samo wykonują w stronę przeciwną.

- Skłony – *Złap mnie za ręce*.
Dzieci stoją tyłem do siebie w rozkroku, w małej odległości od siebie; wykonują skłon w przód i podają ręce partnerowi przez *okienko* powstałe między jedną a drugą nogą.
- Ćwiczenie zręczności – *Przez drabinkę*.
Dzieci są podzielone na dwie grupy. W jednej z nich dobierają się w pary i ustawiają w *wąską uliczkę*. Odwracają się twarzami do siebie i siadają na piętach; podają sobie wyciągnięte ręce, tworząc w ten sposób *drabinkę*. Dzieci z drugiej grupy ostrożnie, kolejno przechodzą przez *drabinkę*, wysoko unosząc nogi. Po chwili następuje zmiana ról.
- Zabawa bieżna *Dobierz sobie parę*.
Dzieci biegają po sali przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze dobierają się w pary i maszerują po obwodzie koła. Za każdym razem szukają innego partnera.
- Zabawa uspokajająca *Marsz z tupaniem*.
Dzieci wykonują cztery kroki marszu z tupaniem (z głośnym liczeniem) i cztery kroki bez tupania.

II

☞ Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Dzieci na Ziemi*.

1. Wskazanie w kalendarzu daty – 1 czerwca. Wypowiedzi dzieci na temat tego, kto obchodzi w tym dniu swoje święto. Wyjaśnienie, co oznacza, że *święto dzieci* jest świętem międzynarodowym.

2. Karty pracy, cz. 4, s. 56, 57.

• Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Dzieci na Ziemi*. Opowiadanie o dzieciach z wiersza.
• Wskazywanie przez nauczyciela wymienionych krajów na mapie świata w atlasie lub na globusie.

– Czego pragną dzieci na całym świecie?

– Co to znaczy, że pragną pokoju i życia w zgodzie i przyjaźni?

• Kolorowanie rysunków.

3. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Z jakiego kontynentu pochodzą te dzieci?*

Nauczyciel odsłania obrazki przedstawiające dzieci z różnych stron świata: Eskimosa, Chińczyka, Polaka, Afrykańczyka.

• Nauczyciel określa, z jakich kontynentów pochodzą te dzieci.

• Dzieci zwracają uwagę na różnice w ich wyglądzie zewnętrznym.

4. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Co do kogo pasuje?*

Dzieci dopasowują do obrazków z dziećmi z różnych krajów obrazki, które do nich pasują, np. Eskimos – *sanie, renifer, futro, mors*; Chińczyk – *miseczka ryżu, paleczki drewniane, mata bambusowa, herbata*; Polak – *strój krakowski, flaga polski, ciupaga, jabłko*; Afrykańczyk – *palma, małpka, orzech kokosowy*.

☞ Zabawa ruchowa rozwijająca szybkość – *Zamieniamy się miejscami*.

Dzieci siedzą w kręgu, nauczyciel wypowiada zdania dotyczące ich wyglądu i upodobań. Te dzieci, które uznają, że wypowiedzi ich dotyczą, szybko zamieniają się miejscami z innymi dziećmi, cały czas starając się zachować układ koła. Nauczyciel mówi np.: *Zamieniają się miejscami dzieci, które mają jasne włosy, ...mają spodnie, ...spódniczkę, ...coś zielonego, ...lubią lody* itp.

☞ Zabawy przy piosence *Święto dzieci*.

1. Zabawa inhibicyjno-incytacyjna *Dotknij*.

Dzieci poruszają się podskokami po całej sali; kiedy usłyszą wypowiedzianą przez nauczyciela nazwę jakiegoś przedmiotu, np.: *krzesło, stół, ściana, podłoga, drabinki*...starają się jak najszybciej dotknąć go ręką.

2. Słuchanie piosenki *Święto dzieci* (sł. i muz. B. Forma) śpiewanej przez nauczyciela.

Umiarowanie

Dzi - siaj świe - to wszyst - kich dzie - ci, niech nam pięk - nie słoń - ce świe - ci.

O, jak pta - ki dziś śpie-wa - ją, tak ży - cze - nia nam skła-da - ją.

Weź-my się wszys-cy za rę-ce w ko - le, pod-skocz-my w gó-rę, klaś-nij-my w dło-nie. Na pal-cach wznies-my

się we - so - lo i zrób-my ma - ły ob - rót wko - ło. i zrób-my ma - ły ob - rót wko - ło.

I. *Dzisiaj święto wszystkich dzieci,
niech nam pięknie słońce świeci.
O, jak ptaki dziś śpiewają,
tak życzenia nam składają.*

II. *Wszyscy śmieją się od rana,
każda buzia roześmiana.
Czar zabawy dziś panuje.
Każde serce się raduje.*

Ref.: *Weźmy się wszyscy za ręce w kole,
podskoczmy w górę, klaśnijmy w dłoń.
Na palcach wnieśmy się wesoło
i zrobmy mały obrót wokół.*

Ref.: *Weźmy się wszyscy za ręce w kole...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Określanie tempa i nastroju piosenki.
 - O czym święcie jest piosenka?
 - Jak nazywa się to święto?
 - Jak bawią się dzieci?
 - Jak wyglądają ich buzie?
4. Ćwiczenia emisyjne: powtarzanie wybranych fragmentów melodii piosenki na sylabach: *na, na, ta, ta, ma, ma...*
5. Zabawa rytmiczna *Weźmy się wszyscy...*
Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach. Kiedy usłyszą melodię piosenki, klaszczą i rytmicznie powtarzają tekst: *Weźmy się wszyscy za ręce w kole, podskoczmy w górę, klaśnijmy w dłoń.*
6. Zagadki pantomimiczne – *Czym się bawią dzieci?*
Chętne dzieci losują obrazki przedstawiające różne przedmioty służące do zabawy lub uprawiania sportu, np.: *piłkę, skakankę, rower, rolki, narty, rakietę tenisową.* Za pomocą ruchu, mimiki, pokazują, w jaki sposób można bawić się przedmiotem przedstawionym na obrazku, a grupa odgaduje, co to jest za przedmiot.
7. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

 Ilustracja ruchowa piosenki *Święto dzieci*.

Dzieci w sposób swobodny interpretują piosenkę, poruszając się indywidualnie lub w parach.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 55.

Rysowanie szlaczków – po śladach i samodzielnie.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybkość – *Zamieniamy się miejscami* (przewodnik, s. 77).

2. Nauka wyliczanki D. Wawiłow *Kuba-Buba*.

- Wypowiadanie jej wolno i szybko, z różną intonacją: smutno, wesoło, ze złością.
- Śpiewanie na melodie wymyślone przez dzieci.
- Rytmiczne powtarzanie z jednoczesnym klaskaniem w swoje dłonie, a następnie, naprzemiennie, w dłonie partnera z pary.
- Wymyślanie w parach przez dzieci innych sposobów interpretacji ruchowej rymowanki.

*Kuba-Buba Gruby Brzuch,
zjadł na obiad talerz kluch,
sto kotletów, pieczeń z dzika,
listonosza i rzeźnika,*

*ciężarówkę, cztery woły,
jedną szkołę, dwa kościoły,
kocioł zupy, worek soli...
Teraz płacze: Brzuch mnie boli!*

3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 27.

Podzielenie nazw rysunków na głoski. Połączenie pierwszych głosek z nazw rysunków. Powiedzenie, jakie słowa otrzymano. Narysowanie tego.

Dzień 2. Każdy chce mieć przyjaciela

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat; rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wypowiada się na temat wysłuchanego opowiadania, wymienia cechy przyjaciela; wykonuje prezent dla przyjaciela, ozdabiając go według własnych pomysłów.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Przyjaciel*, opowiadanie D. Wawiłow *Chcę mieć przyjaciela*, ilustracje do opowiadania, piłka, kolorowa folia samoprzylepna, nożyczki, kawałki cienkiego sznurka, karton z hasłem: *Dobry przyjaciel jest...*, małe lusterka, kartki, kredki, tamburyn, kubeczki po jogurcie, plastelina, folia aluminiowa, karta pracy, cz. 4, s. 58, *Przygotowanie...* s. 28, *Nauka...* s. 64.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Tak wyglądam*.

Każde dziecko dostaje małe lusterko. Ogląda w nim odbicie swojej twarzy. Dzieci starają się zapamiętać widoczne cechy zewnętrzne. Następnie chętne dzieci opowiadają o tym, jak wygląda ich twarz.

2. Rysowanie swojej twarzy, zaznaczanie na rysunku wszystkich jej elementów (rzęsy, brwi...).

3. Karta pracy, cz. 4, s. 58.

Kolorowanie rysunków składających się z figur według podanego kodu.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIV (przewodnik, s. 76–77).

II

 Słuchanie opowiadania D. Wawiłow *Chcę mieć przyjaciela*.

1. Wypowiedzi na temat *Kto to jest przyjaciel?*

2. Słuchanie opowiadania nauczyciela (z wykorzystaniem ilustracji).

W piątek Julka obudziła się jakaś smutna. Aż do obiadu nie chciała się bawić ani rysować, ani biegać z Ciapkiem, tylko stała przy oknie i myślała. A przy obiedzie powiedziała do mamy:

– Wam to dobrze! Ty masz tatę, tata ma ciebie, Wojtek ma Ciapka, Ciapek ma Wojtka, a ja? Nic!

– Masz mnie i tatę, Wojtka i Ciapka – powiedziała mama. – To mało?

– Mało! – potrzęsła głową Julka. – Ja chcę mieć przyjaciela!

I nie czekając na deser, chociaż miała być szarlotka z kremem, poszła na podwórko.

Na podwórku było prawie pusto. Tylko na ławce siedziała Ania, z którą nikt się nigdy nie bawił, a na trzepaku wisiały głowami do dołu Kasia i Dominika. Julka podeszła do nich i powiedziała:

– Cześć! Chcecie być moimi przyjaciółkami?

– Ja nie – powiedziała Kasia. – Ja jestem przyjaciółką Dominiki.

– Ja też nie – powiedziała Dominika. – Ja jestem przyjaciółką Kasi. Chyba że... że coś nam przyniesiesz!

– Co? – spytała Julka.

– Lalkę – odpowiedziała Kasia. – Taką z długimi włosami. – I wózek dla lalki – dodała Dominika. – I ubranka.

– I wtedy będziecie się ze mną bawić? – ucieszyła się Julka. – To już idę!

Pobiegła do domu, wzięła wózek z Petronelą i ubrankami, a na wszelki wypadek irysy miętowe. Kasia i Dominika już czekały przed drzwiami. Zaczęła się zabawa. Najpierw poszły z Petronelą na spacer. Kasia była mamą, Dominika tatą, a Julka sąsiadką. Potem poszły z Petronelą do doktora. Kasia była panią doktor, Dominika pielęgniarką, a Julka sprzątaczką. Potem poszły z Petronelą do teatru i Kasia była tancerką, Dominika piosenkarką, a Julka nikiem.

– Ja się tak nie bawię! – powiedziała Julka. – Miałyście być moimi przyjaciółkami! Jak tak, to sobie pójdę razem z Petronelą!

– A weź sobie tę swoją pokrakę! – Dominika rzuciła Petronelę daleko na dróżkę. – Mam sto razy ładniejszą w domu! – I te swoje irysy! – dodała Kasia i rzuciła na ziemię torebkę po cukierkach. – Wcale nie były dobre! – Fora ze dwóra! – zawołały obie.

Julka pokazała im język, poszła do piaskownicy i zaczęła grzebać patykiem w piasku. „Wstrętne dziewczyny! Nie chcą się ze mną przyjaźnić. Dlaczego? Wezmę ucieknę do Afryki! – myślała.

– Kupię sobie małpkę i wszyscy mi będą zazdrościć!”

– Masz, to twoje – rozległ się cichy głosik. Koło piaskownicy stała Ania, z którą nikt nigdy nie chciał się bawić. Julka wzięła od niej Petronelę i ubranka i rzuciła na ziemię. Ania postąpiła jeszcze chwilę i odeszła. „Jak przyjadę z Afryki z moją przyjaciółką małpką – pomyślała Julka – to zbuduję dla nas piękny pałac – i zbudowała z piasku pałac – i posadzę dookoła niego piękny ogród – i posadziła ogród z trawy i mleczy – i będziemy tam mieszkać, i wszyscy będą nam zazdrościć!”

– Fiuu! – gwizdnęło jej coś nagle nad uchem i Julka ze strachu jak struś schowała głowę w piasek. To znaczy wcale tego nie chciała, ale tak wyszło. Kiedy się podniosła, wypluwając piasek i wytrząsając go z nosa i uszu, zamiast pałacu był dół, a przy piaskownicy stał wstrętny Duży Grzesiek ze swoją wstrętną procą i rechotał na cały głos. (...) Julka zamknęła oczy, otworzyła usta i już miała rozplakać się tak głośno, żeby wszyscy ją usłyszeli (...), kiedy nagle usłyszała „Łup!”, a potem „Ciach!”, a potem „Łubudubu! O rany!”. Zamknęła więc szybko usta, otworzyła oczy i zobaczyła, że po Grzesku nie zostało nawet śladu, a przed piaskownicą, na wspaniałym odrapanym rowerze siedzi Rudy Mikołaj i rękawem wspaniałej kurtki wyciera wspaniałe podrapany nos.

– Jak cię kiedyś zaczepi – powiedział Mikołaj – to mnie zawołaj! Zrobię go na szaro w malinowe ciapki!

– Dobra! – obiecała Julka. – Chcesz być moim przyjacielem? Mikołaj zastanowił się i powiedział:

– Czemu nie.

– I będziesz się ze mną bawił?

– Czemu nie.

– I powozisz mnie na rowerze?

– Czemu nie. Wsiadaj.

Przejechali się dwa razy dookoła piaskownicy, jeden raz dookoła trzepaka i dwa razy dookoła śmietnika. Mikołaj właśnie chciał pokazać Julce, jak się jedzie bez trzymanki z nogami na kierownicy, kiedy z okna na pierwszym piętrze wychyliła się głowa Dużego Grzeška i rozległ się wrzask: – Rudy, do budy! Rudy ożenił się z Julką! Mąż i żona, mąż i żona, mąż i żona, bez ogona! Od razu w oknie na trzecim piętrze pokazała się jeszcze jedna głowa, na piątym piętrze jeszcze jedna, a na parterze – trzy. Uszy Mikołaja zrobiły się czerwone jak lizaki.

– Zejdź z roweru – powiedział cicho do Julki. – Muszę poprawić łańcuch. Julka zeszła, a Mikołaj nacisnął pedały i w jednej chwili zniknął z podwórka (...).

– Mikołaj! Mikołaj! – zawołała Julka i spróbowała go dogonić, ale upadła tylko i stłukła sobie kolano. (...)

– Masz, przyłóż sobie babkę – usłyszała nagle. – Od razu krew ci przestanie lecieć.

To Ania, z którą nikt nie chciał się bawić, stała przed nią i podawała jej listek.

– Odczep się ode mnie, słyszysz?! – wrzasnęła Julka. – Czego za mną łazisz!

Ania skuliła się i powoli, ze spuszczoną głową, odeszła.

– Poczekaj! – zawołała za nią Julka. – Ja tylko tak powiedziałam! Wstała i, kulejąc, podeszła do Ani. – Dlaczego właściwie nikt się z tobą nigdy nie bawi? – zapytała.

– Nie wiem – westchnęła Ania. – Może dlatego, że noszę okulary.

– Agata też nosi.

– To może dlatego, że nie umiem grać w gumy. Zawsze mi się nogi plączą.

– Joaśce też się plączą.

– No to może dlatego, że mam brzydkie imię: Ania, bania, proszek do prania...

– A mnie się podoba: Anka – sasanka – krakowianka!

Ania uśmiechnęła się.

– Mam gumę z motylkiem. Chcesz połowę?

– Aha. Tylko chodźmy na trzepak. Najlepiej jest żuć gumę na trzepaku.

Usiadły na trzepaku, machały nogami i żuły gumę. Potem robiły z gumy balony (...). Potem pobiegły na huśtawkę i huśtały się (...). Potem grały w klasy i rzucały patykami (...). A potem umówiły się na jutro i poszły do domu. I następnego dnia, w sobotę, Julka obudziła się wesola.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Dlaczego Julka obudziła się pewnego dnia smutna?

– Jak miały na imię dziewczynki, z którymi chciała się zaprzyjaźnić?

– Kiedy Kasia i Dominika miały zostać przyjaciółkami Julki?

– Jak wyglądały zabawy dziewczynek? Dlaczego Julka się zbuntowała?

– W jaki sposób zareagowały Kasia i Dominika? Kto przyniósł Julce rozrzucone zabawki?

– W jaki sposób Julka zachowała się w stosunku do Ani? Co zbudowała Julka w piaskownicy?

– Kto i w jaki sposób zepsuł pałac z piasku? Jak miał na imię chłopiec, który stanął w obronie Julki?

– Czy został jej przyjacielem? W jaki sposób się bawili? Co spowodowało, że Mikołaj uciekł z podwórka?

– Kto przyszedł Julce z pomocą, kiedy stłukła kolano? W jaki sposób dziewczynka zachowała się w stosunku do Ani?

– Dlaczego nikt nigdy nie bawił się z Anią?

– Czy, waszym zdaniem, to są wystarczające powody, aby kogoś nie lubić?

– Co robiły Julka z Anią? Dlaczego następnego dnia Julka obudziła się wesola?

4. Ocenianie zachowania bohaterów opowiadania.
Dzieci wyszukują jak najwięcej określeń postaci z opowiadania: Julki, Kasi i Dominiki, Grzeška, Mikołaja, Ani.
- Dzieci mówią, z kim z opowiadania chciałyby się zaprzyjaźnić i dlaczego.
5. Wypowiedzi na temat *Kogo nazywamy przyjacielem?*
6. Zabawa dowartościowująca – *Powiedz coś miłego.*
Dzieci kolejno podają sobie piłkę i mówią osobie siedzącej obok coś miłego, np. *Masz ładne kucyki; Lubię cię; Podoba mi się twoja bluzka* itp.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Szukam przyjaciela.*

Dzieci spacerują ze spuszczoneymi głowami po sali w rytm tamburynu – *są smutne, bo nie mają przyjaciela.* Podczas przerwy w grze dobierają się parami i podskakują w kółeczkach – *cieszą się, że znalazły przyjaciela.* Pojawienie się akompaniamentu jest sygnałem do ponownego marszu. Za każdym razem dzieci szukają innego partnera.

 Zabawka zręcznościowa – wykonanie prezentu dla przyjaciela.

1. Wyszukiwanie jak największej liczby określeń dobrego przyjaciela; zapisywanie ich przez nauczyciela wokół hasła: *Dobry przyjaciel jest...*
2. Wypowiedzi dzieci na temat ich przyjaciół: jak mają na imię, jak długo się znają, w jaki sposób spędzają ze sobą czas, dlaczego uważają tę osobę za przyjaciela.
3. Próby wyjaśnienia przez dzieci powiedzenia *Dobrych przyjaciół poznajemy w biedzie.*
4. Wykonanie pracy plastycznej.
Zaproponowanie wykonania zabawki do ćwiczenia zręczności. Pokaz i omówienie sposobu wykonania zabawki przez nauczyciela.
- Samodzielne działania dzieci: ozdabianie kubeczka po jogurcie elementami wyciętymi z kolorowej folii samoprzylepnej; wykonanie z pomocą nauczyciela niewielkiego otworu w dnie kubeczka; przewleczenie przez otwór cienkiego sznurka długości około 20 cm; przyklejenie końca sznurka wewnątrz kubeczka kawałkiem folii samoprzylepnej wielkości nieco mniejszej niż średnica denka; przyklejenie do drugiego końca sznurka kulki z plasteliny o średnicy około 2 cm, oklejonej z zewnątrz folią aluminiową (koniec sznurka wkładamy do środka kulki).
- Oglądanie zabawek; zwrócenie uwagi na ich różnorodne zdobnictwo.
- Wyprobowanie zabawki – trzymanie kubka w ręce i wykonywanie niezbyt gwałtownych ruchów zmierzających do wprowadzenia kulki do środka kubka.
5. Podarowanie zabawki swojemu przyjacielowi.

III

1. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Przyjaciel.*

*Nie musisz mieć przyjaciół stu,
nie musisz mieć dziesięciu,
wystarczy byś jednego miał,
a to już wielkie szczęście.*

*Przyjaciel to jest taki ktoś,
kto zawsze cię zrozumie,
gdy dobrze jest – to cieszy się,
gdy źle – pocieszyć umie.*

*Przyjaciel to jest taki ktoś,
kto nigdy nie zawiedzie,
a poznasz go, bo z tobą jest,
gdy coś się nie powiedzie.*

- Nauka wiersza na pamięć.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Szukam przyjaciela* (przewodnik, s. 82).

2. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 28.
 - Podzielenie nazw rysunków na głoski. Połączenie ostatnich głosek z nazw rysunków. Powiedzenie, jakie słowa otrzymano. Narysowanie tego.
3. *Nauka czytania, pisania, liczenia*, s. 64.
 - Pisanie liter w liniaturze.

Dzień 3. Nie lubimy być sami

Cele ogólne:

- ćwiczenia w liczeniu i tworzeniu zbiorów; rozwijanie sprawności fizycznej, wycucia ciała i przestrzeni.

Cele operacyjne

Dziecko:

- prawidłowo posługuje się liczebnikami – głównymi i porządkowymi; tworzy zbiory według określonej cechy; reaguje określonym ruchem na polecenia nauczyciela; dokładnie wykonuje ćwiczenia.

Środki dydaktyczne: nagranie utworu L. van Beethovena *Symfonia nr 6 F-dur Pastoralna*, op. 68, *Allegro*, wiersz B. Lewandowskiej *Murzynek*, opowiadanie Z. Beszczyńskiej *Drzewko Marzeń*, obrazki do wiersza, sylwety do zabawy matematycznej, liczmany, bębenek, tamburyn, klocki, tacka, nagranie skocznej muzyki, duża chustka, dzwonki (instrumenty), sylweta drzewa, karty pracy, cz. 4, s. 59, 60, 61.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa przy muzyce – *W przedszkolu* (L. van Beethoven *Symfonia nr 6 F-dur Pastoralna*, op. 68, *Allegro*).
 - Przy melodii wykonywanej techniką staccato dzieci chodzą na paluszkach małymi, drobnymi kroczkami. (1)
 - Przy melodii wykonywanej techniką legato dzieci dobierają się w pary i tańczą razem, stawiając płynne kroki. (2)
 - Powtórzenie czynności z punktów 1. i 2. (czynności należy powtórzyć dwa razy).
 - Wszystkie dzieci formują duże *koło przyjaźni i zgody*. Tańczą wesoło, poruszając się w prawą stronę.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 59.

- Liczenie rysunków dzieci zwróconych w lewą stronę. Potem liczenie rysunków dzieci zwróconych w prawą stronę. Łączenie rysunków dzieci z ich cieniami.
3. Swobodne wypowiedzi dzieci – próby odpowiadania na pytania: *Jak byście się czuli, gdybyście nie mieli kolegów, ciągle bylibyście sami? Czy kiedyś zostaliście sami w domu? Jak się wtedy czuliście?* Zwrócenie uwagi dzieci, że ludzie szukają kontaktów z innymi i źle się czują, kiedy przez dłuższy czas są sami.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIV (*przewodnik*, s. 76–77).

II

 Zabawa matematyczna – *W murzyńskiej wiosce*.

1. Aktywne słuchanie wiersza B. Lewandowskiej *Murzynek*.

Dzieci dopowiadają brakujące słowa (wytłuszczone w tekście) w odpowiednich formach, zgodnie z pokazującym obrazkiem. Nauczyciel przedstawia bohatera opowiadania – małego Murzynka.

Kto to idzie?
Murzynek.
Co on niesie?
Drabinę.
Po co niesie?
Nikt nie wie.

Gdzie ją stawia?
Przy drzewie.
Co on zrywa?
Banana.
A dla kogo?
A dla nas.

2. Zabawa *Gdzie ukrył się Murzynek?*

Nauczyciel układa przed dziećmi w szeregu papierowe elementy wioski afrykańskiej: 4 chaty z liści palmowych, 2 palmy bananowe, 1 kosz z bananami oraz sylwetę Murzynka.

- Dzieci liczą, ile jest poszczególnych elementów, stosując liczebniki główne.
- Układają pod każdym elementem taką liczbę klocków, aby odpowiadała ona kolejności danego elementu w szeregu.
- Nauczyciel kilka razy zmienia ustawienie poszczególnych elementów; mogą to też robić same dzieci według instrukcji nauczyciela. Np. *Pierwsza stoi chata. Obok chaty, po prawej stronie rośnie jedna palma bananowa. Obok niej, po prawej stronie stoi chata. Obok chaty, po prawej stronie stoi kosz z bananami* itd.
- Dzieci określają, który z kolei jest każdy element, stosując liczebniki porządkowe.
- Dzieci odwracają się, a nauczyciel chowa sylwetę Murzynka: za chatki lub palmy, za kosz, na palmy – za każdym razem w inne miejsce. Jeśli Murzynek jest widoczny, dzieci określają, gdzie się znajduje, stosując odpowiednie przyimki: *na, za*; jeśli nie – podają, stosując liczebniki porządkowe, za którą chatą jest schowany Murzynek, a nauczyciel podnosi ją i sprawdza.

3. Ćwiczenie spostrzegawczości – *Czego brakuje?*

Nauczyciel układa przed dziećmi w rozsypcy sylwety: *chaty, kosza, Murzynka, palmy, małpki i banana*. Dzieci przyglądają się sylwetom i starają się je zapamiętać. Po chwili odwracają się, a nauczyciel chowa jakąś sylwetę – najpierw bierze po jednej sylwecie, a potem po dwie lub trzy sylwety. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, co zginęło; policzenie, ile sylwet zostało, a ile zginęło.

4. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Liczymy banany.*

Nauczyciel układa przed dziećmi sylwety bananów: zielonych i żółtych, małych i dużych; prosi dzieci, aby:

- najpierw po lewej stronie ułożyły *banany* zielone, a po prawej – żółte; policzyły, ile jest *bananów* każdego rodzaju i ułożyły przed sobą tyle samo liczmanów; określily, których *bananów* jest więcej; dołożyły lub odjęły *banany* z tacki tak, aby na każdej było ich po tyle samo,
- po lewej stronie ułożyły *banany* małe, a po prawej – żółte; policzyły, ile jest *bananów* każdego rodzaju i tyle samo razy zaklaskały; określily, których *bananów* jest mniej.

Zabawa ruchowa rozwijająca pamięć ruchową – *Posłuszna małpka.*

Dzieci dobierają się parami i stają jedno za drugim; pierwsze to *Murzynki*, a drugie – *małpki*. Nauczyciel gra na bębenku i wtedy *Murzynki* poruszają się, *małpki* obserwują drogę, którą przeszły, i starają się ją zapamiętać. Kiedy nauczyciel przestaje grać, *Murzynki* zatrzymują się, a *małpki* na czworakach podążają za nimi tą samą drogą. Przy powtórzeniu zabawy następuje zmiana ról.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVI (z wykorzystaniem metody R. Labana).

- *Witamy się* – dzieci poruszają się swobodnie przy skocznej muzyce, starając się interpretować ruchem jej rytm; podczas przerwy w muzyce *witają się*, przez podanie prawej dłoni, z jak największą liczbą dzieci.
- *Wysoko czy nisko?* – kiedy nauczyciel gra na dzwoneczkach w górnym rejestrze, dzieci poruszają się swobodnie, wykonując dowolne ruchy w pozycji wysokiej; gdy nauczyciel gra w rejestrze niskim – dzieci poruszają się w pozycji niskiej.

- *Pokaż, co robiłam* – nauczyciel wykonuje przed dziećmi różne czynności z wykorzystaniem dużej chustki (np. zwija chustkę w rulon i prostuje ją; porusza rozłożoną chustką do przodu i do tyłu; dmucha na chustkę trzymaną w wyciągniętych rękach; wykonuje obroty z chustką wokół własnej osi); dzieci zapamiętują pokazywany ruch i go naśladowują.
- *Dźwigamy ciężkie kamienie* – dzieci naśladowują przenoszenie z jednego końca sali na drugi *bardzo ciężkiego kamienia*; po przeniesieniu – odpoczywają, rozluźniając poszczególne części ciała.
- *Cieszymy się* – dzieci pokazują wielką radość z powodu przeniesienia *kamieni*, wykonując dowolne *skoki radości*.
- *Idziemy pod wiatr* – dzieci naśladowują sposób poruszania się do przodu, pod silnie *wiejący wiatr*.
- *Cicho – głośno* – dzieci reagują ruchem na zmianę dynamiki: kiedy nauczyciel gra głośno na bębnieku, dzieci szybko biegną w miejscu; kiedy gra cicho – biegną wolno.
- *Interpretujemy muzykę* – dzieci tańczą swobodnie przy muzyce tanecznej; podczas przerwy w grze wykonują dowolną figurę i zastygają w bezruchu.
- *Posłuszne drzewo* – dzieci dobierają się parami; jedno jest *zwalonym drzewem*, które leży na podłodze. Zadaniem partnera jest zmienić ułożenie *drzewa*, w dowolny sposób poruszając jego różnymi częściami ciała; partner poddaje się woli prowadzącego. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.
- *Pod mostem* – jedno dziecko z pary wykonuje klęk podparty, tworząc *most*, pod którym w dowolny sposób porusza się partner, ale tak, aby nie dotknąć *mostu*. Po pewnym czasie następuje zmiana ról.
- *Pożegnanie różnych części ciała* – dzieci rytmicznie maszerują po obwodzie koła; na dźwięk uderzenia w bębenek wykonują odpowiednie ruchy wymienionymi przez nauczyciela częściami ciała, np. *Żegna się lewy łokieć z prawym kolanem... prawa dłoń z lewą stopą... ręka z brzuszkiem*. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego marszu.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 60.

Oglądanie wzorów po lewej stronie karty. Kończenie odwzorowywania wzorów po prawej stronie karty.

 Zabawa ruchowa rozwijająca pamięć ruchową – *Posłuszna małpka (przewodnik, s. 84)*.

2. Wypowiedzi dzieci na temat ich największych marzeń, inspirowane fragmentem tekstu Z. Beszczyńskiej *Drzewko Marzeń*. Określanie, co chciałyby, aby wisiało na kolejnych gałęzkach *Drzewka Marzeń*.

Pewnego razu okazało się, że na podwórku wyrosło nowe drzewko. Nazwaliśmy je Drzewkiem Marzeń. Każdy mógł znaleźć na nim wszystko, o czym marzył. Drzewko miało wiele gałązek. Na każdej rosło mnóstwo rozmaitych rzeczy...

– na pierwszej było pełno ciastek z kremem dla łakomczuchów

– na drugiej były lalki i wstążki dla małych dziewczynek

– na trzeciej wisiały różne książki z obrazkami

– na czwartej....

– Co mogło wisieć na kolejnych gałązkach?

3. Karta pracy, cz. 4, s. 61.

Uzupełnianie obrazka przedstawiającego *drzewko marzeń* rysunkami swoich marzeń. Kończenie kolorowania obrazka.

Dzień 4. Niby tacy sami, ale inni

Cele ogólne:

- rozwijanie percepcji słuchowej; rozwijanie aktywności twórczej; zapoznanie z figurami geometrycznymi.

Cele operacyjne

Dziecko:

- dzieli nazwy obrazków na głoski; przekształca narysowaną linię według własnego pomysłu; odróżnia kulę od koła.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Terlikowskie *Kolorowe koła*, skakanki, rymowanki, obrazki, kolorowa chustka, różne miarki, tamburyn, szarfy w 4 kolorach, pastele olejne, karton z buziami – uśmiechniętą i smutną, kartki z linią narysowaną czarnym mazakiem, przedmioty w kształcie koła: plastikowy talerz, koło od samochodziku, kolorowy krążek, taca, przedmioty w kształcie kuli: różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki, *Przygotowanie...* s. 62, 92.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 92.

- Narysowanie w rzędach, w każdym polu, o jedną figurę mniej. Pokolorowanie figur.

2. Mierzenie długości przedmiotów stopa za stopą.

Nauczyciel rozkłada skakanki. Dzieci kolejno mierzą ich długość, chodząc stopa za stopą (pozostałe osoby wraz z nauczycielem liczą stawiane stopy). Potem porównują wyniki i określają przyczynę ich różnic (długość stóp). Następnie wraz z nauczycielem mierzą długość sali stopa za stopą. Na zakończenie zabawy w mierzenie nauczyciel demonstruje różne miarki.

3. Masaż pleców.

Nauczyciel mówi dzieciom, że ich ręce potrzebne są nie tylko podczas jedzenia, do ubierania się, noszenia czegoś, bicia nimi, ale także do nawiązywania kontaktów z innymi.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko klęka, podpierając się rękami o ziemię, pozwalając głowie swobodnie zwisać. Drugie staje z boku i także klęka, ale pozostaje wyprostowane z wolnymi rękami. Dzieci nie rozmawiają ze sobą.

Drugie dziecko kładzie ostrożnie ręce na plecach partnera.

Najpierw uderza rękami, jakby były one *ciężkim zwierzęciem*, to tu, to tam...

Następnie ręce są *galopującym koniem*...

Potem – *ogromnym wężem*...

Następnie człapie rękami jak *ciężka, gruba gęś chodząca po podwórku*...

Teraz plecy partnera są *bębenkiem*. Palce uderzają lekko, miękko w *bębenek*. Najpierw wolno, a potem coraz szybciej...

Potem dzieci zamieniają się rolami. Po zabawie dzielą się wrażeniami.

- 📖 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXIV (*przewodnik*, s. 76–77).

II

📖 Ćwiczenia słuchowe.

1. Kończenie rymowanek.

- *Ma zmarznięty z zimna nosek
ten malutki...* (Eskimosek)
- *Nie jadł śliwek ni malinek
ten mały, czarny...* (Murzynek)
- *Czy widzicie tego skośnookiego chłopczyka?
Ma żółtą cerę. To syn pana...* (Chińczyka)

- *Ta dziewczynka to Olka, ona tak jak i wy – ...* (Polka)
- 2. Dzielenie nazw obrazków na głoski.
Każde dziecko dostaje obrazek (np.: *ryby, domu, wagi, drogi, roweru, lampy, sanek...*). Dzieli jego nazwę na głoski. W razie problemów z głoskowaniem dzieci dzielą nazwy na sylaby.
- 3. Bezgłośnie wymawianie imion dzieci.
Nauczyciel siedzi przed dziećmi. Mówi im, że będzie je wołał po książki, ale będzie to robił, nie wydając głosu, a poruszając tylko (przesadnie) wargami. Nauczyciel *woła* dzieci, a one podchodzą i biorą swoje książki.
- 4. Układanie obrazków według wzrastającej liczby głosek w ich nazwach.
Nauczyciel pokazuje obrazki: *ul, domy, ser, domino, krowa*. Dzieci dzielą nazwy obrazków na głoski. Liczą głoski w nazwach. Potem układają obrazki według wzrastającej liczby głosek w ich nazwach.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Odszukaj swój kolor*.
Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy w czterech kolorach. Po jednej szarfie z każdego koloru układa w różnych widocznych miejscach sali. Dzieci poruszają się w rytm tamburynu; podczas przerwy w grze siadają przy szarfie w takim samym kolorze jak ta, którą mają na sobie.

 Potrafię być twórczy – przekształcanie narysowanej linii według własnych pomysłów.

1. Ćwiczenie twórczego myślenia – *Nasze pomysły*.
Nauczyciel podaje dzieciom kolorową chustkę i prosi, aby – podając ją sobie – powiedziały, co można z niej zrobić, do czego ją wykorzystać.

2. Rozmowa na temat *Co nas dziwi?*
Dzieci wypowiadają się na temat sytuacji, które je zdziwiły; próbują wyjaśnić, dlaczego.

3. Zabawa *Spacer w wyobraźni*.
Nauczyciel prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że otrzymały od czarodzieja *siedmiomilowe buty*, dzięki którym mogą bardzo szybko poruszać się i zwiedzać cały świat.

- Dzieci zamykają oczy i próbują wyobrazić sobie, w jakim miejscu się znalazły, co tam zobaczyły, kogo spotkały.

- Opowiadają o swojej wędrówce w wyobraźni.

4. Przekształcanie narysowanej linii według własnych pomysłów.
Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z narysowaną czarnym mazakiem przez środek linią łamaną z różnymi zakolami i zygzakami; prosi dzieci, aby – wykorzystując i przekształcając tę linię – postarały się narysować trasę, jaką odbyły w swojej wyobraźni; za pomocą rysunku przedstawić dziwne miejsca, dziwne zwierzęta i ludzi, których spotkały po drodze.

- Samodzielne działania: dzieci rysują pastelami olejnymi wokół narysowanej przez nauczyciela linii, ale w taki sposób, aby stała się ona fragmentem większej całości.

- Oglądanie powstałych prac; wypowiedzi autorów na ich temat; podkreślenie, że pomimo iż każda kartka miała narysowaną taką samą linię, to każda praca wygląda inaczej.

- Prezentowanie prac w kąciuku dla rodziców.

 Zapoznanie z figurą przestrzenną – kulą.

1. Słuchanie wiersza M. Terlikowskiej *Kolorowe koła*.

*Spójrzcie uważnie dokoła,
wszędzie są kule i koła.
Kół co niemiara, kul co niemiara.
Jest koło! Tarcza zegara.
Wesoło koła turkocą
pod starodawną karocą.*

*Na drogach świecą się jasno,
błysną i gasną, błysną i gasną.
A tutaj koło przy kole:
wagon, semafor – to kolej.
A kiedy kół jest tak dużo,
po prostu pachnie podróżą.*

*Kulę każdy nadmucha –
od babci do malucha.
Zrobimy z mydła pianę
i będą bańki mydlane.
Ojej, przepraszam, omyłka.
To już nie bańka – to piłka.
Tu mamy kulę armatnią,
niemodną wprawdzie ostatnio.
Sypią się kule, kuleczki,
wiśnie, a może porzeczeki.
Nitka, na nitce kulki.*

*Czyje korale? – Urszulki.
Balon
to kula z gondolą.
Lećmy!
Państwo pozwolą.
W balonie było przyjemnie,
lecz pora wracać na Ziemię.
Noc właśnie Ziemię otula.
A Ziemia – to co?
Też kula. (...)*

- Wyjaśnienie znaczenia słów: *gondola, semafor, staroświecka*.
- Rozmowa na temat wiersza.
 - Jakie przedmioty w kształcie koła zostały wymienione w wierszu? (Dzieci nazywają je i wskazują na ilustracjach).
 - Jakie przedmioty w kształcie kuli zostały wymienione w wierszu? (Dzieci, tak samo jak przy kole, nazywają je i wskazują na ilustracjach).
- Segregowanie przygotowanych przez nauczyciela przedmiotów na te w kształcie koła (plastikowy talerz, koło od samochodzika, kolorowy krążek, taca...) i te w kształcie kuli (różnej wielkości piłki, pomarańcza, koraliki...).
- Określanie różnic między kołem a kulą.
 - Nauczyciel daje każdemu dziecku kartonowe koło i piłeczkę. Dzieci biorą między dłonie kartonowe koło. Powinny dojść do wniosku, że koło jest płaskie, prawie go nie czują między dłońmi. Potem biorą piłeczkę. Tu odczucia są inne: piłeczka zajmuje już trochę miejsca (prze-strzeni), nie jest płaska jak koło.
 - Potem dzieci rzucają kartonowe koło na podłogę. Ono upada i leży. Potem rzucają piłkę w kształcie kuli. Ona – jak większość kul – odbija się i turla.
 - Następnie nauczyciel rozcina koło. Ma dwie płaskie połówki koła. Kroi pomarańczę na plasterki, otrzymuje kawałki w kształcie koła. (Nauczyciel wyjaśnia, że środek każdej kuli ma kształt koła).
- Zabawa z piłkami (kulami) i krążkami (kołami).

Nauczyciel losowo rozdaje dzieciom kolorowe krążki lub piłki. Przy nagraniu spokojnej muzyki dzieci w dowolny sposób poruszają się po sali. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i patrzą, jaki wyraz pokaże nauczyciel. Jeżeli tym wyrazem jest kula – dzieci mające piłki podskakują w miejscu, a jeżeli koło, dzieci mające krążki wykonują przysiady. Ponowne dźwięki muzyki zachęcają dzieci do swobodnego poruszania się.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

- Ekspresja słowna – *Nasze odczucia*.

Dzieci kończą zdania: *W naszej grupie czuję się źle, gdy... Czuję się dobrze, gdy...* Zapisywanie przez nauczyciela wypowiedzi dzieci na kartonie pod *buziami – smutną i uśmiechniętą*.
- Zabawa *Coś miłego o sobie*.

Chętne dzieci wyobrażają sobie, że przedstawiają się nieznannej osobie i mówią o sobie tylko dobre rzeczy; wskazują swoje mocne strony. Np. *Cześć. Jestem Olek. Bardzo ładnie sprzątam, układam zabawki i dobrze jeżdżę na rowerze; Cześć. Jestem Ala. Bardzo ładnie rysuję i zawsze słucham pani...* itd.

3. Zabawa rozwijająca poczucie własnej wartości – *Taki sam i inny*.
Dzieci siedzą w kręgu. Po kolei otrzymują polecenia, które wykonują, np.
 - *Wstań i dotknij wszystkich dzieci, które mają na sobie coś niebieskiego.*
 - *Dotknij każdego, kto jest tak jak ty dziewczynką (chłopcem).*
 - *Dotknij każdego, kto ma oczy takiego koloru jak ty.*
 (Zwrócenie uwagi, że jest wiele osób, które mają z nami coś wspólnego).
4. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 62.*
 - Dokończenie rysunków według wzorów.

Dzień 5. Wspólne zabawy

Cel ogólny:

– zachęcanie do wspólnej zabawy z młodszymi dziećmi.

Cel operacyjny

Dziecko:

– bawi się z innymi.

Środki dydaktyczne: piłki, skakanki, koce, drugie śniadanie, tamburyn, szarfy w 4 kolorach, *Przygotowanie...* s. 63.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie piłek, skakanek, koców, drugiego śniadania do wyjazdu na łąkę.
- ☒ Ćwiczenia poranne – zestaw XXXIV (*przewodnik, s. 76–77*).

II

- ☒ Wspólne zabawy dzieci – starszych i młodszych – na łące.
1. Zapoznanie dzieci z celem wycieczki.
 - Wspólna zabawa dzieci.
 - Obserwowanie przyrody.
 2. Wyjazd na pobliską łąkę.
 3. Wspólne zabawy dzieci, np.: *Ciuciubabka, Berek, Kotek i myszka*, konkurs piosenek, rozwiązywanie zagadek.
 4. Obserwowanie na łące roślin i zwierząt.
 5. Powrót do przedszkola.

III

1. Mierzenie długości za pomocą kroków.
Nauczyciel wiąże kilka skakanek i rozciąga je na podłodze. Kilkoro chętnych dzieci mierzy je krokami, a pozostałe osoby głośno liczą kroki.
 - Udzielenie odpowiedzi na pytanie.
 – Czy skakanki mierzone krokami przez kilka osób miały taką samą długość? Dlaczego?
(W razie problemów nauczyciel pomaga powiązać wysokość dzieci z długością ich kroków. Potem analogicznie dzieci mierzą długość dywanu, sali...)
2. Rozmowy indywidualne na temat wspólnych zabaw dzieci.
- ☒ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Odszukaj swój kolor (przewodnik, s. 87)*.
3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 63.*
 - Rysowanie po śladach rysunków: tulipana i róży.

Tydzień II: Na naszym podwórku

Dzień 1. Plan mojego podwórka

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy i myślenia; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rysuje w umowny sposób plan swojego podwórka; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Podwórko*, plan placu przedszkolnego, kartki, kolorowe krążki, tamburyn, karty pracy, cz. 4, s. 62, 63, 64, książka, s. 92.

Przebieg dnia

I

1. Karty pracy, cz. 4, s. 62, 63.

Nazywanie przedmiotów przedstawionych na zdjęciach. Naklejanie odpowiednich zdjęć według wzoru (rytmu).

2. Ćwiczenia logorytmiczne.

Dzieci wykonują ruchy, o których jest mowa w rymowance, powtarzając za nauczycielem jej tekst.

*Krok do przodu,
w lewo, w prawo.*

*Krok do tyłu,
rusz się żwawo.*

*Znowu w lewo,
aż dwa kroki,
w stronę prawą
trzy podskoki.*

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Samochody*.

Dzieci biegają w różnych kierunkach, naśladując rękami poruszanie kierownicą. Wydają odgłosy poruszającego się samochodu: *brz, brz* lub *brum, brum*. Na sygnał – uderzenie w bębenek – zatrzymują się i trąbią: *pi, pi, pi*. Dwa uderzenia są sygnałem do ponownego ruchu.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – *Trawa i chmury*.

Na hasło: *Trawa* dzieci przykucają; na hasło: *Chmury* – stają na palcach, wyciągają ręce w górę i poruszają nimi w prawo i w lewo – naśladują chmury płynące po niebie.

- Ćwiczenie tułowia – skręty – *Śledzimy lot samolotu*.

Dzieci siedzą skrzyżnie. Jedną rękę mają na kolanach, a z drugiej tworzą daszek nad oczami. Wykonują skręt tułowia i głowy uniesionej do góry w jedną, a następnie w drugą stronę – *obserwują lot samolotu*.

- Ćwiczenie równowagi – *Rysujemy koła*.

Dzieci, w staniu na jednej nodze, rysują stopą w powietrzu małe koła i duże koła. Ćwiczenie wykonują raz jedną, raz drugą nogą.

- Zabawa uspokajająca – *Na prawo, na lewo*.

Dzieci maszerują parami przy akompaniamencie bębna po obwodzie koła; potem wskazana para prowadzi środkiem sali; następnie pary rozłączają się, jedno dziecko idzie w prawo, a drugie – w lewo; ponownie schodzą się na środku sali.

II

Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Podwórko*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat ich podwórka.

- Co się na nim znajduje?
- W co się można na nim bawić?

2. Ćwiczenia w książce, s. 92.

- Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Podwórko*.
- Opowiadanie o podwórku z wiersza.
- Omawianie ilustracji. (Co robią dzieci?).
- Oglądanie planu placu przedszkolnego wykonanego przez nauczyciela.
- Rysowanie na kartkach planu swojego podwórka. Zaznaczanie w sposób umowny, np. figurami geometrycznymi, urządzeń znajdujących się na podwórku (np. huśtawka – □, zjeżdżalnia – ▽, piaskownica – ○).
- Omówienie planów podwórek przez autorów prac.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na podwórku*.

Dzieci naśladowują zabawy na podwórku, na hasło – nazwę zabawy podaną przez nauczyciela. Np. jazda na rowerze, zabawy w piaskownicy, zabawa *Berek*...

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVII, w ogrodzie przedszkolnym (z wykorzystaniem kolorowych krążków).

- Zabawa orientacyjno-porządkowa i wyprostna – *Z krążkiem na głowie*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, otrzymują krążki od nauczyciela; kładą je na głowach i idą ostrożnie, aby nie zgubić krążków.
- Zabawa bieżna *Samochody*.
Dzieci trzymają krążki jak *kierownicę samochodu*; kiedy nauczyciel podniesie do góry krążek zielony, poruszają się w różnych kierunkach sali z wymijaniem się; kiedy trzyma krążek czerwony – zatrzymują się.
- Skłony w przód – *Zamieniamy krążki*.
Dzieci dobierają się parami, stają tyłem, w rozkroku, w niewielkiej odległości do siebie. Zamieniają się krążkami, podając je sobie w skłonie, między nogami, potem podają sobie krążki nad głowami. Podczas wykonywania ćwiczenia dzieci starają się nie ugiąć nóg w kolanach.
- Ćwiczenie zręczności i szybkości – *Odwracamy krążki*.
Dzieci rozkładają krążki na trawie, w pewnych odstępach od siebie. Spacerują pomiędzy krążkami. Na hasło: *Odwracamy krążki* jak najszybciej starają się odwrócić na drugą stronę jak największą liczbę krążków. Kłaśnięcie lub gwizdnięcie jest sygnałem do ponownego marszu.
- Ćwiczenie z elementem toczenia – *Uciekający krążek*.
Dzieci toczą krążki przed sobą w różnych kierunkach. Na kłaśnięcie lub gwizdnięcie zatrzymują krążki i siadają na nich skrzyżnie, z prostymi plecami i rękami opartymi na kolanach.
- Ćwiczenie równowagi – *Na jednej nodze*.
Dzieci stają na jednej nodze, drugą uginają i kładą na niej krążek. Wytrzymują, licząc do czterech. To samo ćwiczenie wykonują na drugiej nodze.
- Ćwiczenie współdziałania z innymi – *W dużym kole*.
Dzieci tworzą duże koło. Trzymają swoje krążki w prawej ręce, lewą ręką chwytają krążek osoby stojącej po swojej lewej stronie. Wykonują cwał boczny najpierw w prawą, a na sygnał – kłaśnięcie – w lewą stronę. Krążki trzymają mocno, aby nie wysunęły im się z rąk.
- Skoki – *Pochód pajacyków*.
Dzieci tworzą cztery zespoły – zgodnie z kolorami swoich krążków. Układają krążki na ziemi, równo jeden za drugim w odległości kroku, i stają za nimi w kolejce. Skaczą jak *pajacyki*, wykonując nad każdym krążkiem rozkrok, a za krążkiem – odskok. Ćwiczenie wykonują wolno, zachowując odstępy.
- Ćwiczenie rytmu – *Wystukujemy rytm kroków*.
Dzieci maszerują po obwodzie koła, rytmicznie wystukują rytm swoich kroków, uderzając piąstką w krążek. Potem oddają krążki nauczycielowi.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 64.

Nazywanie przedmiotów przedstawionych na rysunkach. Dzielenie ich nazw na głoski. Kolorowanie rysunków.

2. Wyraźne wymawianie trudnych wyliczanek za nauczycielem.

*Ekite pekite
cukite me.
Abel fabel
domine ra.
Echo pecho
kostka gra.*

*Di dume
di flo, flo
ysa kisa bombała.
Cyna mina
obcasina
di flo
kapitel!*

*Ancki ewancki
gorzki płas.
Ede lipski ele mąs.
Yki byki gramatyki
klekaty nos!*

Zabawa ruchowa *Rzqd* – szereg.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy dźwiękach tamburynu (bieg, spacer). Na hasło: *Rzqd* ustawiają się jedno za drugim, starając się dobrze kryć, czyli stawać głową za głową poprzednika. Na hasło: *Szereg* dzieci ustawiają się jedno obok drugiego w równej linii, przyjmując wyprostowaną postawę ciała. Po każdym ustawieniu nauczyciel daje sygnał (tamburyn) do swobodnego poruszania się.

Dzień 2. Podajmy sobie ręce

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie zainteresowania przyrodą nieożywioną.

Cele operacyjne

Dziecko:

– śpiewa piosenkę; wymienia wybrane właściwości piasku i gliny.

Środki dydaktyczne: piosenka *Podajmy sobie ręce*, przezroczyste naczynia z piaskiem i gliną, przykładowe wyroby z piasku i gliny, lejki, papierowe filtry (jak do kawy), miska, plastelina, bębnek, tamburyn, grzechotki (instrumenty), woreczki gimnastyczne z grochem, naczynia z wodą, słoiki, rysunki piłki, piłka, karty pracy, cz. 4, s. 65, 66, *Przygotowanie...* s. 93.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 66.

Dzielenie nazw obrazków umieszczonych w ramkach na głoski. Liczenie głosek w tych nazwach. Liczenie kropek. Umieszczanie obrazków z naklejek w odpowiednich miejscach tabeli.

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV (*przewodnik*, s. 90).

II

 Nauka piosenki *Podajmy sobie ręce*.

1. Ćwiczenia organizacyjno-przestrzenne.

Dzieci poruszają się w rozsypcie zgodnie z dźwiękami tamburynu (marsz, bieg, podskoki).

- Na pierwszą przerwę w grze tworzą dwa rzędy – chłopcy i dziewczynki.
- Na drugą przerwę w grze tworzą dwa szeregi.
- Na trzecią przerwę w grze tworzą dwa koła.

2. Słuchanie piosenki *Podajmy sobie ręce* (sł. Dorota Gellner, muz. K. Kwiatkowska).

Cho - ciał świat do - ko - la
dzi - wny jest i wiel - ki, a my ta - cy ma - li, ma - li jak kro -
pel - ki. Po - daj - my so - bie rę - ce w za - ba - wie i w pio - sen - ce, w og -
- daj - my so - bie rę - ce przez bu - rze i przez tę - cze, pod
ród - ku przed do - mem, na łą - ce zna - jo - mej. Po -
gwiaz - dą da - le - ką, nad rzecz - ką i rze - ką.

I. *Choć świat dokoła
dziwny jest i wielki,
a my tacy mali,
mali jak kropelki.*

II. *Kiedy nagle z bajki
zniknie dobra wróżka,
kiedy szary smutek
wpadnie do fartuszka.*

Ref.: *Podajmy sobie ręce
w zabawie i w piosence,
w ogródku przed domem,
na łące znajomej.
Podajmy sobie ręce
przez burze i przez tęcze,
pod gwiazdą daleką,
nad rzeczką i rzeką.*

Ref.: *Podajmy sobie ręce...*

III. *Choć nas czasem dzieła
nieprzebyte góry,
nieskończone drogi,
zachmurzone chmury.*

Ref.: *Podajmy sobie ręce...*

- Krótka rozmowa na temat dziecięcych przyjacieli.

- Jaki powinien być przyjaciel?
- Czy przyjaciele powinni sobie pomagać?

3. Tworzenie na grzechotkach akompaniamentu do piosenki.

Wybrana grupa realizuje akompaniament na grzechotkach, pozostałe dzieci wyklaskują rytm. Po każdej zwrotce (nagranie piosenki) następuje zmiana ról.

4. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

5. Zabawa woreczkami napełnionymi grochem.

Dzieci maszerują po kole. Od nauczyciela otrzymują woreczki. Kiedy usłyszą piosenkę *Podajmy sobie ręce*, zatrzymują się, stają przodem do środka koła i bawią się woreczkami – przekładają woreczki ręki do ręki, kołyszą się rytmicznie (zwrotki); na *raz* – podrzucają woreczki do góry, po czym chwytają je, uginając rytmicznie kolana (refren).

6. Wspólne śpiewanie I zwrotki i refrenu (pozostałych zwrotek dzieci nauczą się w następnych dniach).

Zabawa ruchowa *Rząd – szereg* (przewodnik, s. 92).

Zapoznanie dzieci z wybranymi właściwościami fizycznymi piasku i gliny oraz z ich zastosowaniem.

1. Obserwowanie wyglądu piasku i gliny.
Nauczyciel przygotowuje przezroczyste naczynia z piaskiem i gliną. Dzieci oglądają, dotykają, wachają piasek i glinę, opisują słownie swoje wrażenia.
2. Rozmowa na temat zastosowania piasku i gliny.
Nauczyciel przygotowuje wyroby z piasku i gliny: różnokolorowe szkło, kawałki cegły, naczynia gliniane, naczynia szklane, żarówki...
Dzieci oglądają zgromadzone rzeczy.
 - Gdzie wykorzystuje się piasek i glinę? (W budownictwie, przemyśle szklarskim, ceramicznym...).
3. Obserwowanie rozpuszczalności piasku i gliny w wodzie.
 - Nauczyciel wsypuje piasek do naczynia z wodą i miesza całość.
Dzieci stwierdzają, że piasek nie rozpuszcza się w wodzie i opada na dno.
 - Nauczyciel wsypuje sproszkowaną glinę do naczynia z wodą i miesza całość.
Dzieci stwierdzają, że glina miesza się z wodą (tworzy zawiesinę), ale po pewnym czasie osiada na dnie.
4. Sprawdzanie przepuszczalności wody przez glinę i przez piasek.
Nauczyciel przygotowuje dwa jednakowe lejki, które wkłada do słoików, i umieszcza w nich papierowe filtry. Do jednego lejka wsypuje piasek, a do drugiego – sproszkowaną glinę. Do obu lejków nalewa wodę.
Dzieci po pewnym czasie stwierdzają, że piasek przepuszcza wodę, a glina pęcznieje i nie przepuszcza wody.
5. Obserwowanie plastyczności gliny i piasku.
Nauczyciel umieszcza w dwóch miskach – piasek i glinę. Zalewa je wodą i stara się wyrobić masę plastyczną.
Dzieci po próbach stwierdzają, że z piasku nie da się nic ulepić, a z gliny – tak.
6. Lepienie dowolnych figurek z gliny, a następnie wysuszenie ich.
Dzieci stwierdzają, że mokra glina jest miękka i daje się łatwo formować, a sucha jest twarda i krucha.
7. Podsumowanie wiadomości i spostrzeżeń.
Piasek – nie rozpuszcza się w wodzie, opada na dno, woda przesącza się przez niego; wykorzystywany jest do produkcji szkła i w budownictwie.
Glina – nie rozpuszcza się w wodzie i nie przepuszcza wody; obecnie wykorzystywana jest do produkcji naczyń, ale kiedyś budowano z niej domy.
Porcelana powstaje przez dodanie do gliny (odpowiedniej) piasku.

8. Karta pracy, cz. 4, s. 65.

Otaczanie czerwoną pętlą zdjęć przedmiotów wykonanych ze szkła, a niebieską pętlą – przedmiotów z gliny.

 Zabawy w piaskownicy na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa rozwijająca sprawność manualną i inwencję twórczą – wyklejanie sylwety piłki kolorowymi kuleczkami z plasteliny według pomysłów dzieci.
2. Zabawa *Co robi moja piłka?* – naśladowanie ruchem zachowania piłki.
Kiedy nauczyciel podrzuca piłkę nisko – dzieci podskakują tuż nad podłogą; kiedy podrzuca piłkę wysoko – wykonują wysokie podskoki w miejscu; gdy kozłuje piłkę dookoła siebie – dzieci przeskakują z nogi na nogę wokół własnej osi; turla piłkę po podłodze – dzieci ostrożnie turlają się po dywanie; spaceruje po sali, odbijając piłkę – dzieci poruszają się, skacząc obunóż.

Zabawa ruchowa z elementem podskoku – *Jak skacze piłeczka?*

Dzieci poruszają się po sali, skacząc z nogi na nogę. Na mocne uderzenie w bębenek zatrzymują się i pokazują prawą dłoń, jak *skacze piłeczka* – najpierw bardzo nisko, potem trochę wyżej, i jeszcze wyżej, a na koniec – najwyżej.

- Dzieci zamieniają się w *piłeczki*: skaczą obunóż: najpierw nisko, a potem wysoko nad podłogą – *małe piłki i duże piłki*.
3. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 93.
- Dokończenie numerowania kredek. Pokolorowanie każdej kredki na inny kolor. Powiedzenie, w jakim kolorze jest pierwsza, druga, trzecia... dziesiąta kredka.

Dzień 3. Bezpieczne zabawy na podwórku

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10; rozwijanie myślenia przy czynowo-skutkowego.

Cele operacyjne

Dziecko:

- dodaje i odejmuje w zakresie 10; opowiada historyjki przedstawione na obrazkach.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Nie wolno!*, liczniki, kartoniki z krążkami, instrumenty perkusyjne, nagranie muzyki: cichej i głośnej, obrazki, karty pracy, cz. 4, s. 67, 68, książka, s. 93, *Przygotowanie...* s. 94.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 67.

Kolorowanie pól na wskazane kolory.

2. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.
3. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Nie wolno!*

*Nawet małe dziecko dobrze o tym wie,
kto to jest znajomy, a kto obcym jest.
Ze znajomym można bawić się, rozmawiać,
ale gdy ktoś obcy, to trzeba uważać!*

*Nie wolno zaufać, nawet gdy ktoś mówi,
że zna mamę, tatę i bardzo nas lubi.
Nie wolno przyjmować słodyczy, podarków
lub iść z nieznajomym na spacer do parku.*

- Krótka rozmowa na temat wiersza.
 - Czy powinniśmy rozmawiać z nieznajomymi?
 - Czy odchodzimy z nieznajomym z podwórka, jeżeli kusi nas, obiecując zabawkę albo pobawienie się z pieskiem?
 - Co robimy, gdy spotkamy taką osobę?
 - Dlaczego nie powinniśmy odchodzić z nieznajomymi, nie rozmawiać z nimi?
- Nauczyciel wyjaśnia, że są osoby, które krzywdzą dzieci, sprawiają im ból, a nawet mogą je porwać. Gdy dzieci spotkają taką osobę, powinny o tym powiedzieć rodzicom i nauczycielom.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV (*przewodnik*, s. 90).

II

 Zabawa dydaktyczna *Dodaj – odejmij* (powtórzenie zabawy w szerszym zakresie liczenia). Dzieci siedzą w kręgu na podłodze. W środku kręgu leżą liczmany. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartoniki z krążkami (od zera do dziesięciu).

Dzieci głośno liczą krążki na swoich kartonikach i dobierają ze środka kręgu tyle liczmanów, ile wskazują krążki na kartonikach. Układają liczmany przed sobą. Na sygnał nauczyciela dzieci zaczynają podawać kartoniki z krążkami w lewą stronę (kolejno jedno drugiemu). Gdy nauczyciel powie: Stop! – dzieci przestają podawać sobie kartoniki. Liczą krążki na otrzymanych kartonikach i sprawdzają, czy liczba ich liczmanów jest większa czy mniejsza niż liczba krążków na kartoniku. Następnie dobierają lub odkładają liczmany, aby mieć ich tyle, ile wskazuje liczba krążków na kartoniku. Nauczyciel sprawdza poprawność ćwiczenia – każde dziecko mówi, ile miało liczmanów, kartonik z iloma krążkami dostało, ile liczmanów dodało lub odłożyło (odjęło) i ile ma ich teraz.

 Zabawa ruchowa *Rzqd – szereg (przewodnik, s. 92)*.

 Na podwórku – historyjki obrazkowe.

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci dobierają się w pary i stają naprzeciwko siebie. Uderzają raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera, mówiąc za nauczycielem rymowankę (jedno słowo to jedno uderzenie).

*Podwórko to miejsce, które znamy, Ale pamiętać musi każde z nas,
podwórko to miejsce, które kochamy. żeby bezpiecznie tam spędzać czas.*

- Jakie niebezpieczeństwa zagrażają nam na podwórku?
- Co należy robić, żeby nic złego wam się na podwórku nie stało?

2. Ćwiczenia w książce, s. 93.

- Opowiadanie historyjek. Zwrócenie uwagi na wzajemną pomoc, którą niosą sobie dzieci.
 - Wypowiedzi dzieci na temat ich zachowań na podwórku, ulubionych zabaw.
3. Rysowanie siebie bawiącego się na podwórku.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Ćwiczenie różnych sposobów chodzenia: na palcach, piętach, zewnętrznych stronach stóp, krokiem marszowym.

Kolejne sposoby chodzenia nauczyciel łączy z dźwiękiem określonych instrumentów. Np. na palcach – przy dźwiękach tambury, na piętach – przy dźwiękach bębna, na zewnętrznych stronach stóp – przy dźwiękach kołatki, krokiem marszowym – przy dźwiękach talerzy.

2. Zabawa *Forte – piano*.

Przy nagraniu głośnej muzyki (*forte*) dzieci poruszają się w rozsypce po całej sali. Przy muzyce granej cicho (*piano*) dzieci spacerują po kole.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 68.

Samodzielne rysowanie szlaczków.

 Zabawa ruchowa z elementem podskoku – *Jak skacze piłeczka?* (*przewodnik, s. 95*).

4. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 94*.

- Policzenie kwiatów w ramce po lewej stronie, a potem – w ramce po prawej stronie. Narysowanie w pustej ramce tylu kwiatów, ile jest ich razem. Wykonanie tego samego z rysunkami motyli. Pokolorowanie rysunków.

Dzień 4. Znaki na placu przedszkolnym

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Zabawy na podwórku*, bębenek, kartki z rysunkami kół, kolorowe krążki, laski gimnastyczne z przypiętymi do nich wstążkami, kolorowy papier (dwustronny), klej, nożyczki, karta pracy, cz. 4, s. 69, *Przygotowanie...* s. 29.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 69.

Rysowanie na kostkach domina odpowiednich rysunków.

2. Ćwiczenia logorytmiczne.

Dzieci wykonują ruchy wymienione w rymowance, powtarzając tekst za nauczycielem.

*Zrób do przodu cztery kroki
i rozejrzyj się na boki.*

*Tupnij nogą raz i dwa,
bo zabawa nadal trwa.*

*Teraz w lewo jeden krok,
przysiad i do góry skok.*

*Zrób do tyłu kroki trzy,
by koledze otrzeć łzy.*

*Kłaśnij w ręce razy pięć,
na klaskanie też masz chęć.*

*Wkoło obróć się raz-dwa,
skacz jak piłka: hop-sa-sa.*

*Ręce w górę i na boki,
zrób zajęcze cztery skoki.*

*Gdy się zmęczysz, poleż sobie,
w przód wyciągnij nogi obie.*

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV (przewodnik, s. 90).

II

 Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Zabawy na podwórku*.

1. Zabawa Rowery.

Dzieci, w leżeniu tyłem, pedałuja w powietrzu nogami, wypowiadając tekst:

*Jedzie rowerek na spacerek,
na rowerku pan Pawełek.*

Raz, dwa, trzy!

Jedź i ty!

Od słów: Raz, dwa... dzieci rytmicznie klaszczą.

2. Słuchanie opowiadania.

Był sobie ogród, o który nikt nigdy nie dbał. Zapuszczony, dziki ogród pełen niebezpiecznych zasadzek, a w nim górki, dolki, wysypiska gruzu, kamieni i śmieci. Tu i ówdzie rosły drzewa, które aż prosiły się o dobrego ogrodnika. Gałęzie uschnięte, połamane, sterczały niebezpiecznie na wszystkie strony i zaczepiały przechodniów, strasząc podrapaniem. Wszędzie bujnie rozplenili się różne krzaki, a najgęściej – te kolczaste. Dzikie jeżyny, dzika róża, akacje, tarnina. Był to pełen chrustu raj dla drapichrustów! Aż pewnego dnia pojawił się wysoki płot, który szczelnie ogrodził dziki ogród. Zza płotu dochodziły odgłosy pracy potężnych maszyn budowlanych. Trwało to aż do maja, gdy wysoki płot rozebrano, zastępując go niskim, kolorowym płotkiem ogrodowym. Na słupie przy furtce zamykanej na skobelek wisiała tabliczka z napisem: UWA-GA! PRACE BUDOWLANE. WSTĘP WZBRONIONY! A nad furtką napis: PLAC ZABAW z dopiskiem: ZAPRASZAMY OD 1 CZERWCA.

Przez te kilka miesięcy plac zmienił się nie do poznania. Wyparowały sterty gruzu, kamieni i wysypiska śmieci. Zniknęły górki i dolki, przystrzyżono kolczaste krzaki. Drzewa, starannie okrzesane, nie straszły już połamanymi gałęziami i suchymi konarami. Korony drzew, do niedawna rozczochrane i postrzępione, otrzymały nową fryzurę. Jakby wyszły prosto z salonu fryzjerskiego. Z wdzięczności za zainteresowanie i opiekę, drzewa okryły się zielonymi liśćmi i pachnącymi kwiatami. Bujnie rozkwitły białe i liliowe bzy. Wokół kolczastych akacji roilo się od pszczół. Zbierały aromatyczny nektar na miód akacjowy.

W ostatnich dniach maja trwały prace porządkowe. Spychacz równał teren. Koparka wielką łyżką drążyła dół na piaskownicę. Jedna wywrotka przywiozła i wysypała piasek do piaskownicy. Inna rozsypywała żwir na alejkach, po których jeździł walec. Gdy plac był już wyrównany, piaskownica napelniona piaskiem, a żwir na alejkach ubity, przyjechały ciężarówki z zabawkami ogrodowymi. Panowie w kombinezonach wyladowali z ciężarówek mnóstwo kolorowych części. Postawili części na placu, wzięli w ręce duże klucze i wielkimi śrubami poskręcali części w całość. Na oczach dzieci stawały na placu drabinki, domki ogrodowe, zjeżdżalnie, huśtawki, karuzele i ławeczki. Gdy panowie skończyli montaż zabawek, osadzili je głęboko w ziemi, żeby się nie przewracały. A potem ze słupa przy furtce zdjęli napis: PRACE BUDOWLANE i przykręcili tablicę z napisem: REGULAMIN KORZYSTANIA Z PLACU ZABAW.

Pierwszego czerwca była piękna, słoneczna pogoda. Prawie jak w lecie. Powietrze przesycał aromat kwiatów akacji. A gdy kwitną akacje, niedługo wakacje! Z placyku zabaw zniknęły maszyny budowlane i ciężarówki. Odjechali też panowie w kombinezonach. W słońcu błyszcząły nowiutkie zabawki ogrodowe. Zjeżdżalnie zachęcały do zjazdów. Drabinki kusiły do wspinaczki. Huśtawki, czekając na dzieci, same lekko kołysały się na wietrze. Karuzele nie mogły się doczekać, kiedy ktoś zacznie je obracać. Piaskownice zapraszały do budowy zamków z piasku i stawiania babek. A dzieci stały onieśmiałe przed furtką i podziwiała wspaniałą widok.

– Jak myślisz, można wejść? – zapytał Michał.

– Wszystko gotowe, to chyba można! – odpowiedział Rysiek.

Dzieci ostrożnie poruszyły furtką, odciągnęły skobelek – plac zabaw był otwarty! I zaczęła się zabawa! W miarę jak słońce wędrowało w górę, przybywało dzieci. Ustawiały się kolejki do zjeżdżalni, huśtawek i karuzeli. W piaskownicach zrobiło się tłoczno, na szczęście miejsca i piasku starczyło dla wszystkich chętnych. Starsze dzieci pilnowały porządku. Jeden z chłopców rozpędził się i chciał wjechać przez furtkę na rowerze. – Ej, ty, zatrzymaj się! – zawołał Michał. – Na rowerach nie wolno! – A kto mi zabroni? – opierał się chłopiec. – Ja, bo znam regulamin! Zobacz – na tablicy obrazek – przekreślony rower! To znaczy, że na placu zabaw nie wolno jeździć na rowerze! A dlaczego? Dlatego, bo nie wolno, bo łatwo kogoś potrącić! – tłumaczył Michał. – Jeśli chcesz jeździć, to nie tutaj, a jeśli chcesz się bawić na placu, to postaw rower przy ogrodzeniu.

Dziewczynka prowadziła pieska na smyczy. Gdy otwierała furtkę, Zosia zagroziła jej drogę. – Z pieskiem nie wejdiesz! – Ale on jest grzeczny! – upierała się dziewczynka. – Może i grzeczny, ale są dzieci, które boją się psów. A poza tym – może nabrudzić. – No to posprzątam! – Z pieskiem nie wolno, widzisz ten obrazek? Zosia pokazała rysunek przekreślonego psa. – Piesek poczeka za furtką!

Dwaj chłopcy kopali piłkę. – Hola, hola! – zawołała Zosia. – Chcecie grać w takim tłumie? Nie ma mowy! Grajcie tam, gdzie jest pusto, najlepiej na boisku! Na plac zabaw wjeżdżał chłopiec na wózku inwalidzkim, z nogą w gipsie. – Uwaga, uwaga, bo jedzie łamaga! – krzyknął jeden z piłkarzy, wspinając się na drzewo. – Słuchaj no – krzyknęła Zosia – uważaj, co mówisz! Tak, tak, nie śmiej się, dziadku, z cudzego wypadku! Tobie też może się coś przytrafić! W tym momencie gałąź drzewa złamała się i chłopiec spadł ziemię. – Au, boli! – jęczał, rozcierając bolący pośladek. – Twoje szczęście, że nic sobie nie uszkodziłeś! Ale złamałeś gałąź i złamałeś

zakaz! Zosia pokazała rysunek na tablicy. – Nie wolno niszczyć roślin! A teraz nie płacz, nic się nie stało! Lepiej pomóż osobie niepełnosprawnej, która nie miała takiego szczęścia! Chłopiec dołączył do grupy dzieci pchającej wózek inwalidzki. Razem podtoczyli wózek pod huśtawkę. – Inwalida huśta się bez kolejki! – zawołali. – Nie jestem inwalidą. Za miesiąc zdejmą mi gips! – To za miesiąc nie będziesz inwalidą. Ale teraz jesteś! Pomogli chłopcu z nogą w gipsie wsiąść na huśtawkę i huśtali go delikatnie, by przypadkiem nie spadł i nie złamał sobie czegoś jeszcze. A potem posadzili go na karuzeli i kręcili, ale nie za szybko, tak, by nie zakręciło mu się w głowie.

Tymczasem na zjeżdżalni zrobił się okropny bałagan. Dzieci nawzajem się popędzały, zjeżdżały jedno za drugim, popychały się albo próbowały wchodzić pod górę tam, gdzie inne jechały w dół. – Tak nie wolno! Wchodzi się po drabince, a zjeżdżalnią tylko się zjeżdża! – zawołał Adaś, gdy jedno z dzieci uparło się wchodzić po pochylni. Razem z Zosią szybko zaprowadzili porządek na placu zabaw.

A w piaskownicy nikt się z nikim nie kłócił, nikt nikogo nie popychał. Cicho pracowały małe koparki, wywrotki, ciężarówki, spychacze i walce. – Co robicie? – spytała Zosia. – Budujemy nowy plac zabaw dla naszych zabawek! – odpowiedziały dzieci.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co się stało z zaniedbanym ogrodem?
- Jak wyglądał plac po przeróbce?
- Czego nie wolno było na placu? Gdzie to było zapisane? W jaki sposób?
- Kto pilnował porządku?

4. Rozmowa na temat placu przedszkolnego.

- Co byłoby potrzebne na naszym placu przedszkolnym?
- Czy przydałby się regulamin?

5. Planowanie znaków mówiących o tym, co można robić, a czego nie można na placu przedszkolnym. Np.

przekreślony obrazek psa – nie wprowadzamy psów na plac

przekreślona złamana gałązka – nie niszczymy roślin

dwoje dzieci uśmiechniętych – młodsze i starsze – bawimy się wspólnie z młodszymi.

- Rysowanie znaków na bazie kół (dzieci dostają kartki z rysunkami kół – wycinają koła i rysują swoje wymyślone znaki).
- Wspólne oglądanie zaprojektowanych znaków – wypowiedzi autorów na temat, co one oznaczają.

Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – *Pomniki*.

Dzieci dobierają się parami, jedno jest *projektantem*, a drugie – *materiałem*, z którego ma powstać *pomnik*. Dzieci maszerują w różnych stronach sali przy dźwiękach bębna. Podczas przerwy w grze *projektant* tworzy wymyślony przez siebie *pomnik*, ustawiając partnera w dowolnej pozycji.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVII (*przewodnik*, s. 91).

III

1. Zabawa *Kijki i wstążki*.

Każde dziecko dostaje laskę gimnastyczną z przywiązaną (przypiętą, przyklejoną) do niej wstążką (długości około 2 m).

Nauczyciel prezentuje dzieciom:

ruchy laski ze wstążką: przed sobą, ponad głową, z boku,

kreśli kształty: kół, spirali, ósemek.

Chętne dzieci naśladują pokazywane ruchy i wykonują inne, wymyślone przez siebie.

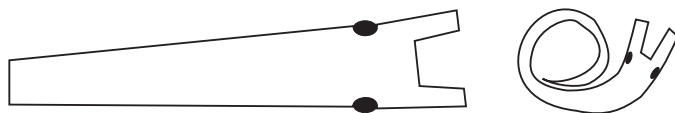
Potem dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko wykonuje ruchy, drugie je naśladuje. Później zamieniają się rolami.

Potem to samo ćwiczenie wykonują w grupach czteroosobowych (kolejno jedno dziecko pokazuje, troje naśladuje).

Na koniec każde dziecko ma za zadanie nawinąć wstążkę na swoją laskę.

2. Wykonanie papierowego ślimaka.

Dzieci wycinają z kolorowego papieru (dwustronnego) narysowany kontur ślimaka (wcześniej narysowały mu oczy), zwijają go i skleją.

 Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania w parach – *Pomniki* (przewodnik, s. 99).

3. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 29.

Podzielenie nazw rysunków na głoski. Połączenie ostatnich głosek z nazw rysunków. Określenie, jakie słowo otrzymano. Narysowanie tego.

Dzień 5. Wymarzony plac zabaw

Cele ogólne:

– rozwijanie sprawności manualnej; zwracanie uwagi na niebezpieczeństwa grożące na placu zabaw.

Cele operacyjne

Dziecko:

– maluje swój wymarzony plac zabaw; bezpiecznie bawi się na placu zabaw.

Środki dydaktyczne: wiersz K. Datkun-Czerniak *Wszystkie dzieci*, klocki, przedmioty do zabawy, farby, pędzle, kartki do origami, bębnek, tamburyn, nożyczki, *Przygotowanie...* s. 30, 95.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 95.

- Pokolorowanie rysunków. Ułożenie zadania do każdej sytuacji.
- 2. Ustalanie równoliczności dwóch zbiorów (sprawdzanie zrozumienia pojęcia przez dzieci).
 - Zabawy klockami.
 - * Nauczyciel ustawia dziewięć klocków w szeregu, dzieci je przeliczają. Potem pod nimi ustawia też dziewięć klocków, tej samej wielkości i tego samego kształtu, ale w innym kolorze. Dzieci też je liczą.
 - *Których klocków jest więcej?*
Dzieci na pewno odpowiedzą, że jest ich tyle samo. Wówczas nauczyciel rozsuwa klocki w drugim szeregu i pyta:
 - *A teraz gdzie jest więcej klocków?*
Dzieci, które nie rozumieją tego pojęcia, odpowiedzą, że więcej klocków jest w drugim szeregu.
 - * Nauczyciel układa w szeregu dziewięć klocków, a pod nimi układa też dziewięć klocków, ale większych. Dzieci liczą klocki.
 - *Których klocków jest więcej?*
 - * Nauczyciel układa w luźnym szeregu dziewięć klocków (odstępy między nimi wynoszą około 5 cm). Dzieci je przeliczają. Pod nimi układa dziewięć klocków tego samego kształtu i tej samej wielkości, ale w innym kolorze (też są tak rozsunięte). Dzieci je przeliczają.

- *Których klocków jest więcej?*
Potem nauczyciel zbliża do siebie klocki z drugiego szeregu.
- *A teraz gdzie jest więcej klocków?*
- 3. Zabawa *Czym się różni? W czym jest podobne?*
Nauczyciel demonstruje dzieciom dwa przedmioty, dwoje dzieci lub dwa obrazki... posiadające wspólne cechy i różniące je. Dzieci najpierw wnikliwie obserwują podany do porównania materiał, a następnie udzielają odpowiedzi, wskazując różnice i podobieństwa. Przykłady materiału: kredka i patyczek, porzeczek i piłka, dwoje dzieci tej samej płci i mających oczy w tym samym kolorze...

📁 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXV (przewodnik, s. 90).

II

📁 *Mój wymarzony plac zabaw* – malowanie farbami.

1. Zagadki – *Co znajduje się na placu zabaw?*

Nauczyciel (a później dzieci) omawia wygląd urządzeń z placu zabaw, nie podając ich nazw. Pozostałe osoby odgadują, o czym jest mowa.

Np.

Obraca się dookoła, poruszana co jakiś czas przez kogoś. (karuzela)

Porusza się do przodu i do tyłu – przez osobę albo ruchami nóg. (huśtawka)

Można na niej zjeżdżać z góry na dół. (zjeżdżalnia)

📁 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Coraz szybciej, coraz wolniej.*

Dzieci uważnie słuchają, w jaki sposób nauczyciel gra na bębenku, i poruszają się zgodnie z tym tempem. Jeśli nauczyciel gra coraz szybciej – poruszają się coraz szybciej, a kiedy gra coraz wolniej – stopniowo zwalniają ruchy.

2. Wypowiedzi dzieci na temat – *Na czym najbardziej lubicie się bawić na placu zabaw?*

3. Wykonanie prac – malowanie swoich wymarzonych placów zabaw.

4. Omawianie swoich prac, nazywanie urządzeń znajdujących się na obrazkach (i ich zastosowania).

📁 Zabawa ruchowa *Rząd – szereg* (przewodnik, s. 92).

📁 Wyjście na wybrany plac zabaw.

- Oglądanie wyposażenia placu.
- Zwrócenie uwagi na sytuacje, które mogą grozić bezpieczeństwu dzieci (np. przepychanie się na zjeżdżalni, podchodzenie z przodu do osoby huśtającej się na huśtawce, schodzenie z poruszającej się karuzeli...).
- Zabawy dowolne na placu zabaw.
- Powrót do przedszkola.

III

1. Podział nazw obrazków na sylaby i na głoski.

2. Nauka wiersza K. Datkun-Czeraniak *Wszystkie dzieci.*

W sercach dzieci

radość gości

– gdy bezpieczne są.

Mają prawo do miłości

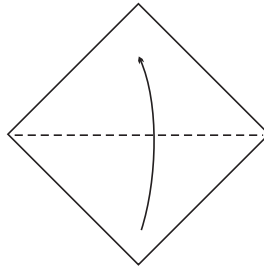
– przecież po to są!

• Rytmizowanie tekstu z jednoczesnym wykonywaniem prostych ruchów zaproponowanych przez dzieci.

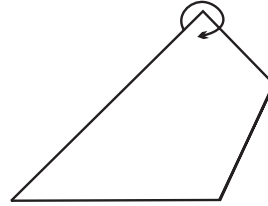
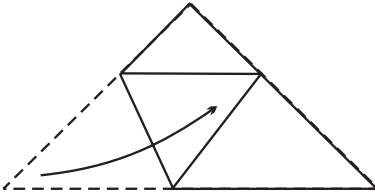
• Wypowiedzi dzieci o tym, co to znaczy: *czuć się bezpiecznym* oraz: *mieć prawo do miłości.*

3. Wykonanie kubka (techniką origami).

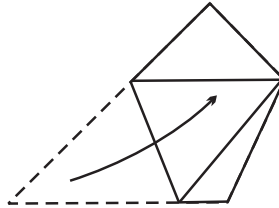
• Wycinanie z kartki figury (kwadratu) o boku 18 cm. Składanie jej na pół, łącząc dwa przeciwległe wierzchołki.

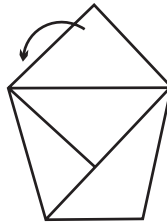
- Składanie na prawo jednego wierzchołka otrzymanej figury (trójkąta), jak pokazano na rysunku. Potem odwracanie całości.

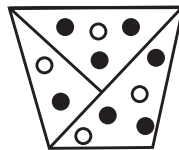
- Składanie na prawo także drugiego wierzchołka. Kubek jest już prawie gotowy.

- Składanie pozostałych wierzchołków, wystających z przedniego i tylnego grzbietu, do przodu i do tyłu tak daleko, jak tylko jest to możliwe. Kubek jest gotowy. Aby złożone ostatnio wierzchołki nie odginały się, można je przykleić.

- Ozdabianie kubka według własnego pomysłu.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – *Coraz szybciej, coraz wolniej* (przewodnik, s. 101).

4. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 30.

- Nazywanie rysunków. Wybranie z nazw rysunków głosek wskazanych liczbą kropek. Utworzenie z nich słów. Narysowanie tego, co otrzymano.

Tydzień III: Nadszedł czas wakacji

Dzień 1. Co zabierzemy na wakacje?

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy i logicznego myślenia; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wymienia nazwy przedmiotów potrzebnych podczas wakacyjnych wędrówek; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: nagranie utworu P. Czajkowskiego *Taniec rosyjski*, wiersz I. Salach *Wakacje*, obrazki przedstawiające różne części garderoby, różne okulary przeciwsłoneczne, obrazki pocięte na części, kolorowe krawki, pocięty obrazek kapelusza, różne nakrycia głowy, obrazki do ćwiczenia *Co powinno się znaleźć w plecaku, gdy wybieramy się na wakacje?*, rebusy fonetyczne, dwa plecaki, tamburyn, karty pracy, cz. 4, s. 70, 71, *Przygotowanie...* s. 31, 96.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 31.
Nazywanie rysunków. Podzielenie ich nazw na głoski. Narysowanie pod każdym rysunkiem tyłu kresek, z ilu głosek składa się jego nazwa.
2. Nauka wiersza I. Salach *Wakacje*.
Recytacja – zespołowa i indywidualna; wymyślanie przez dzieci prostego ruchu interpretującego wiersz.

*Pojedziemy na wakacje
razem z mamą, razem z tatą.
Zabierzemy piłkę, namiot
i skakankę. Co ty na to?*

*Słońce, woda, las już czeka,
wszystkie dzieci woła.
Zabawimy się wesoło
przed powrotem do przedszkola.*

 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Letni spacer*.
Dzieci swobodnie biegają w różnych kierunkach. Na hasło: *Spacer* dobierają się w pary i marszerują z partnerem. Przy powtórzeniach zabawy dobierają sobie innego partnera.
- Skoki – *Przeskakujemy morskie fale*.
Dzieci wykonują skoki obunóż do przodu – naśladują przeskakiwanie przez fale.
- Czworakowanie – *Szukamy muszelek*.
Dzieci chodzą na czworakach po *wodzie*, *szukając muszelek*; co pewien czas wykonują klęk prosty i wyciągają otwarte dłonie przed siebie – pokazują *uzbierane muszelki*.
- Ćwiczenia tułowia – *Puszczamy kaczki*.
Dzieci wykonują przysiad, podnoszą *kamień* i naśladują puszczanie kaczek na wodzie; rzuty wykonują wraz ze skrzętem tułowia, raz jedną, raz drugą ręką.
- Zabawa z elementem równowagi – *Sprawdzamy temperaturę wody*.
Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Uderzają palcami stopy przed sobą i szybko dostawiają nogę do postawy. Ćwiczenie wykonują raz jedną, raz drugą nogą. Na sygnał – uderzenie w tamburyn – dzieci wykonują *skok do wody* z przysiadem.
- Zabawa uspokajająca – *Marsz po kole*.
Dzieci marszerują po kole; rytmizują tekst: *Wakacje, wakacje to radosny czas i klaszczą; niechaj wita je z uśmiechem zawsze każdy z was* – wykonują ukłon.

II

 Zabawa dydaktyczna – *Pakujemy plecak na wakacje.*

1. Losowanie obrazków różnych części garderoby (wyciętych z kolorowych czasopism); określanie, czy dany strój można nosić latem, jeśli nie – podawanie, do jakiej innej pory roku pasuje.
2. Oglądanie i porównywanie różnych okularów przeciwsłonecznych:
 - zwrócenie uwagi na ich kształt i kolorystykę,
 - wybranie tych, które dzieciom najbardziej się podobają; uzasadnienie swoich opinii,
 - wyjaśnienie, dlaczego latem należy chronić oczy przed słońcem.
3. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – *Kapelusz.*
Dzieci układają w całość obrazki pocięte na części; określają, co one przedstawiają; wyjaśniają, dlaczego latem należy chronić głowę przed słońcem.
4. Oglądanie różnych nakryć głowy (przyniesionych przez dzieci) noszonych latem, zwrócenie uwagi na ich kolorystykę, materiały, z których zostały wykonane.
 - Opisywanie wyglądu własnego nakrycia głowy – odgadywanie przez dzieci, która czapka lub który kapelusz należy do dziecka opisującego nakrycie głowy.
5. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Co powinno się znaleźć w plecaku, gdy wybieramy się na wakacje?*
Dzieci nazywają przedmioty przedstawione na obrazkach, np. latarka, kamera, buty, spodnie, koc, bluza, skarpetki, czapka, mydło, okulary, wazon, grabie, telewizor, tort, kogut; wyszukują wśród nich te, które przydadzą się podczas wakacyjnych wędrówek.
6. Rozwiązywanie rebusów fonetycznych – *O czym zapomnieli dzieci?*
Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach przedmiotów przedstawionych na obrazkach; dokonują ich syntezy po wymienieniu ich przez nauczyciela i podają całe słowo, np.: torba, ekran, rak, motyl, oko, sanki – **termos**; kot, okno, ser, taczki, igła, ul, mydło – **kostium**; lalka, arbuz, teczka, ananas, rower, kran, antena – **latarka**.
7. Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu plecaka, który chciałyby mieć.
8. Kończenie zdania: *Gdyby mój plecak umiał mówić, to powiedziałby...*
9. Karta pracy, cz. 4, s. 70.

Rysowanie w kolejnych plecakach tego, co dziecko chciałoby wziąć w góry, nad morze i na wieś.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybkość i zręczność – *Przenosimy plecaki.*

Dzieci stoją w dwóch rzędach. Zadanie polega na tym, aby założyć plecak i przenieść go do mety. Kolejne dziecko musi jak najszybciej dobiec do mety, tam założyć plecak, przynieść go z powrotem na miejsce startu i iść na koniec swojego rzędu. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie dzieci przeniosą plecak. Wygrywa ten rząd, który wykona zadanie szybciej (jeśli dzieci będą miały trudności z zakładaniem plecaka, mogą go przenosić, trzymając w rękach).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr XXVII (*przewodnik*, s. 91).

III

1. Zabawa przy nagraniu utworu P. Czajkowskiego *Taniec rosyjski.*
Dzieci cieszą się, że wkrótce nadejdą wakacje; postanawiają przywitać je skocznym tańcem. Dobierają się parami i stają w dwóch kołach, zwrócone twarzami do siebie. Wraz z rozpoczęciem muzyki wykonują następujące czynności:
 - a) stojąc naprzeciwko siebie, wykonują podskok, a następnie trzy tupnięcia, na przemian, prawą nogą, lewą i znowu prawą nogą;
 - b) chwytają się w parach za ręce i tańczą dookoła;
 - c) powtarzają czynności z punktów a) i b);
 - d) chwytają się za ręce w obrębie swoich kół, dzieci z koła znajdującego się w środku poruszają się w prawą stronę, a z koła zewnętrznego – w lewą stronę;
 - e) powtarzają dwa razy czynności z punktów a) i b);

- f) podają sobie ręce w parach i tańczą dookoła, aż do końca utworu;
- g) puszcza ręce partnera i stają zwrócone twarzami do siebie, tupiąc trzy razy.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 71.

- Rysowanie w labiryncie drogi rodziny do środka lokomocji, którym chce wyruszyć na wakacje.
- 3. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.
- 4. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 96.
- Czytanie tekstu z nauczycielem. Nauczyciel czyta wyrazy, a dziecko liczy oraz rysuje cukierki.

Dzień 2. Czym pojedziemy na wakacje?

Cele ogólne:

- zapoznanie z różnymi środkami komunikacji: lądowej, powietrznej i wodnej; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa różne pojazdy; wykonuje z kartonu latającą rybkę.

Środki dydaktyczne: nagranie odgłosów różnych środków lokomocji, rebusy fonetyczne, obrazki różnych pojazdów, symboliczne obrazki, obrazki starych pojazdów, kredki, czarne flamastry, lataрка ręczna, dwa podobne obrazki samolotów, szablony ryby, kolorowy karton, kolorowa włóczka, nożyczki, spinacze biurowe, tamburyn, *Wyprawka plastyczna*, karty pracy, cz. 4, s. 72, 73.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 72.

- Rysowanie po śladach rysunków kolejnych przedmiotów.
- 2. Zagadki słuchowe – *Jakie pojazdy słyszymy?*
Dzieci słuchają nagrania; rozpoznają odgłosy wydawane przez różne środki lokomocji, np. *samochód osobowy, samochód ciężarowy, motocykl, samolot, rower (dzwonek, pociąg)*. Dopasowują do dźwięków odpowiednie obrazki.
- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI (*przewodnik*, s. 103).

II

Zabawa dydaktyczna – *Czym pojedziemy na wakacje?*

- 1. Rebus fonetyczny – *Co to za pojazdy?*
Dzieci różnicują pierwsze głoski w nazwach obrazków. Dokonują ich syntezy po wymienieniu ich przez nauczyciela i odgadują nazwy różnych pojazdów, np. **rak**, **oko**, **walizka**, **ekran**, **ręka** – **rower**; **sukienka**, **arbuz**, **motyl**, **okno**, **lalka**, **orzech**, **torba** – **samolot**; **miś**, **okulary**, **tort**, **obraz**, **rower** – **motor**; **spodnie**, **teczka**, **ananas**, **telewizor**, **ekierka**, **kot** – **statek**.
- 2. Ćwiczenia słuchowe.
Rozpoznawanie pojazdów przedstawionych na obrazkach wylosowanych przez dzieci; podawanie ich nazw z podziałem na sylaby; odgadywanie przez pozostałe dzieci, co to za pojazd.
 - Naśladowanie odgłosów wydawanych przez te pojazdy.
- 3. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Po lądzie, w wodzie czy w powietrzu?*
Dzieci segregują obrazki pojazdów zgodnie z miejscem ich poruszania się. Układają je pod obrazkami symbolizującymi te miejsca, np. powietrze – *chmurki*; woda – *fale*; ląd – *ciemna linia*.
- 4. Oglądanie obrazków starych pojazdów; zwrócenie uwagi na zmiany w ich wyglądzie. Ukazanie rozwoju motoryzacji, wzbogacanie słownictwa dzieci.
- 5. Ćwiczenie spostrzegawczości – *Szukamy różnic* (praca w zespołach).
Dzieci, podzielone na grupy, wyszukują i zaznaczają różnice występujące na dwóch obrazkach przedstawiających podobne samoloty.

- Układanie na podłodze z kolorowej włóczki wybranego przez zespół środka lokomocji – odgadywanie przez inne zespoły, co to za pojazd.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał wzrokowy – *Gdzie poruszają się te pojazdy?*

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu; podczas przerwy w grze nauczyciel pokazuje obrazki różnych środków lokomocji. Jeśli te środki lokomocji poruszają się po *lądzie*, dzieci przykucają; jeśli w *powietrzu* – stają na palcach z rękami wyciągniętymi w górę; jeśli po *wodzie* – kładą się na brzuchu i naśladują pływanie żabką.

 Wykonanie *latających rybek*.

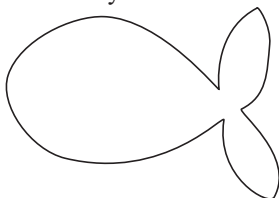
1. Ćwiczenia intonacyjne.

- Wymawianie tekstu z różnymi emocjami: ze złością, zdziwieniem, radością, smutkiem.

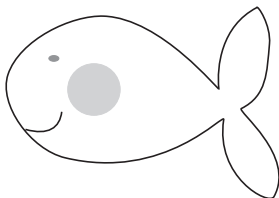
*Po morzu pływam sobie
i różne ryby łowię.
Takie duże, takie małe,
do zjedzenia doskonałe.*

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

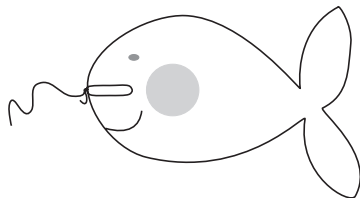
- Przerysowanie szablonu ryby na kolorowy karton.

- Wycięcie narysowanych rybek.
- Dorysowanie rybkom po obu stronach oczu i ust czarnym flamastrem. Dorysowanie kredkami rumieńców.

- Przywiązanie kawałków włóczki (długości około 1 m) do spinaczy biurowych, a następnie przymocowanie po jednym spinaczu do głowy każdej rybki.

3. Wykonanie *latających rybek*.

4. Zabawy *rybkami*.

- Bieganie z *rybkami*, które wtedy unoszą się do góry. Zwrócenie uwagi na to, która *rybka lata* najwyżej.
- Nauczyciel jest *rybakiem*, który łowi *latające rybki*. Kiedy *rybak* złapie *rybkę*, dziecko (*właściciel*) odchodzi na chwilę na bok.

5. Zabranie *rybek* do domu, do zabawy z rodzeństwem.

 Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał wzrokowy – *Sygnaly świetlne*.

• Zwrócenie uwagi dzieci na znaczenie sygnalizacji świetlnej na morzu.

Nauczyciel, wykorzystując latarkę ręczną, umawia się z dziećmi, jak będą reagowały na poszczególne sygnały świetlne. Np. krótki – długi – dzieci muszą podbiec do okna; trzy krótkie – dzieci tworzą koło; jeden długi – dzieci kładą się na plecach na podłodze.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 73.

Rysowanie po śladach rysunków, bez odrywania kredki od kartki.

2. Oglądanie reprodukcji obrazów przedstawiających lato. Wypowiadanie się na ich temat (*Wyprawka plastyczna*).

Vincent van Gogh *Żniwa w La Grace z Montmajour*.

Wiliam Blair Bruce *Pejzaż z makami*.

3. Historyjka obrazkowa o rodzinie wybierającej się samochodem na wakacje (*Wyprawka plastyczna*).

Wycinanie obrazków i układanie według kolejności zdarzeń. Opowiadanie historyjki.

Dzień 3. Słoneczne lato

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności: liczenia, dodawania i odejmowania; rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej.

Cele operacyjne

Dziecko:

– prawidłowo przelicza elementy, stosując liczebniki: główne i porządkowe; dodaje i odejmuje na konkretnych; ozdabia sylwetę parasola plażowego według własnego pomysłu.

Środki dydaktyczne: wiersz H. Zielińskiej *Słońce*, E. Węgrzyn-Kamela *Od jesieni do jesieni – mały badacz przyrody*, materiały do zabaw badawczych, sylwety foremek do piasku, szarfy, wiaderka do piasku, zdjęcia przedstawiające zachodzące słońce, nożyczki, kartonowe sylwety parasoli, żółty karton w kształcie słońca, z hasłem: *Lato to...*, liczmany, tamburyn, paski żółtej bibuły, obręcze, parasole przeciwsłoneczne, bębenek, różnorodne materiały plastyczne, *Wyprawka plastyczna*, karty pracy, cz. 4, s. 74, 75, książka, s. 94, *Przygotowanie...* s. 64.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisanie, liczenia*, s. 64.

• Rysowanie po śladach rysunków spiral.

2. Zabawy badawcze – *Popękane czereśnie* (według E. Węgrzyn-Kameli).

• Wyjaśnienie dzieciom, dlaczego, kiedy pada deszcz, dojrzewające latem owoce pękają.

• Oglądanie rabarbaru; opisywanie jego wyglądu, przeznaczenia; zwrócenie uwagi na czerwoną skórkę brudzącą palce; zwrócenie uwagi, że końce rabarbaru są równe, niepostrzępione.

• Włożenie jednego kawałka rabarbaru do woreczka foliowego, a pozostałych kawałków – do miski z wodą. Następnego dnia porównywanie wyglądu rabarbaru z woreczka i z wody (rabarbar wyjęty z woreczka nie zmienia swojego wyglądu, ma nadal równe, całe końce; natomiast ten wyjęty z wody jest na końcach popękany i zwinięty). *To efekt wchłaniania wody. Skórka wchłania jej więcej niż miąższ. Właśnie dlatego rabarbar pęka na końcach i się zwija.*

• Nauczyciel wyjaśnia, że podobne zjawisko można zaobserwować również u innych owoców. *Czereśnie, kiedy są już dojrzałe i pada na nie deszcz, zaczynają pękać. To efekt tego, że miąższ znajdujący się pod skórką chłonie jak gąbka krople wody, które padają na skórkę. Owoce zwięk-*

sza więc swoją objętość. Skórka natomiast nie zachowuje się jak nadmuchiwany balonik, nie rozciąga się – i dlatego pęka. Podobnie jak czereśnie pękają również wiśnie, śliwki i agrest.

3. Ćwiczenia w książce, s. 94.

Określanie, o jakich wakacjach marzą dzieci przedstawione na zdjęciach. Opowiadanie przez dzieci o ich wymarzonych wakacjach.

☞ Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI (przewodnik, s. 103).

II

☞ Zabawa matematyczna – *W piaskownicy.*

1. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Kolorowe foremki.*

Dzieci segregują sylwety foremek do piasku według koloru, kształtu i wielkości.

2. Zabawa *O jeden więcej, o jeden mniej.*

Dzieci układają w kolejnych szarfach sylwety foremek (aż do siedmiu) z przestrzeganiem zasady, aby w każdej kolejnej szarfi było o jedną foremkę mniej. Następnie nauczyciel układa w pierwszej szarfi siedem foremek, a w kolejnych dzieci układają o jedną foremkę mniej.

- Dzieci określają, ile foremek znajduje się w pierwszej, trzeciej, piątej szarfi (stosują liczebniki główne).
- Dzieci określają, w której z kolei szarfi znajdują się: dwie foremki, cztery, sześć foremek (stosują liczebniki porządkowe).

3. Zabawa *Postuszne wiaderka.*

Dzieci wykonują polecenia nauczyciela, umieszczając wiaderka do zabawy w piasku w odpowiednich miejscach (w razie nieposiadania tyłu wiaderek, ile jest dzieci, można wykorzystać kubeczki po jogurtach z naklejoną z przodu sylwetą wiaderka). Polecenia to np.: *Podnieście wiaderko prawą ręką do góry; Postawcie wiaderko obok nogi, po lewej stronie; Postawcie wiaderko za sobą; Postawcie wiaderko pięć kroków przed sobą; Postawcie wiaderko na stole.*

4. Rozwiązywanie zadań tekstowych na odejmowanie i dodawanie.

Nauczyciel przedstawia pewne sytuacje, dzieci obliczają i podają wyniki; następnie układają na liczmanach przedstawione sytuacje i sprawdzają poprawność swojego rozumowania. Np.:

- *Ania robi babki z piasku. Zrobiła dwie duże babki i trzy małe. Ile wszystkich babek zrobiła Ania?*
- *Krzyś zrobił sześć babek z piasku, ale Dorotka niechący zniszczyła mu cztery. Ile babek zostało Krzysiowi? Itp.*

5. Karta pracy, cz. 4, s. 74.

Oglądanie obrazków foremek. Określanie ich kształtów. Otaczanie pętlami foremek w tym samym kształcie. Liczenie foremek w każdej pętli. Porównywanie ich liczby.

☞ Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zatrzymaj się zgodnie z poleceniem.*

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze zatrzymują się zgodnie z poleceniem podanym przez nauczyciela, np.: *Zatrzymajcie się przodem do okna, ...bokiem do biurka, ...tyłem do drzwi, ...na krzeselku, ...za krzeselkiem, ...z lewej strony krzeselka, ...z prawej strony krzeselka.* Po wykonaniu poleceń nauczyciel sprawdza poprawność ich wykonania.

☞ *Parasol plażowy* – ozdabianie sylwety parasola według pomysłów dzieci.

1. Słuchanie wiersza H. Zielińskiej *Słońce.*

Na sypkim piasku plaży leży słońce.

I marzy:

– Ach, jak dobrze być słońcem!

Tylko trochę gorąco!

Żar taki bucha ze mnie...

W cieniu byłoby przyjemniej!

W cieniu albo na wietrze...

Upał, aż drga powietrze.

Gdzie by się trochę ochłodzić?

I znużone, czerwone –

skryło się w morskiej wodzie.

2. Rozmowa na temat wiersza.

– O czym marzyło słońce?

• Wyjaśnienie, kiedy słońce robi się czerwone; pokaz zdjęć zachodzącego słońca.

3. Zabawa *Nasze słońeczko*.

Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie tamburynu, poruszając w górze paskami żółtej bibuły. Podczas przerwy w grze układają swoje paski – *promyki* – wokół obręczy położonej na środku sali.

4. Wyjaśnienie, dlaczego nie wolno bawić się zbyt długo na słońcu; podawanie przez dzieci propozycji miejsc, w które można się schować przed słońcem.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pod parasolem przeciwsłonecznym*.

Dzieci poruszają się po sali pomiędzy rozłożonymi na podłodze parasolami przeciwsłonecznymi; na mocne uderzenie w bębenek jak najszybciej chowają się pod nimi; dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego ruchu.

5. Zapropionowanie ozdobienia parasoli przeciwsłonecznych z wykorzystaniem różnorodnych materiałów plastycznych.

• Samodzielne działania dzieci: wycinanie z kartonu sylwet parasoli po liniach narysowanych przez nauczyciela. Ozdabianie ich według pomysłów dzieci – z wykorzystaniem kolorowej bibuły, papieru kolorowego, papierów do pakowania prezentów, ścinków materiałów.

• Oglądanie powstałych prac; wypowiedzi autorów o tym, jakich materiałów użyli do wykonania pracy.

• Wybór najciekawszego parasola, zdaniem dzieci.

• Prezentowanie prac na wystawie w kąciaku dla rodziców.

III

1. Dzielenie nazw obrazków na głoski.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 75.

Określanie na wybranym kartoniku kolorów kuleczek znajdujących się w jego rogach. Odszukiwanie dwóch takich samych kartoników.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Zatrzymaj się zgodnie z poleceniem (przewodnik, s. 108)*.

3. Burza mózgów – *Co kojarzy się z latem?*

Zapisywanie przez nauczyciela na żółtym kartonie w kształcie słońca propozycji dzieci wokół hasła: *Lato to ...*; zwrócenie uwagi na oznaki lata.

4. Układanie puzzli – *Lato (Wyprawka plastyczna)*.

Dzień 4. Gdzie spędzimy wakacje?

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat; rozwijanie umiejętności wyrażania muzyki ruchem.

Cele operacyjne

Dziecko:

– wypowiada się na temat zamków, zwiedzania ich; wystukuje rytm piosenki.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wesołe wakacje*, wiersz A. Widzowskiej *Wakacje na dywanie*, muszle, szarfy w trzech kolorach, nagranie odgłosów przyrody, instrumenty perkusyjne, lina, kartonowe szablony muszli, klocki, karty pracy, cz. 4, s. 76, 77, 78, książka, s. 95, 96.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 95.

Oglądanie obrazków. Dopowiadanie zakończeń historyjek. Próby nadawania im tytułów. Liczenie muszelek każdego rodzaju. Porównywanie ich liczebności.

2. Oglądanie różnych muszli; wskazywanie różnic i podobieństw.
- Podawanie dużej muszli, przystawianie jej do ucha, słuchanie jej szumu; kończenie zdania:
Moja muszla szumi o...
- Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI (przewodnik, s. 103).

II

 Rozmowa na temat zamków.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 77.

- Oglądanie zdjęć zamków znajdujących się w Polsce (obiektów muzealnych). Porównywanie ich wyglądu.
 - Czy byliście kiedyś w zamku?
 - Czy chcielibyście zwiedzić zamek?
 - Czego możemy się dowiedzieć podczas zwiedzania zamku?
 - Czy wszystkie zamki wyglądają tak ładnie jak te na zdjęciach?
 - Dlaczego po większości zamków zostały tylko ruiny?
- Wyjaśnienie, co nazywamy zamkiem.

Zamek składał się z zamkniętego obwodu obronnego – wałów lub konstrukcji drewniano-ziemnej, następnie murowanej, powiązanych z nim elementów warownych (wieży, murów) i budynków mieszkalnych – czyli łączył dominującą funkcję obronną z mieszkalną i gospodarczą.

Zamki powstały dawno temu (w okresie feudalnym) i były siedzibą księcia, rycerza czy placówką militarną. Z czasem zamki zmieniały swoje funkcje, a co za tym idzie – wygląd, stając się pałacami, a funkcje militarne przejęły twierdze.

Zamek służył jako:

- siedziba władzy, administracji
- placówka militarna
- więzienie
- skarbiec
- miejsce sądów
- ochrona granic
- miejsce schronienia ludności.

Cechy charakterystyczne zamku

- wysokie i grube mury zewnętrzne ze strzelnicami, które otaczają budowlę z każdej strony
- wieże
- ufortyfikowane wejścia, często rozbudowane o kraty, mosty zwodzone
- na zewnątrz murów małe i wysoko umieszczone otwory okienne
- kaplica
- dziedziniec
- na zewnątrz zamku teren wyrównany, pozbawiony wysokich budowli czy drzew
- mury
- w linii murów baszty.

Zaplecze gospodarcze zamku stanowiło podzamecze.

W skład zamku, oprócz pomieszczeń mieszkalnych, wchodziły także pomieszczenia specjalne, np.: magazyny, warsztaty, stajnie, prochownie, więzienia, kuźnie...

Pomieszczenia mieszkalne należały do stałych mieszkańców zamku oraz do obsadzającej zamek załogi.

- Ozdabianie ramek wokół zdjęć (każdej inaczej).

2. Karta pracy, cz. 4, s. 76.

Odszukiwanie w naklejkach rysunków z konturami górnych części zamków. Naklejanie ich w ramach pod odpowiednimi rysunkami zamków.

3. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci dobierają się parami, stają naprzeciwko siebie i uderzając raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera, mówią za nauczycielem:

*Zamki piękne były
w Polsce tu i tam,*

*a ja swój zamek
z klocków lego mam.*

4. Wspólne budowanie zamków z klocków.

Dzieci dzielą się na kilka grup i wspólnie budują zamki z klocków, starając się uwzględnić w budowlach podstawowe elementy zamku.

Zabawy przy piosence *Wesołe wakacje*.

1. Zabawa rozwijająca sprawność i zwinność – *Nad wodą*.

Nauczyciel dzieli liną salę na dwie części. Jedna część to *plaża*, druga – *woda*. Dzieci stoją na *plaży* i na sygnał *Do kąpieli* (uderzenie w tamburyn) przeskakują przez linę i naśladują ochładzanie się wodą. Na hasło: *Pływanie* (dwa uderzenia w tamburyn) – naśladują pływanie po morzu. Na hasło: *Plaża* – skaczą raz na jednej, raz na drugiej nodze, przechylając jednocześnie głowę na boki – *otrzepują się z wody i usuwają ją z uszu*. Na zakończenie zabawy kładą się na plecach i *opalają*. *Kąpieli* towarzyszy akompaniament na tamburynie w rytmie podskoków, *pływaniu* – rytm ósemkowy, a *opalaniu* – wolno grane ćwierćnuty.

2. Słuchanie piosenki *Wesołe wakacje* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Ru - szył już po - ciąg nasz, mknie po to - rach, a za o - knem prze -
su - wa się świat, drzew ga - łą - zie kła - nia - ją się ni -
sko, po - ka - zu - jąc ko - lo - ry swych szat. We - so - łe wa -
ka - cje za - czę - ły się dzi - siał, że - gna - my przed - szko - le, ko -
le - gów i mi - sia, wzy - wa - ją nas po - la zie - lo - ne i
las, niech ży - ją wa - ka - cje! - wy - ru - szać już czas.

I. *Ruszył już pociąg nasz, mknie po torach,
a za oknem przesuwa się świat,
drzew gałęzie kłaniają się nisko,
pokazując kolory swych szat.*

Ref.: *Wesołe wakacje zaczęły się dzisiaj,
żegnamy przedszkole, kolegów i misia,
wzywają nas pola zielone i las,
niech żyją wakacje! – wyruszyć już czas.*

II. *W dole rzeka się wije błękitna,
wytyczając do morza swój szlak,
już na dobre zaczęło się lato
i z radości rozśpiewał się ptak.*

Ref.: *Wesołe wakacje zaczęły się dzisiaj...*

III. *Na wakacje pędzimy przed siebie,
swoim szumem pozdrawia nas wiatr,
gdzieś za nami zostały równiny
i witają nas już szczyty Tatr.*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Określanie tempa i nastroju piosenki.
- Zwrócenie uwagi na powtarzające się fragmenty.
 - Gdzie dzieci jadą pociągiem?
 - Czy się cieszą?
 - Co mijają po drodze?

4. Ćwiczenia emisyjne: powtarzanie melodii wybranych przez nauczyciela fragmentów piosenki na sylabach: *na, na; ta, ta; la, la.*

5. Zabawa rytmiczna – *Wystukujemy rytm.*

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach, trzymając wybrany instrument perkusyjny; kiedy usłyszą melodię piosenki, zatrzymują się; rytmicznie powtarzają słowa pierwszej zwrotki, a przy powtórzeniu zabawy – drugiej zwrotki i wystukują rytm poszczególnych słów na swoim instrumencie.

6. Ćwiczenia słuchowe – *Dokąd dzieci pojadą na wakacje?*

Dzieci słuchają nagranych odgłosów: morza, szumu drzew w lesie, żab na łące, głosów owiec na hali – rozpoznają poszczególne odgłosy i określają, w jakich miejscach można je usłyszeć podczas wakacji.

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 78.

Słuchanie wiersza. Rysowanie miejsca, do którego dziecko wybrałoby się na wakacje.

2. Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Wakacje na dywanie.*

*Na latającym usiądź dywanie,
zabierz kanapki, butelkę wody
i powiedz głośno: – Szanowny panie!
Proszę polecieć w stronę przygody!*

*Może na Księżyc? Tam są kratery.
A w nich kosmiczne żyją zwierzęta.
Wypożyczymy gwiazdne rowery,
będziemy trąbić tiiiiit! Na zakrętach!*

*Potem sfruniemy prosto na Ziemię,
bo w środku lasu będzie lotnisko.
Dziki, wiewiórki, sarny, jelenie
zaraz nas porwą do tańca disco!*

*Dywan polecą na krańce świata,
w góry, nad morze, w sam środek burzy,
lecz po wakacjach, pod koniec lata,
trzeba go będzie dobrze odkurzyć...*

- Czy w mieście w wakacje można się nie nudzić?
- Co można robić w mieście?
- Czy zabawa w latający dywan może być ciekawa?

3. Ćwiczenia w książce, s. 96.

- Czytanie tekstu z nauczycielem. (Nauczyciel czyta wyrazy, a dzieci podają nazwy obrazków).
- Rozmowa na temat zachowania bezpieczeństwa podczas wakacji.

Dzień 5. Nadszedł czas pożegnania

Cel ogólny:

- uczestniczenie w działaniach pozwalających na przedstawienie swoich umiejętności.

Cel operacyjny

Dziecko:

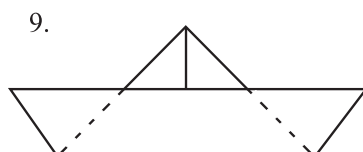
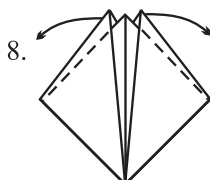
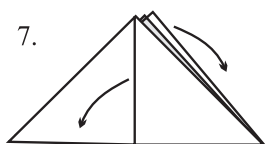
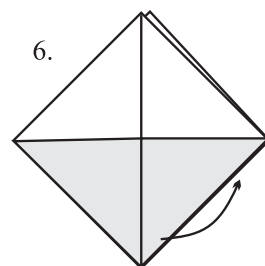
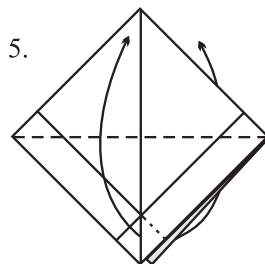
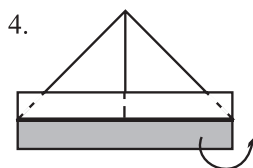
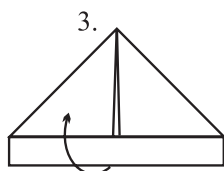
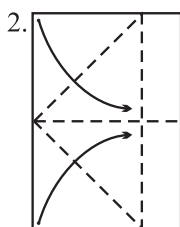
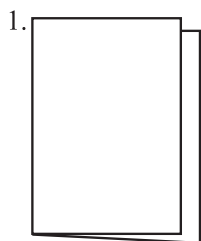
- uczestniczyć w montażu słowno-muzycznym.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Lato, lato, Po łące biega lato, Jak przyjemnie maszerować, Kończymy już przedszkole, Już czas*, wiersze: Danuty Gellnerowej *Przedszkolaki*, M. Terlikowskiej *Lato, lato, co ty na to?*, papier do origami, tamburyn, karty pracy, cz. 4, s. 79, 80, *Przygotowanie...* s. 32.

Przebieg dnia

I

1. *Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia*, s. 32.
 - Czytanie tekstu z nauczycielem. Nauczyciel czyta wyrazy, a dziecko podaje nazwy rysunków.
2. Składanie papierowej łódki techniką origami.

3. Rozmowy na temat zbliżających się występów.

🎧 Ćwiczenia poranne – zestaw nr XXXVI (przewodnik, s. 103).

II

📄 Montaż słowno-muzyczny na pożegnanie przedszkola.

- Śpiewanie piosenki *Lato, lato* (śl. i muz. D i K. Jagiełło).

D A7 D G A7 D
Sło - nko mo - cno grze - je, zie - le - ni się las,
G D E7 A7
wo - ła wszy - stkie dzie - ci, już wa - ka - cji czas.
D A7 D G A7 D
Mi - sio się o - pa - la i la - le - czka też,
G D Bm7 Em A7 D
na - wet ze swej nor - ki wyj - rzał ma - ły jeż.
G D Bm7 Em A7 D
La - to, la - to. Co wy, dzie - ci, na to?
G D Bm7 Em A7 D
La - to, la - to przyszło do nas dziś.

I. *Słonko mocno grzeje,
zielenią się las,
woła wszystkie dzieci,
już wakacje czas.*

*Misio się opala
i laleczka też,
nawet ze swej norki
wyrzął mały jeż.*

Ref.: *Lato, lato.*

Co wy, dzieci, na to?

Lato, lato

przyszło do nas już. (bis)

II. *Czas już na wakacje,
na wakacje czas,
odwiedzimy rzekę,
odwiedzimy las.
Zabierzemy misia
i laleczkę też,
tylko w swojej norce
pozostanie jeż.*

Ref.: *Lato, lato...*

(Na scenie stoją DZIECI i LATO. LATO jest ubrane w wianek z kolorowych kwiatów i kłosów zboża – inscenizacja według M. Terlikowskiej).

LATO: *Jestem Lato, ciepłe Lato
z malowanym koszem,
a w tym koszu dobre rzeczy*

*w darze wam przynoszę.
Poziomkami was częstuję,
miodem i agrestem.
Sztuk też uczę rozmaitych,
bo od tego jestem.*

CHŁOPIEC I: *Więc mnie naucz pływać, Lato,
bardzo wdzięczny będę za to.*

DZIECI (chórem): *Lato, Lato, co ty na to?*

LATO: *Wodę w rzekach ci ogrzeję,
na to możesz liczyć.
Lecz pamiętaj: kto chce pływać,
musi pilnie ćwiczyć.
Nie wypływaj sam daleko,
bo woda zdrażliwa.
Bądź odważny, lecz ostrożny –
wiedzy będziesz pływał.*

DZIEWCZYNIKA I: *A mnie naucz jagód szukać,
bo to bardzo trudna sztuka.*

DZIECI (chórem): *Lato, Lato, co ty na to?*

LATO: *Wstawaj raniutko, nigdy się nie leń.
W lesie uważnie rozgarniaj zieleń.
Szukaj polanek skąpanych w słońcu,
a pelen dzbanek uzbierasz w końcu.*

CHŁOPIEC II: *Niech Lato na mnie się nie gniewa...
Bo ja... chciałbym chodzić po drzewach...*

LATO (mówi, wykonując ćwiczenia gimnastyczne):

*Kto się chce na drzewa wspinać –
raz, dwa, trzy,
musi giętki być jak trzcina –
raz, dwa, trzy,
musi szybszy być od rysia –
raz, dwa, trzy,
i silniejszy być od misia –
raz, dwa, trzy.
Gdy poćwiczysz tak przez miesiąc –
raz, dwa, trzy,
na dąb wejdziesz i na jesion –
raz, dwa, trzy.
Lecz oszczędzaj drzewa cienkie –
raz, dwa, trzy.
Złamiesz drzewko – no i rękę...
raz, dwa, trzy.*

DZIEWCZYNIKA II: *Lato kochane, Lato gorące,
pomóż mi szukać ziółek na łące.
Gdy mi w szukaniu trochę pomożesz,
to piękny zielnik z ziółek ułożę.*

LATO: *Szukaj ziółek w ranki letnie,
zanim kosa trawę zetnie.*

*Lecz pamiętaj, moja miła,
abyś łąki nie zniszczyła.
Krowa zła jest niesłuchanie,
gdy ktoś depte jej śniadanie.*

- Śpiewanie piosenki *Po łące biega lato* (sł. B. Lewandowska, muz. K. Kwiatkowska).

Żywo *mf*

I. Po łą - ce bie - ga la - to, u - wi - ja się jak bąk. Dzień
dob - ry mó - wi kwia - tom i pieś - ci każ - dy pąk.
Ref.: Kto chce się z la - tem spot - kać, niech i - dzie z na - mi
tam, ru - mia - nek i sto - krot - ka po - ka - żą dro - gę nam.

I. *Po łące biega lato,
uwija się jak bąk.
Dzień dobry mówi kwiatom
i pieści każdy pąk.*

II. *Pomaga lato pszczołom,
na kwiatkach też się zna,
uśmiecha się wesoło
i w berka z wiatrem gra.*

Ref.: *Kto chce się z latem spotkać,
niech idzie z nami tam,
rumianek i stokrotka
pokażą drogę nam.*

Ref.: *Kto chce...*

III. *Gdy lato jest zmęczone,
w szalasię sobie śpi
i we śnie gra w zielone,
bo łąka mu się śni.*

Ref.: *Kto chce...*

DZIECI (chórem): *Góry i lasy, morze i rzeka –
tyle radości dziś na nas czeka.
Tyle radości daje nam Lato,
więc je serdecznie kochamy za to.
Lato, Lato, co ty na to?
Popatrz tam!
Kto tak biegnie?
Kto to tak pędzi na stację?*

CHŁOPIEC III: *Kto? Wakacje!*

WSZYSTKIE DZIECI (do Wakacji): *Wakacje, Wakacje, stańcie!
Wakacje, wakacje
czekaliśmy długo,
żeby cieszyć się
słońcem, plażą, podróżą...*

WAKACJE (dzieci ustawione w rzędzie): *Za chwilę wyruszamy!
w góry, czy nad morze
– do pociągu wsiadamy!*

- Rymowanka o lecie (ciąg dalszy).

DZIEWCZYNIKA III: *Tam wszędzie jest Lato!*

CHŁOPIEC IV: *I dzięki mu za to!*

WAKACJE: *Razem z Latem wyjeżdżamy,
wszystkich chętnych zapraszamy.*

Wszystkie dzieci tworzą pociąg (rząd) i odchodzą, śpiewając piosenkę *Jak to przyjemnie maszerować* (sł. B. Lewandowska, muz. F. Leszczyńska).

I. *Jak to przyjemnie maszerować!
Słoneczko głaszcze nas po głowach,
wesołym blaskiem świeci,
bo słońko lubi dzieci!
Dzień dobry, słońko. Jeśli chcesz,
to na wycieczkę z nami spiesz!
Słoneczko, jeśli chcesz,
to z nami wędruj też!
La la la...*

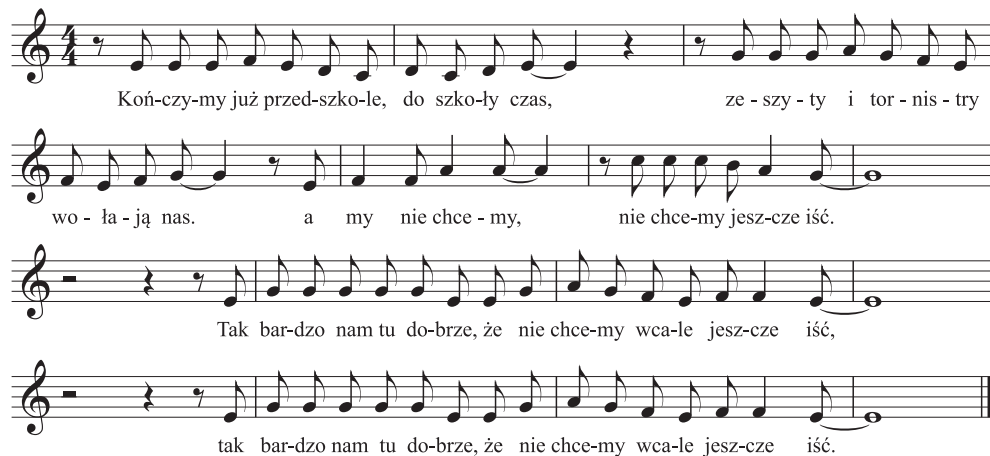
II. *Wietrzyk ukradkiem siadł na klonie,
gałązki przygiął jak w ukłonie.
Wyleciał nam naprzeciw,
bo wietrzyk lubi dzieci!*

*Dzień dobry, wietrze, jeśli chcesz,
to na wycieczkę z nami spiesz!
Wietrzyku, jeśli chcesz,
to z nami wędruj też!
La la la...*

III. *Wróbel się też przywitał z nami,
bo nam pomachał skrzydełkami
i w naszą stronę leci,
bo wróbel lubi dzieci!
Dzień dobry, wróbelu, jeśli chcesz,
to na wycieczkę z nami spiesz!
Wróbelku, jeśli chcesz,
to z nami wędruj też!
La la la...*

(Pociąg krąży podczas śpiewania po kole, zatrzymuje się powoli, tworząc półkole, dzieci odwracają się twarzami do widowni).

- Śpiewanie piosenki *Kończymy już przedszkole* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Koń-czy-my już przed-szko-le, do szko-ły czas, ze - szy - ty i tor - nis - try
wo - ła - ją nas. a my nie chce - my, nie chce-my jesz-cze iść.
Tak bar-dzo nam tu do-brze, że nie chce-my wca-le jesz-cze iść,
tak bar-dzo nam tu do-brze, że nie chce-my wca-le jesz-cze iść.

- I. *Kończymy już przedszkole, do szkoły czas,
zeszyty i tornistry wołają nas.
a my nie chcemy, nie chcemy jeszcze iść.*

Ref.: *Tak bardzo nam tu dobrze,
że nie chcemy wcale jeszcze iść. (bis)*

- II. *Wakacje szybko miną, a potem już
zadzwoni pierwszy dzwonek, lekcje tuż-tuż.
A my nie chcemy, nie chcemy jeszcze iść.*

Ref.: *Tak bardzo...*

- III. *Lecz co tu robić, w życiu zawsze tak jest,
że upływają lata, starszym się jest.
A my nie chcemy, nie chcemy starsi być.*

Ref.: *Tak bardzo...*

- Recytacja wiersza Danuty Gellnerowej *Przedszkolaki*.

DZIECI: *Przedszkolaki wiosną
bardzo szybko rosną.
Potem znów, jak wiecie,
podrastają w lecie.
A pod jesień już za male*

*są buciki i sandały.
Krzesełko w przedszkolu
robi się za niskie –
to znak, że czas do szkoły
wyruszyć z tornistrem!*

- Śpiewanie tekstu na melodię piosenki *Uczeń I klasy* (muz. L. Miklaszewski) lub na inną, popularną melodię.

*Wszyscy dziś stajemy w kole,
by pożegnać się z przedszkolem.
Hejże, hej! Hejże, ha!
Każdy smutną minę ma.*

*Byliśmy tu latek wiele,
razem było nam weselej.
Hejże, hej! Hejże, ha!
Pożegnanie teraz trwa.*

- Śpiewanie piosenki *Już czas* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

To o - sta - tni nasz dzień w przed-szko-lu, to o - sta - tni raz, gdy je -
steś - my tu ra - zem. Po - że - gna - nia nad - szedł czas. Że - gnaj,

Em A7 D

sta - re przed - szko - le, w o - ku krę - ci nam się łza, gdy wi -

Em G F# bas (F# G# A#)

dzi - my na - sze pa - nie, któ - re tak ko - cha - ją nas. Już

Hm Em A

czas, już czas, od - cho - dzi - my, bo już szko - ła wzy - wa

D D#zm Em G Hm G#zm

nas. Tak nam smu - tno się roz - sta - wać, chcie - li - byś - my co - fnąć czas, lecz mu -

F#7

1. Hm bas (F# G# A#) 2. Hm Em H

si - my po - że - gnać was. Już wa - s.

I. *To ostatni nasz dzień w przedszkolu, to ostatni raz,
gdy jesteśmy tu razem. Pożegnania nadszedł czas.*

*Żegnaj, stare przedszkole, w oku kręci nam się łza,
gdy widzimy nasze panie, które tak kochają nas.*

Ref.: *Już czas, już czas, odchodzimy bo już szkoła wzywa nas.
Tak nam smutno się rozstawać, chcielibyśmy cofnąć czas,
lecz musimy pożegnać was. (bis)*

- Wręczenie dzieciom dyplomów ukończenia przedszkola (karty pracy, cz. 4, s. 79, 80).

III

1. Zabranie swoich prac plastycznych.
2. Swobodne rozmowy na temat wakacji.

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków*

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
MAJ		
68	Owady – zdjęcia: motyla, biedronki, pszczoły, mrówki, ważki, osy	Tydzień III Łąka i jej mieszkańcy
74	Muzyka i jej formy – zdjęcia: orkiestry symfonicznej, zespołu jazzowego, kapeli góralskiej, zespołu rockowego	Tydzień I Muzyka jest wszędzie

77	Polskie stroje ludowe. Taniec krakowiak	Tydzień II Polska – mój dom
78	Mapa Polski z podpisami	Tydzień II Polska – mój dom
79	Łąka wiosną – zdjęcia: łąki z roślinami i owadami, poniżej zdjęcia łąki, zdjęcia owadów: osy, pszczoły, konika polnego, biedronki, motyla, mrówki	Tydzień III Łąka i jej mieszkańcy
Tablica do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie		
35	Figurowy obrazek – domek z otoczeniem	
38	Czekolada – od ziaren kakaowca do tabliczki czekolady	
75	Rebusy – dotyczące poznanych liter	

Propozycja korzystania z *Wyprawki plastycznej*

Miesiąc	Tydzień	Dzień tygodnia	Praca plastyczna, historyjka
MAJ	II. Polska – mój dom	1. Mój dom	<i>Sympatyczny ślimaczek</i>
	III. Łąka i jej mieszkańcy	1. Na zielonej łące	<i>Puzzle Wiosenna łąka</i>
		2. Dlaczego potrzebna jest barwa ochronna	<i>Żabka</i>
	IV. Święto rodziców	1. Wkrótce Dzień Matki i Dzień Ojca	<i>Bukiet tulipanów</i>
CZERWIEC	III. Nadszedł czas wakacji	2. Czym pojedziemy na wakacje?	Zdjęcia obrazów: Vincent van Gogh <i>Żniwa w La Grace z Montmajour</i> , William Blair Bruce <i>Pejzaż z makami</i> . <i>Historyjka o rodzinie wybierającej się samochodem na wakacje</i>
		3. Słoneczne lato	<i>Puzzle Lato</i>